

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Českých Budějovicích rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu Mgr. Kristíny Neradové a přísedících Mgr. Radka Šafáře a Ing. Josefa Šťastného v hlavním líčení konaném dne 10. 9. 2024 v Českých Budějovicích

takto:

Obžalovaný [REDACTED], narozený [REDACTED], trvale bytem [REDACTED]
[REDACTED]

Obžalovaný [REDACTED], narozený [REDACTED], trvale bytem [REDACTED],
[REDACTED],

jsou vinni, že

I.

1) [REDACTED]

jako držitel národní profesní kvalifikace Horský průvodce ([REDACTED]) udělené mu dne [REDACTED]
[REDACTED] a jako člen profesního sdružení [REDACTED]
[REDACTED] a držitel platného živnostenského oprávnění pro provozování živnosti [REDACTED]
[REDACTED], IČO: [REDACTED] nerespektující ustanovení § 2900 zákona č. 89/2012 Sb., občanského zákoníku, spočívající v povinnosti počínat si při svém konání tak, aby nedošlo k nedůvodné újmě na životě a zdraví jiného, organizoval a nabízel veřejnosti za úplatu ve výši od [REDACTED] Kč do [REDACTED] Kč za osobu, pod obchodní značkou [REDACTED], možnost zúčastnit se zájezdu do [REDACTED], do oblasti [REDACTED] na zajištěnou cestu [REDACTED] na horu [REDACTED] s klasifikovaným stupněm obtížnosti [REDACTED] hodnocené na stupnici obtížnosti v rozpětí od „[REDACTED]“, a to za výslovné deklarace zajištění své osobní přítomnosti coby kvalifikovaného horského průvodce a za deklarace svých osobních odborných služeb poskytovaných klientům v souladu se standardy vyplývajícími z jeho osobní profesní kvalifikace horského průvodce a z jím drženého živnostenského oprávnění vázaného pouze na jeho osobu, ačkoli si byl vědom

Shodu s prvopisem potvrzuje Jana Fulínová.

toho, že není držitelem profesních osvědčení opravňujících jej k provozování činnosti spadající do kompetence horského vůdce s mezinárodním osvědčením, tedy k činnosti prováděné mimo území České republiky a spočívající ve vedení klientů v zahraničí, jakož i vedení klientů na zajištěných cestách, tzv. ferratách zahrnujících skalní oblasti, v nichž postup vyžaduje použití horolezecké techniky, horolezeckých pomůcek a materiálu zejména stoupacích želez, cepínů, lan a jistících prostředků,

když poté, co v [REDAKCE] uvedený zájezd zorganizoval, tento dne [REDAKCE], nejméně pro 22 klientů zrealizoval, a to přesto, že minimálně 3 dny přede dnem konání zájezdu věděl, že se vzhledem ke své zdravotní nezpůsobilosti, zájezdu, kde je nezbytná jeho osobní přítomnost, neboť akci deklaroval jako akci s účastí profesionálního horského průvodce, nezúčastní, tedy vědomě jednal v příkrém rozporu s požadavky kladenými na něho coby držitele platného živnostenského oprávnění pro provozování živnosti [REDAKCE], [REDAKCE]“ a zároveň v rozporu s povinnostmi vázanými k profesní kvalifikaci Horský průvodce, kdy zásadním způsobem zanedbal své profesní povinnosti vůči platícím klientům, tak, že:

- akceptoval přihlášení nejméně 22 účastníků zájezdu, tedy nadlimitního počtu klientů, od nichž inkasoval platby ve výši od [REDAKCE] Kč do [REDAKCE] Kč za osobu, přičemž v uvedené částce byly započteny služby horského průvodce, doprava na místo akce v [REDAKCE] a zpět, zapůjčení ferratového vybavení a trekových holí, vedení klienta na ferratě, když vědomým přijetím nadlimitního počtu účastníků zásadním způsobem porušil profesní pravidla a závazná doporučení Unie asociací mezinárodních horských průvodců (UIMLA) stanovující v rámci dobré praxe maximální počet šesti vedených osob (klientů) na jednu osobu profesionálního (certifikovaného) horského vůdce, kterým však [REDAKCE] nebyl,
- s vědomím, že profesní kvalifikace Horský průvodce udělená mu [REDAKCE] a živnostenské oprávnění pro provozování živnosti [REDAKCE], [REDAKCE] jej neopravňuje k přenesení své osobní odpovědnosti a svých povinností vůči klientům na jinou osobu, delegoval vedení jím zorganizovaného zájezdu do [REDAKCE] na zajištěnou cestu [REDAKCE] a to i přes očekávané vysoce rizikové počasí, na [REDAKCE], nar. [REDAKCE], s nímž dne [REDAKCE] uzavřel Dohodu o pracovní činnosti, ačkoli věděl, že [REDAKCE] není jakkoli odborně či profesně kvalifikován pro výkon činnosti horského průvodce v České republice ani v zahraničí, a není držitelem žádné profesní kvalifikace ani živnostenského oprávnění k provozování činnosti horského vůdce či horského průvodce, tedy zcela vědomě nezajistil na uvedené akci přítomnost profesionálního horského průvodce,
- řádně nevyhodnotil informace o předpovědi počasí avizované na den [REDAKCE] v místě konání výstupu na zajištěnou cestu [REDAKCE] zejména varování vydaná v souvislosti s výskytem bouřek v daný čas a v dané lokalitě, ačkoli byl nejméně 3 dny před konáním akce na nepříznivou předpověď počasí opakovaně dotazován a upozorňován některými klienty zájezdu, kdy v rámci komunikace na sociální platformě klienty ubezpečoval o případném přistoupení k zajištění náhradního programu či vrácení již zaplacené částky za plánovanou akci,
- ačkoli měl nebo přinejmenším měl mít aktuální informace o nepříznivém počasí a bouřkové činnosti v době konání akce, sám nevyhodnotil a ani nezajistil kvalifikované vyhodnocení aktuální situace profesionálně proškolenou osobou (zejména horským průvodcem či vůdcem), neprováděl dostatečný dohled nad aktuální povětrnostní situací a nepředal potřebné instrukce pro další postup [REDAKCE],
- nezajistil ukončení akce ani poučení klientů o zvýšeném nebezpečí v důsledku exponované cesty a zhoršeného počasí, nezajistil řádné prozkoumání terénu a zvýšenou bezpečnost klientů a jejich dojištění na problematických místech vysokohorského terénu,

Shodu s prvopisem potvrzuje Jana Fulínová.

2) [REDAKCE]

při vědomí naprosté absence kompetencí potřebných pro výkon činnosti mezinárodního horského průvodce a bez živnostenského oprávnění uděleného pro provozování živnosti [REDAKCE], [REDAKCE], pouze na základě svého přesvědčení, že z kusých informací volně a nesystémově mu poskytovaných v rámci společných výletů obviněným [REDAKCE] a díky své účasti na několika výletech a túrách společně s [REDAKCE], je profesně vzdělán na úrovni horského průvodce či vůdce s mezinárodní kvalifikací, kdy podle jeho názoru postačí pro provozování činnosti horského průvodce vzdělání završit zkouškou, neoprávněně přijal pozici vedoucího zájezdu do [REDAKCE], do oblasti [REDAKCE] na zajištěnou cestu [REDAKCE] na horu [REDAKCE] s klasifikovaným stupněm obtížnosti [REDAKCE] hodnocené na stupnici obtížnosti v rozpětí od „[REDAKCE] zorganizovaného obviněným [REDAKCE], pod obchodní značkou [REDAKCE] a konaného dne [REDAKCE], přičemž v důsledku své neznalosti, nekompetentnosti a profesní nezpůsobilosti k činnosti mezinárodního horského průvodce:

- před výstupem na ferratu správně nevyhodnotil předpověď počasí na dobu konání akce, přestože bylo v daném místě a čase předpovídáno nepříznivé počasí, včetně bouřkové činnosti, aktuální stav počasí nekonzultoval s organizátorem akce [REDAKCE], neověřil si aktuální předpovědi počasí opakovaně varující před výskytem bouřkové činnosti a zcela ignoroval minimálně dvě upozornění jak od turistů, tak od místních obyvatel, kteří jej upozorňovali na nevhodnost nástupu na ferratu z důvodu přicházejících bouřek,
- ačkoli byl opakovaně upozorňován na blížící se nepříznivé počasí, zejména na očekávanou bouřkovou činnost, nestanovil pro účastníky zájezdu náhradní program, nýbrž při naprosté absenci znalostí stran pohybu velkých skupin ve vysokohorském terénu nechal skupinu klientů pod svým vedením, a to již za značně nestabilního počasí, s jeho předpokládaným zhoršením ve smyslu bouřkové činnosti, nastoupit do obtížné trasy ve vysokohorském terénu, s očekávaným dlouhým a náročným sestupem, přičemž naprosto nerespektoval základní zásady pohybu skupiny v obtížném terénu za nepříznivého počasí, když připustil roztržení skupiny na skupiny rychle a pomalu postupující, nestanovil pořadí, v jakém budou klienti na ferratě postupovat, zejména nestanovil prvního a posledního člena skupiny a nezajistil spojení mezi těmito osobami, a rovněž nebyl schopen reagovat na problémy nevyhnutelně vznikající v důsledku rozdělení skupiny klientů,
- za probíhající bouřkové činnosti, v době, kdy se klienti nacházeli v různých částech ferraty, na aktuální situaci adekvátně nezareagoval, neboť požadoval, aby rychle postupující část klientů vyčkala pod vrcholovým kovovým křížem na pomaleji postupující skupinu, nedal pokyn k sestupu v úvazcích, a při stále se zhoršujícím počasí, kdy bouřková činnost probíhala v těsné blízkosti lezců, skály byly mokré a kluzké, výrazně poklesla teplota a byla snižena viditelnost, nabádal klienty k rychlému sestupu v nebezpečném a kluzkém terénu, čímž zcela ignoroval zásady bezpečného pohybu v horách,

přičemž následkem minimálně výše uvedených pochybení obviněného [REDAKCE] a obviněného [REDAKCE] poškozená [REDAKCE] dne [REDAKCE] kolem [REDAKCE] hodin v [REDAKCE], v oblasti [REDAKCE], u obce [REDAKCE] na zajištěné cestě (ferratě) [REDAKCE] při pohybu ve vysokohorském terénu, při sestupu z ferraty, uklouzla na mokřím a kluzkém terénu a po strmém pádu z výšky cca [REDAKCE] metrů utrpěla [REDAKCE] tedy zranění, kterým na místě podlehla,

II. [REDAKCE]

jako držitel národní profesní kvalifikace Horský průvodce ([REDAKCE] udělené mu dne [REDAKCE] [REDAKCE] a držitel platného živnostenského oprávnění pro provozování živnosti [REDAKCE], [REDAKCE] IČO: [REDAKCE] nerespektující

ustanovení § 2900 zákona č. 89/2012 Sb., občanského zákoníku, spočívající v povinnosti počínat si při svém konání tak, aby nedošlo k nedůvodné újmě na životě a zdraví jiného, nabízel veřejnosti na webových stránkách [REDAKCE] za úplatu ve výši [REDAKCE] Kč za osobu, pod značkou cestovní agentury [REDAKCE] IČO [REDAKCE] se sídlem [REDAKCE], jejímž byl statutárním orgánem, možnost zúčastnit se zájezdu do [REDAKCE] na zajištěnou cestu [REDAKCE] s klasifikovaným stupněm obtížnosti [REDAKCE] hodnocené na stupnici obtížnosti v rozpětí od „[REDAKCE]“, aniž by však klientům blíže specifikoval náročnost této ferraty, a tuto akci následně zorganizoval, když účast na daném zájezdu nabízel za výslovné deklarace zajištění své osobní přítomnosti coby kvalifikovaného horského průvodce a za deklarace svých osobních odborných služeb poskytovaných klientům v souladu se standardy vyplývajícími z jeho osobní profesní kvalifikace horského průvodce a z jím držného živnostenského oprávnění vázaného na pouze jeho osobu, ačkoli si byl vědom toho, že není držitelem profesních osvědčení opravňujících jej k provozování činnosti spadající do kompetence horského vůdce s mezinárodním osvědčením, tedy k činnosti prováděné mimo území České republiky a spočívající ve vedení klientů v zahraničí, jakož i vedení klientů na zajištěných cestách, tzv. ferratách zahrnujících skalní oblasti, v nichž postup vyžaduje použití horolezecké techniky, horolezeckých pomůcek a materiálu zejména stoupacích želez, cepínů, lan a jisticích prostředků,

když poté, co v [REDAKCE] uvedený zájezd zorganizoval, tento dne [REDAKCE] nejméně pro 15 klientů zrealizoval, přičemž v rámci zájezdu zcela zásadním způsobem zanedbal své profesní povinnosti vůči platícím klientům, jakož i základní bezpečnostní opatření, neboť:

- akceptoval přihlášení nejméně 15 účastníků zájezdu, tedy nadlimitního počtu klientů, od nichž inkasoval platby ve výši [REDAKCE] Kč za osobu, přičemž v uvedené částce byly započteny služby horského průvodce, doprava na místo akce v [REDAKCE] a zpět, zapůjčení ferratového vybavení a trekových holí, vedení klienta na ferratě, když tímto vědomým přijetím nadlimitního počtu účastníků na tuto akci zásadním způsobem porušil profesní pravidla a závazná doporučení Unie asociací mezinárodních horských průvodců (UIMLA) stanovující v rámci dobré praxe maximální počet šesti vedených osob (klientů) na jednu osobu profesionálního (certifikovaného) horského vůdce, kterým však [REDAKCE] nebyl,
- své klienty, včetně poškozené [REDAKCE], nedostatečně informoval o náročnosti ferraty, o kritických místech výstupu na ferratu a při sestupu z ní, o zvýšené náročnosti pohybu ve vysokohorském terénu, zejména ve velmi teplém počasí, které v tu dobu na místě panovalo, a s tím souvisejících rizicích dehydratace, včetně zdravotních důsledků pro lidský organismus,
- poškozenou [REDAKCE] zařadil do výstupu na ferratu, ačkoli před výstupem od poškozené zjistil jednak její nedostatečnou zkušenost pro takový výstup a jednak nedostatečné vybavení spočívající v jejím obutí do zcela nevyhovující měkké sálové obuvi, tedy obuvi naprosto nevhodné pro pohyb v obtížném vysokohorském terénu, kdy na tyto zjištěné nedostatky reagoval slovy „že to nějak zvládnou“, přestože měl možnost stanovit [REDAKCE] náhradní program a neumožnit jí ve zcela nevhodné obuvi nástup na ferratu,
- v průběhu výstupu na ferratu nevěnoval dostatečnou pozornost fyzickému a psychickému stavu poškozené [REDAKCE], ačkoli byl na její potíže se zvládáním výstupu na ferratu opakovaně upozorňován jinými účastníky akce, a přestože věděl, že poškozená nebyla již v počáteční fázi výstupu schopna postupovat po ferratě bez fyzické pomoci dalších účastníků, neučinil žádná opatření k přizpůsobení trasy fyzickým možnostem a schopnostem poškozené, případně k jejímu vrácení zpět a stanovení jí náhradního programu,

- po [REDAKCE] obtížně zvládnutém a více než 4 hodiny trvajícím výstupu probíhajícím ve velmi teplém počasí nezajistil poškozené před sestupem z ferraty dostatečně dlouhý odpočinek, nezjistil její aktuální fyzický a psychický stav, nevěnoval pozornost tělesným projevům fyzického i psychického vyčerpání poškozené, a ačkoli si byl vědom náročnosti a exponovanosti sestupové trasy, neprovedl žádná opatření k zajištění její bezpečnosti spočívající zejména v navázání poškozené na lano, určení některého z přítomných účastníků k zajištění pomoci s poškozenou, případně přivolání záchranné horské služby nebo záchranného vrtulníku,
- před sestupem z ferraty vydal pokyn k sundání úvazků a bezpečnostních přileb, ač si byl vědom náročnosti sestupové trasy a zjevného fyzického vyčerpání [REDAKCE],
- neřídil se upozorněními umístěnými na sestupové trase varujícími před nebezpečným úsekem, přestože sestupová trasa „12a“ byla opatřena výstražnými cedulemi s piktogramy nabádajícími k použití ferratových setů a k případnému dojištění dětí a slabých osob bezpečnostním lanem,

příčemž v důsledku minimálně těchto pochybení ze strany obviněného [REDAKCE] se poškozená [REDAKCE], dne [REDAKCE] kolem [REDAKCE] hodin v [REDAKCE], v oblasti [REDAKCE] v katastru obce [REDAKCE], při sestupu z ferraty [REDAKCE] zřítíla v místě zvaném [REDAKCE] z výšky cca [REDAKCE] m, kdy v důsledku pádu utrpěla [REDAKCE] tedy zranění, kterým na místě podlehla,

příčemž obviněný [REDAKCE] takto konal přesto, že k činnosti zahrnující praxi mezinárodního horského vůdce, tedy osoby způsobilé vést klienty na zajištěných cestách v zahraničí, na takzvaných ferratách, zahrnujících skalní oblasti, v nichž postup vyžaduje použití horolezecké techniky, horolezeckých pomůcek a materiálu, neměl oprávnění, a za svá profesionální pochybení, jichž se dopustil v souvislosti s realizací akce ze dne [REDAKCE] blíže popsané pod bodem I. 2) této obžaloby, bylo [REDAKCE] rozhodnuto o zániku jeho členství v tomto spolku ke dni [REDAKCE] z důvodu porušení právních předpisů a pravidel správné praxe horského průvodce, z čehož je zřejmé, že si obviněný [REDAKCE] byl při organizování a následné realizaci výstupu na ferratu [REDAKCE] dostatečně vědom svých nesprávných postupů spočívajících zejména ve vedení nadměrném množství klientů na jednoho průvodce, v nepřijetí zvýšených bezpečnostních opatření či v nezajištění zvýšené bezpečnosti a nedojišťování na problematických místech, a při vědomí veškerých výše popsanych závažných pochybení, které vedly ke smrti poškozené [REDAKCE], požadoval po úmrtí poškozené po účastnících akce, aby zamlčeli [REDAKCE] policejním orgánům skutečnost, že je kvalifikovaným horským průvodcem pro Českou republiku a že účastníci zájezdu jsou placenými klienty cestovní agentury [REDAKCE], jejímž byl statutárním orgánem,

tedy

[REDAKCE]
jinému z nedbalosti způsobil smrt a spáchal tento čin proto, že porušil důležitou povinnost uloženou mu podle zákona,

[REDAKCE]
jinému z nedbalosti způsobil smrt,

čímž spáchali

[REDAKCE]
ad I., II.

dvojnásobný přečin usmrcení z nedbalosti podle § 143 odst. 1, odst. 2 trestního zákoníku,

Shodu s prvopisem potvrzuje Jana Fulínová.

ad I.

přečin usmrcení z nedbalosti podle § 143 odst. 1 trestního zákoníku

a odsuzují se

podle § 143 odst. 2 trestního zákoníku, za použití § 43 odst. 1 trestního zákoníku **k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 3 (tří) let.**

Podle § 81 odst. 1 trestního zákoníku, § 84 trestního zákoníku a § 85 odst. 1 trestního zákoníku se výkon uloženého trestu podmínčně odkládá **na zkušební dobu v trvání 60 (šedesáti) měsíců a nad obžalovaným se vyslovuje dohled v rozsahu stanoveném trestním zákoníkem.**

Podle § 85 odst. 3 trestního zákoníku se obžalovanému ukládá, aby v průběhu zkušební doby **uhradil** podle svých sil nemajetkovou újmu, kterou trestným činem způsobil.

Podle § 73 odst. 1, odst. 4 trestního zákoníku se obžalovanému ukládá **trest zákazu činnosti** spočívající v zákazu vykonávat činnost na základě živnostenského oprávnění označeného jako „“ a současně v zákazu výkonu povolání spočívajícího v průvodcovské činnosti horské, zejména v organizování a provádění jednotlivců nebo skupin v horském prostředí, včetně pohybu na skialpinistických nebo běžeckých lyžích nebo sněžnicích po značených turistických cestách a trasách, **v trvání 10 let.**

podle § 143 odst. 1 trestního zákoníku, k **trestu odnětí svobody v trvání 20 (dvaceti) měsíců.**

Podle § 81 odst. 1, § 82 odst. 1 trestního zákoníku se obžalovanému výkon tohoto trestu **podmínčně odkládá na zkušební dobu v trvání 36 (třiceti šesti) měsíců.**

Podle § 73 odst. 1, odst. 4 trestního zákoníku se obžalovanému ukládá **trest zákazu činnosti** spočívající v zákazu vykonávat činnost na základě živnostenského oprávnění označeného jako „“ a současně v zákazu výkonu povolání spočívajícího v průvodcovské činnosti horské, zejména v organizování a provádění jednotlivců nebo skupin v horském prostředí, včetně pohybu na skialpinistických nebo běžeckých lyžích nebo sněžnicích po značených turistických cestách a trasách, **v trvání 5 let.**

Podle § 229 odst. 1 trestního řádu ohledně nároku ve vztahu k obžalovanému se poškození a odkazují se svým uplatněným a nepřiznaným nárokem na náhradu nemajetkové újmy na řízení ve věcech občanskoprávních.

Odůvodnění:

1. Obžalovaný po poučení podle § 206a zákona č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (dále jen trestní řád) prohlásil svou vinu skutky, které mu byly kladeny za vinu obžalobou ze dne , č.j. a soud podle § 206c odst. 6 trestního řádu přijal toto prohlášení viny obžalovaného a zároveň rozhodl tak, že dokazování v rozsahu, v jakém obžalovaný prohlásil vinu, nebylo provedeno. Soud má tedy za prokázané, že obžalovaný spáchal žalované skutky.
2. Na základě provedeného dokazování bylo zjištěno, že obžalovaný závažným způsobem porušil svou povinnost horského průvodce, kdy v rozporu se svými oprávněními a povinnostmi nezajistil bezpečnost jednotlivých výprav, když delegoval vedení výpravy na obžalovaného i přesto, že si byl vědom toho, že se jedná o osobu bez

Shodu s prvopisem potvrzuje Jana Fulínová.

náležitého vzdělání a praxe, umožnil vysoký počet účastníků výprav, řádně nereagoval na předpověď počasí či aktuální zdravotní stav a kondici jednotlivých účastníků, v důsledku čehož došlo dne [REDAKCE] na hoře [REDAKCE] k pádu a následně smrti poškozené [REDAKCE] a dne [REDAKCE] na zajištěné cestě [REDAKCE] k pádu a následně smrti poškozené [REDAKCE]. Obžalovaný [REDAKCE] pak z nedbalosti způsobil smrt poškozené [REDAKCE], když bez náležitého vzdělání a praxe přijal pozici vedoucího výpravy dne [REDAKCE] horu [REDAKCE] (horského průvodce), náležitě nevyhodnotil předpověď počasí, adekvátně nereagoval na aktuální změnu počasí a pohyb výpravy a udílel pokyny v rozporu s doporučeními ohledně bezpečného pohybu v horách, v důsledku čehož poškozená [REDAKCE] při sestupu ze zajištěné cesty uklouzla na mokřém terénu a při pádu utrpěla zranění, kterým na místě podlehla.

3. **Obžalovaný** [REDAKCE] trestnou činnost kladenou mu za vinu popřel a odmítl jakoukoli odpovědnost za smrt poškozené [REDAKCE]. K věci uvedl, že s obžalovaným [REDAKCE] se seznámili asi v roce [REDAKCE] v rámci jednoho z výletů, které [REDAKCE] pořádal v rámci cestovní agentury [REDAKCE]. Na přesné datum si již nevzpomněl. Na výlety ze začátku jezdil jako jeden z účastníků, následně se s obžalovaným [REDAKCE] spřátelili a on mu začal vypomáhat jako [REDAKCE]. Postupně se z nich stali přátelé. Postupně mu na společných výletech vypomáhal více, jeho role spočívala především v tom, že jednak [REDAKCE] a dále v případě větší skupiny účastníků mu obžalovaný [REDAKCE] řekl, aby šel v určité části té skupiny, aby oni nešli sami. Když byl obžalovaný [REDAKCE] vpředu, mohlo by se stát, že by ztratil o skupině přehled, musel by často zastavovat a kontrolovat, co se děje vzadu. Obžalovaný [REDAKCE] nevěděl přesně, proč ho o to obžalovaný [REDAKCE] požádal. On měl především ty lidi doprovázet a pokud by byl nějaký problém, tak měl obžalovaného [REDAKCE] kontaktovat. Měli buď telefonní spojení, popřípadě vysílačky. Rozhodně obžalovaného [REDAKCE] nezastupoval. Když účastníky doprovázel, obžalovaný [REDAKCE] jej instruoval, aby se drželi pohromadě, čekali na celou skupinu. Nefungovalo to tak, že by se skupina u auta rozdělila a obžalovaný [REDAKCE] šel s nejbližší skupinou napřed a jeho nechal se zbytkem vzadu. Někdy se může stát, že se skupina rozdělí a ztratí se z dohledu, pro tyto případy byli spolu v kontaktu. Nebylo vždy pevně dané, že by obžalovaný [REDAKCE] chodil na konci nebo začátku skupiny; záleželo na tom, jak to obžalovaný [REDAKCE] vyhodnotil. Pokud viděl, že konkrétní osoba potřebuje odbornou pomoc, tak šel s ní sám a obžalovaného [REDAKCE] nechal vpředu, aby skupinu víceméně brzdil. Stávalo se, že lidé, kteří byli vpředu, si neuvědomili, že vzadu je někdo pomalejší. Účastníci zájezdu se kolikrát navzájem neznali. S obžalovaným [REDAKCE] pak byli domluveni, že obžalovaný [REDAKCE] půjde vpředu skupiny a na smluveném místě s touto skupinou počká a sejdou se zbytkem pomaleji jdoucí skupinky.
4. Pokud jde o zájem obžalovaného [REDAKCE] o práci horského průvodce, tak on byl spíše nadšený do horské turistiky, než že by měl zájem se tomu věnovat na profesionální úrovni. Občas dostával informace od obžalovaného [REDAKCE] o náplni kurzů, které tento absolvoval, jakým způsobem je připravovali na různé situace, které mohou nastat, že jim dávali různé úkoly, které mají plnit nebo trasy, které mají zvládnout bez mapy a projít určitými body. Obžalovaný [REDAKCE] ho poučoval o bezpečnosti, jakým způsobem používat určité vybavení, např. jakým způsobem mít zajištěný ferratový sedák, toto pak ukazoval vždycky všem účastníkům v rámci výletů. Obžalovaný [REDAKCE] neuvažoval, že by si sám kurz horského průvodce udělal, neměl na to čas. Společné výlety bral jako životní zkušenost, chodil rád do hor. Obžalovaný [REDAKCE] ho sice nabádal, aby si takový kurz udělal s tím, že by mohl pak takovéto výlety organizovat sám, on to bral jenom jako koníček. Obžalovanému [REDAKCE] sdělil, že si takový kurz udělá možná vylehově.
5. S obžalovaným [REDAKCE] měli uzavřenou dohodu o pracovní činnosti, takže se cítil jako jeho zaměstnanec, jako jeho podřízený. Pokud jde o obsah této dohody a výraz „doprovázení

osob“ pod tím si představoval, že na výlet pojede s lidmi, které tam bude doprovázet a popřípadě se dále řídit dle instrukcí obžalovaného [REDACTED]

6. Obžalovaný [REDACTED] ho nepožádal, aby jel na [REDACTED] jako průvodce. Domníval se, že to ani nikde takhle neprezentoval. Jel tam jako [REDACTED]. Účast na ferratě na [REDACTED] měl domluvenou už před úrazem obžalovaného [REDACTED] s tím, že původně měli jet s obžalovaným [REDACTED] společně. Obžalovaný [REDACTED] věděl o úrazu obžalovaného [REDACTED] od samého počátku. Obžalovaný [REDACTED] nechtěl nic rušit, a proto si domluvil ještě jako dalšího [REDACTED], který měl jet za něj. Ani on neměl řádnou kvalifikaci. O zástup na akci ho obžalovaný [REDACTED] požádal v přátelském duchu s tím, že nebude moci jet a nechtěl to rušit kvůli lidem.
7. Obžalovanému [REDACTED] bylo známo, že tento výlet je prezentovaný na [REDACTED] jako [REDACTED]. Nenapadlo ho řešit, že bez obžalovaného [REDACTED] to vlastně výlet s horským průvodcem nebude. Zpětně to hodnotí jako chybu, ale v tom okamžiku si to neuvědomil. On to bral stejně jako na všech ostatních výletech, jako by tam obžalovaný [REDACTED] byl. Bral se jako jeden z účastníků, který s obžalovaným [REDACTED] na výlety jezdil častěji, věděl o programu, který byl naplánovaný, a pokud by se ho někdo na něco ptal, tak by se mu pokusil odpovědět. V případě, že by mělo dojít k nějakému rozhodování, kontaktoval by obžalovaného [REDACTED]
8. Obžalovaný [REDACTED] informoval účastníky výletu na [REDACTED] o své neúčasti. Za průvodce pak označil obžalovaného [REDACTED] a pravděpodobně i [REDACTED], což obžalovaný [REDACTED] věděl ještě před tím, než na výlet jel. Obžalovaný [REDACTED] věděl, že obžalovaný [REDACTED] nemá potřebné vzdělání a praxi na to dělat horského průvodce. To, že to takto sdělil účastníkům, obžalovaný [REDACTED] považoval za víceméně jen slovní obrat, nikoli za předání role průvodce a účastníci výletu nic nenamítali. Postupem času se obžalovaný [REDACTED] dozvěděl o podmínkách získání licence horského průvodce. V červenci [REDACTED] kdy jeli na [REDACTED] si myslí, že horského průvodce dělat nemohl.
9. Ferrata [REDACTED] nebyla jeho první, býval hodně sportovně aktivní, má rád přírodu, hory. V tu dobu pravidelně jezdil na vysokohorské túry. V době absolvování ferraty [REDACTED] měl za sebou zhruba asi deset ferratových výstupů.
10. Kdyby někdo při výstupu na [REDACTED] chtěl pomoci, tak ze své pozice nebo zkušeností by mu mohl pomoci s věcmi, jako třeba nasazení helmy, ale v případě, že by ten člověk potřeboval na ferratě dojištění a pomoc fyzického charakteru, tak toto nebyl připraven poskytnout. Na takovou situaci nebyl připraven, s obžalovaným [REDACTED] nic takového neřešili, protože obžalovaný [REDACTED] ho informoval, že ferrata je lehká. On sám se jí předtím účastnil, tudíž věděl, jaká je její náročnost a neočekával, že by něco takového mohlo nastat. Kdyby něco takového nastalo, nevěděl by, jak správně reagovat, s největší pravděpodobností by se pokusil kontaktovat obžalovaného [REDACTED]
11. Před samotným výletem sledovali hodně počasí i s obžalovaným [REDACTED] toto řešili. Předpověď byla taková, že déšť měl přijít až po 16. hodině. K tomu mu obžalovaný [REDACTED] sdělil, že ferrata není dlouhá, ale že se nemají příliš někde zdržovat, takže on z jeho zkušeností usoudil, že ferratu stihnou projít před tím, než začne pršet. On sám tuto ferratu procházel asi rok předtím [REDACTED]. Na parkoviště pod horou [REDACTED] dorazili kolem 9. hodiny ráno, návrat zpět byl určený někdy ve večerních hodinách. Déšť kolem 16. hodiny bral jako vodítko, ze kterého usuzoval, že tou dobou již budou z hory dole, maximálně půjdou někde v konečné části túry lesem nebo loukami.
12. Počasí se rovněž řešilo ve skupině, on sám to vnímal jako diskusi. Přesně si už nevzpomínal, ale pokud se na počasí někdo zeptal, tak mu sdělil, že déšť má přijít po 16. hodině a že toto s obžalovaným [REDACTED] konzultovali a do té doby ferratu stihnou projít. V předpovědi byla

možnost výskytu bouřek, zhoršení však mělo přijít až okolo 16. hodiny a možnost výskytu bouřek se dle obžalovaného [REDAKCE] asi nedá úplně předpovědět. Při výstupu potkávali místní obyvatele, ale on s nimi nebyl v žádném kontaktu a s nikým z místních o počasí nemluvil.

13. Na parkovišti pod horou se sešli celá skupina, včetně těch, kteří cestovali vlastním vozem, tedy i s poškozenou [REDAKCE]. Obžalovaný [REDAKCE] následně pobídl účastníky, aby si vzali potřebné vybavení, které měl připravené ve firemních autech k zapůjčení. Ferratové sety žádným způsobem nekontroloval. Předpokládal, že pokud někdo na ferratě byl, tak ví, jak si ten set uvázat. Jen s těmi, kteří nikdy na ferratě nebyli, správné oblečení setu procházel. Domníval se, že se ptal účastníků, jestli ví, jak si mají set obléci a těm, co nevěděli, pomáhal nebo je navedl. Instruktáž ohledně bezpečnosti v horách, chování na ferratě, jistění a podobně z jeho strany proběhla pouze zevrubně, protože veškeré informace k cestě byly popsány v události na stránkách [REDAKCE]. On účastníkům předal informaci, že je na ferratě obecné pravidlo dodržování rozestupů, a to z důvodu bezpečnosti. Komunikaci v případě nouze nijak neřešili. Pokud se jedná o začátečníky, kteří byli na ferratě poprvé, tak oni tam byli v nějaké skupině, takže se mezi sebou znali a řekli si to mezi sebou. On jim řekl velice orientačně, jak fungují karabiny, že je tam nějaká pojistka, kterou je nutné zmáčknout, nebo proč jsou ty karabiny dvě. Uvázání setů u všech účastníků nekontroloval, u začátečníků ano.
14. Samotná cesta pak proběhla následovně. Výslovný pokyn k nástupu na ferratu nepadl, cesta před nástupem na ferratu probíhá po horských loukách a lesem a až následně se odbočuje na cestu, která je jistěna ocelovým lanem tzv. ferratu. Až před samotným nástupem na zajištěnou cestu se oblékli do vybavení a následně dodržovali rozestupy. Cesta k ferratě byla docela dlouhá, šlo se horskými pastvinami a lesem. Při nástupu na ferratu došlo k roztáhnutí skupiny, když bylo nutné dodržovat rozestupy. On sám se na ferratě držel spíše vzadu, vpředu byl [REDAKCE]. Výslovně domluveni na tom nebyli, ale obžalovaný [REDAKCE] měl zkušenosti, že lidé vpředu mohou neuváženě chvátat a neuvědomí si, že je někdo za nimi pomalejší. Co se týče postavení [REDAKCE], tak toho bral podobně jako sebe. Asi si mezi sebou něco řekli o vedení lidí, tedy to, že [REDAKCE] půjde vpředu, aby lidi brzdil, asi se na místě domlouvali. Nevzpomínal si, zda měli vysílačky, myslí si, že ne. Domníval se, že s [REDAKCE] si volali, každopádně s někým si telefonoval. Tato osoba mu sdělila, že jsou na vrcholu a bavili se, zda tam mají počkat nebo ne. Rychlejší skupina čekat nechtěla a chtěli pokračovat v cestě dál. On nic nenamítal. Z předchozích výletů měl zažité, že skupina se spíše drží pohromadě, tak by byl rád, kdyby na ně počkali, nicméně oni se rozhodli, že chtějí pokračovat, že tam čekat nechťejí. Skupina na vrcholu sdělila, že je tam zima, že se zhoršilo počasí, zataáhlo se. I v místě, kde byl on s pomalejší skupinou, se zataáhlo, byli v úseku před výstupem nahoru a přes vrchol nebylo vidět, jaké přichází počasí. On to bral tak, že skupina na vrcholu má o počasí lepší přehled. Zároveň jeho zkušenost je taková, že na vrcholu je počasí nejhorší, stahují se tam mraky, je tam větrno. S ohledem na to neměl potřebu, když na vrcholu ještě nebyl a neviděl tu situaci, skupinu nabádat, aby na něj čekali za každou cenu a usoudil, že počasí není asi zas tak špatné, když chtějí pokračovat dál. On sám se domníval, že má laické zkušenosti s počasím v horách, nicméně v horách se pohyboval často, a i na základě těchto zkušeností věděl, že počasí se právě v horách daleko více a nepředvídatelně mění než v jiné krajině.
15. Pokud jde o zhoršení počasí v průběhu výstupu, již přesně si nepamatoval, kdy přesně ke zhoršení počasí došlo, nicméně v průběhu přišlo mrholení nebo lehký déšť. Již si nevzpomněl, zda přišlo přesně v okamžiku, když on byl na ferratě. Pokud jde o bouřkovou činnost, tak z ferraty příliš výhled nebyl, před nimi byl kopec a nebylo vidět počasí do dále. Domníval se, že nějaké známky bouřkové činnosti jako hromy slyšel až později, až když začali sestupovat. Bylo to slyšet někde z dálky.

16. V okamžiku, když dorazili na parkoviště, tak počasí bylo krásné, obloha byla bez mráčku. V průběhu výstupu se počasí začalo měnit, postupně se zatahovalo. Nicméně, když byli zhruba v polovině ferraty, tak i když přicházela oblačnost, pořád svítilo sluníčko a účastníci se navzájem fotili.
17. Obžalovaný si nevzpomínal, že by padnul nějaký návrh o tom, že by někdo nechtěl na ferratu nastoupit nebo ve výstupu pokračovat. Počasí se skupinou diskutovali, on sám to předtím konzultoval i s obžalovaným [REDACTED] a jeho rozhodnutí a vyhodnocení situace ohledně počasí považoval za správné. Mluvili spolu den před konáním akce, v den konání ferraty si už s obžalovaným [REDACTED] nevolali. Obžalovaný [REDACTED] mu ráno pouze poslal fotku skupiny, když vycházeli a místa, kudy jdou a toho, co je čeká. Den předtím, když diskutovali o průběhu akce a o počasí, tak obžalovaného [REDACTED] požádal, aby ho kontaktoval v případě, že by došlo ke změně počasí oproti předpovědi. Obžalovaný [REDACTED] měl k dispozici v telefonu různé aplikace s meteoradary, nicméně v těch místech kolikrát nebyl takový signál, aby se obrázky do radaru stáhly, takže v tu chvíli online počasí nekontroloval.
18. Pokud jde o roztržení skupiny, tak ze začátku se skupinka roztáhla především kvůli bezpečnostním rozestupům na ferratovém úseku, následně se mezera neustále zvětšovala a defacto vznikly dvě samostatné skupiny. Jak daleko byla první skupina vzdálena, obžalovaný neviděl, neboť šel až na konci druhé výpravy. Před začátkem výstupu žádným způsobem neřešil se skupinou, kdo je zkušený lezec a kdo méně zkušený, to nějak vyplynulo ze situace. Neurčoval pořadí nástupu na ferratu s tím, že to tak nějak vyplynulo. Ti zkušenější vyrazili jako první a ti ostatní je následovali. Domníval se, že může lezcům pomoci, když se dívají na někoho zkušenějšího před nimi, jakým způsobem tu trasu zdolává.
19. Když jeho skupina dorazila na vrchol, bylo hodně větrno, objevily se i mraky a drobně mrholilo. Kdy přesně začalo pršet si obžalovaný nevzpomněl, ale domníval se, že to bylo před tím výstupem, když se blížili k vrcholovému kříží. Nevzpomínal si, že by pršelo v okamžiku, kdy byli na jištěném úseku. Nahoře u vrcholového kříže se nesešli celá skupina, rychlejší skupina už šla dolů. Nikoho z té skupiny neviděl. Poškozená [REDACTED] byla s ním v zadní skupině. Nahoře se zdrželi víceméně pár okamžiků, neboť tam byla zima, větrno a poprchávalo, někteří si oblékli bundy nebo pláštěnky. Jakým způsobem byl organizován sestup si obžalovaný již nepamatoval, tak nějak to vyplynulo ze situace. Nevzpomněl si, jestli dal pokyn k sestupu, či nikoliv. Svoji skupinu upozorňoval na zhoršující se počasí, ale rozhodně nikoho nepopoháněl s tím, aby zrychlil, neboť si myslel, že času mají poměrně dost, když byli nahoře před půl třetí. Žádný časový harmonogram, v kolik hodin měli dorazit na vrchol, aby vše v pohodě stihli, neměl. Když byli v určitý čas nahoře, tak prostě předpokládal, že to stihnou.
20. Pokud jde o časový harmonogram výstupu a sestupu, tak dle mínění obžalovaného [REDACTED] se nikde neplánovaně nezdrželi. Výstup trval asi déle, na ferratě byli zhruba někdy o půl druhé a potom nahoře dle fotek byli asi někdy kolem půl třetí. V tu chvíli mu to časově přišlo v pořádku. Nedokázal však určit, jak dlouho trvá sestup z hory, nicméně věděl, že sestup je delší než výstup. S ohledem na to, že z vrcholu se scházelo hřebenem a cesta byla již jen mírně zvlněná, věřil, že do té 16. hodiny by se dolů dostat mohli. Na dotaz, jak dlouho trvá nástup na ferratu obžalovaný [REDACTED] nedokázal odpovědět. Pokud jde o to, zda stihnou sejít z hory do 16. hodiny, kdy se mělo rapidně zhoršit počasí, obžalovaný uvedl, že věřil, že je dostatek času, aby sešli ze skalnatého místa někam, kde už se jde pouze lesem a mezi loukami. Věděl, že je déšť zastihne, s tímto již počítal, protože návrat k autům byl ještě dlouhý, ale myslel si, že z těch exponovaných úseků budou za hodinu a půl již pryč.
21. Pokud jde o charakter sestupové části, tak tato už je běžnou turistickou trasou, které jsou v Rakousku značeny červenou turistickou značkou. Je mírně zvlněná, vede úbočím hřebene, takže jsou tam jisté pasáže. K dotazu, zda na této sestupové trase jsou exponované úseky

obžalovaný uvedl, že on exponovaný úsek vnímá jako kolmý sráz, skalnatý s úzkou pěšinou s tím, že by takové místo si představoval zajištěné, neboť takové úseky běžně na turistických trasách nebývají. Z jeho pohledu žádný takový úsek na sestupové trase na [REDAKCE] není. Domníval se, že obtížnost ferraty [REDAKCE] je stanovena mezi písmy [REDAKCE]. K dotazu, zda mu přijde vhodná pro začátečníky, uvedl, že jemu obtížná nepřijde. Pokud jde o prezentaci výletu na [REDAKCE] na sociálních sítích, tak měl za to, že zde asi bylo prezentováno, že [REDAKCE]

[REDAKCE]. Pokud jde o názor obžalovaného na náročnost trasy, respektive její vhodnost pro začátečníky, tak k tomuto obžalovaný uvedl, že mu přijde v pohodě. U jiných výstupů, které absolvoval, bylo exponovaných úseků víc. Za něj nejdůležitějším faktorem bývá strach z výšek, což by bylo první, na co by se člověka, který by chtěl jít ferratu poprvé zeptal. Jinak by mu v té době [REDAKCE] klidně doporučil.

22. Pád poškozené [REDAKCE] viděl, stalo se to při sestupu. Když sestupovali z vrcholu, tak už se tam držely mraky a vzpomínal si, že ještě při sestupu poškozenou fotil a mluvil s ní. S poškozenou byli v kontaktu, znali se již z dřívějších výletů a měli společné koníčky jako [REDAKCE]. Když poškozená spadla, šel jen několik metrů za ní. On koukal spíš pod svoje nohy. Mezi ním a poškozenou šel ještě jeden člověk, od poškozené mohl být tak tři, čtyři metry daleko. Vzpomínal si na její nekontrolovatelný pád, kdy si myslí, že nějakým způsobem zakopla. Potom vykřikl její kamarád, který šel těsně před ní a on už jen viděl, jak se kutálí dolů; popsal to jako kotrmelce nebo sudy. Nejednalo se o klasický volný pád, protože ten svah, ze kterého spadla nebyl kolmý a skalnatý, ale byl hodně prudký, ale spíš kamenitý a porostlý trávou. Poškozená [REDAKCE] se během pádu ničeho nezachytila a skutálela se tak, že na ni neviděli. On pak volal pomoc, kdy dostal instrukce, necht' vyčkají na místě, že jim bude poslán vrtulník. Na něj strašně působilo, že věděl, že jde o čas, tak se rozhodl svůj telefon předat někomu z ostatních lidí, aby byl v kontaktu se záchranáři a vydal se za poškozenou [REDAKCE]. Nevěděl, jak dlouho mu to trvalo, snažil se za ní dostat co nejdřív, ale nebyla tam žádná cesta. Když se dostal k ní, viděl, jak tam leží, neměla helmu. Volal na ni, jestli reaguje a když k ní přišel, viděl, že tam leží zcela bezvládně. Celou dobu na ni mluvil, pořád sledoval, jestli má nějaké zranění. Měla oděrky na hlavě. Sledoval, jestli dýchá, zkoušel sahat, jestli ucítí tep. Sahal jí na ruku a na krk, ale nic necítil. Nezkoušel ji žádným způsobem oživovat. Chvilí tam s ní ještě byl, kdy ležela v pozici víc na hlavě, takže jí chtěl hlavu otočit, ale v tu chvíli mu to již přišlo marné. Byl přesvědčen, že je mrtvá. Následně se vrátil zpět ke skupině, kde vyčkali na přilet vrtulníku.
23. Počasí v té době bylo proměnlivé, různě se tam míhaly mraky, takže nevěděl, v jaké situaci byl vrtulník a jak to oni vyhodnotili. Vůbec nedokázal odhadnout, za jak dlouho vrtulník přiletěl. Měl dojem, že tam byli hodně dlouho. Instrukce od záchranářů byly takové, ať vyčkají na místě i potom, co poškozenou [REDAKCE] vyzvedne vrtulník. Oni tento pokyn nerespektovali, nečekali, neboť některým už byla zima, a tak se rozhodli, že již další čekání nemá smysl. Zároveň začalo drobně mrholit, tak pokračovali v cestě dolů. Sestup je poměrně dlouhý, vede příkrým svahem, kdy svah je porostlý vegetací, trávou a klečí a vede tam klikatá pěšinka. Následně díky terénu viděl, že už jim záchranáři jdou naproti. Záchranáře upozoroval až později potom, co se rozhodli nerespektovat jejich pokyn vyčkat na místě. Nerespektovat pokyn záchranářů bylo skupinové rozhodnutí. Kdo to navrhl první, si obžalovaný nepamatoval. Nevzpomínal si, zda to byl on, kdo pokyn dal.
24. Nevzpomínal si, že by někdo ze záchranářů či policie se jich dotazoval, zda jsou organizovaná skupina. Měl dojem, že někoho ze skupiny se někdo ptal, zda jsou organizovaní a že ten člověk odpověděl, že nejsou. Pokud by se přímo jeho [REDAKCE] policie ptala na to, zda jsou organizovaná skupina, odpověděl by popravdě, že ano. Pokud by se ho ptali, zda je jejich vůdce či průvodce odpověděl by, že nikoliv. Obžalovaný popřel, že by někoho nabádal, aby

policii či jiné složce neříkali, že jsou organizovaná skupina. On sám přišel mezi posledními a výpovědi ostatních účastníků už proběhly.

25. V okamžiku, kdy jeli na [REDAKCE] si obžalovaný [REDAKCE] platil členství v [REDAKCE] [REDAKCE] jehož součástí je i pojištění členů na události, které se stanou při horské turistice. Pokud byl obžalovaný dotazován, jací lidé vstupují do tohoto spolku, zda jsou to spíše nadšenci či profesionálové, na to nedokázal odpovědět. On sám do spolku vstoupil z důvodu pojištění, kdy toto kryje i převoz vrtulníkem za situace, kdy klient už jen nemůže, tedy nemusí se jednat o úraz. Dále jsou se členstvím spojeny různé výhody a slevy. Pokud byl obžalovaný dotazován na to, zda záchrana vrtulníkem i mimo případy úrazu je součástí pojištění i u jiných pojišťoven, či se jedná o nadstandardní záležitost, tak na to nedokázal odpovědět s tím, že se nezajímal o pojistné podmínky jiných pojišťoven. Členství v [REDAKCE] zahrnující pojištění mu přišlo nejvýhodnější, neboť se jedná o pojištění celoroční. Pokud se jedná o pojištění jednotlivých účastníků výletu na [REDAKCE] tak zde pojištění žádným způsobem nekontroloval, bylo to uvedeno v propagačních materiálech.
26. K dotazu, zda s někým obžalovaný řešil, že ferratu stihnou, než začne pršet, uvedl, že o tom se s účastníky bavili a on jim řekl pouze to, na čem se předtím domluvili s obžalovaným [REDAKCE]. Náhradní program v případě nepříznivého počasí se neřešil, on žádný takový program stanovený neměl a z jeho pohledu nebyl ani žádný důvod ho řešit. V případě náhlé změny či zhoršení počasí byli domluveni s obžalovaným [REDAKCE] tak, že zůstanou v kontaktu a on by se obžalovaného [REDAKCE] následně zeptal, kam mají jít nebo jestli se mají vrátit. Obžalovaný si už nevzpomněl, jestli ho i další účastníci upozorňovali na počasí, toto s ním řešili a měli obavy, že se počasí zhorší dříve.
27. V rámci události na sociálních sítích pak byl jasně uveden soupis věcí, které by účastníci měli mít s sebou. Standardně bylo doporučováno, aby účastníci měli vybavení proti dešti. Pokud jde o fyzickou zdatnost jednotlivých účastníků, tak si obžalovaný vzpomněl, že určitý počet lidí šel pomaleji než jiní. Nicméně nevzpomněl si, že by tam byla osoba, která měla problémy s dýcháním. K mazání události na [REDAKCE] popřípadě na webových stránkách společnosti obžalovaný uvedl, že si myslí, že následně obžalovaný [REDAKCE] událost odstranil, pravděpodobně mu to asi řekl. Obžalovaný [REDAKCE] mu to následně vysvětlil tak, že po této události se začaly hromadit příspěvky lidí, kteří zde vůbec nebyli a začali se k tomu vyjadřovat a komentovat situaci vesměs hanlivě.
28. Výletu na [REDAKCE] se účastnilo přes dvacet lidí. On sám neviděl problém v takovém počtu účastníků. Pokud jde o bezpečnost sestupové trasy a její povrch obžalovaný uvedl, že s ohledem na terén, musel člověk samozřejmě jít opatrně, ale že by následkem počasí byla cesta výrazně nebezpečnější, rozblácená, či neschůdná, to určitě ne.
29. Na výletě pak rozdával odznáčky [REDAKCE]. Obžalovaný si však již nevzpomněl, zda poté, co poškozená [REDAKCE] spadla a o věc se začala zajímat policie, zda si ostatní účastníci sundávali odznáčky. Zda měl obžalovaná sám připnutý odznáček společnosti [REDAKCE] již nevěděl, myslel si však, že ano.
30. Po cestě zastavovali na čerpací stanici v [REDAKCE], kde potkali nějaké známé [REDAKCE] kteří měli rovněž namířeno do [REDAKCE]. Nevzpomínal si, že by se s nimi bavili o počasí, že by komentovali to, kam chtějí jet a za jakých podmínek.
31. Obžalovaný si rovněž nevzpomněl, zda se někdo z účastníků chtěl před nástupem na ferratu vrátit. Úplně poslední šel jeden z přátel poškozené [REDAKCE], tohoto člověka neznal, viděl ho tehdy poprvé. Tento neměl žádné zkušenosti s ferratami a tím, že šel poslední, tak na tom byl fyzicky hůř než ostatní. Víceméně se dá říci, že ho po celou dobu sledoval, protože šel celou dobu v té zadní části skupiny, pouze ten vrcholový úsek už ne. Nicméně bylo to

v místě, kde obžalovaný šel nahoru a zpětně na něj viděl. Na to, zda se té osoby přímo dotazoval, jak výstup zvládal, či zda ji jen vizuálně kontroloval si obžalovaný už přesně nevzpomínal, patrně se ho ptal. Pro případ nouze neměli domluveny žádné signály.

32. K sestupu obžalovaný uvedl, že výslovně nenabádal skupinu, aby chvátali, nicméně zase zde nebyl úplně prostor na to se zdržovat, když tomu nenasvědčovaly ani povětrnostní podmínky. Nahoře nebylo hezké počasí, takže ani neměl potřebu se někde zdržovat a každý z účastníků šel podle svých schopností. Dle jeho názoru místo pádu poškozené [REDAKCE] nebylo žádným způsobem výjimečné, hůře schůdné či více kluzké než jinde.
33. Ohledně rychlosti výstupu obžalovaný uvedl, že s obžalovaným [REDAKCE] toto řešili, bylo mu řečeno, aby se nikde zbytečně nezdržovali. Obžalovaný si nevzpomínal, že by při nástupu na ferratu a nandávání úvazků účastníky nabádal, aby lezli rychle, protože se horší počasí. On sám se určitě nepředstavil ani nevystupoval jako horský průvodce. Při výstupu nahoru potkali nějaké lidi, kteří scházeli cestou zpátky, ale on osobně se s nimi nijak nebavil.
34. Obžalovaný si vzpomněl, že o počasí hovořil se slečnou [REDAKCE] která mluví [REDAKCE] velice dobře. Ona mu asi říkala, že se s místními bavila, ale konkrétně o co šlo, si už nevzpomínal. Pokud jde o to, jestli slečně [REDAKCE] řekl, že tu ferratu stihnou, myslel si, že jí to mohl říct. K dotazu, zda si vzpomíná, že mu slečna [REDAKCE] volala, že jsou na vrcholu a co mají dělat, uvedl, že si vzpomíná, že mu někdo volal, ale už neví kdo. Ohledně průběhu rozhovoru uvedl, že si myslí, že řekl, že by na ně měli počkat a vzhledem k tomu, že tito nechtěli, tak jim to nějak nenařizoval. Pokud byl obžalovaný dotazován, zda skupina nahoře žádala jeho souhlas, aby šli dolů, tak na to po takové době již nedokázal odpovědět.
35. K dotazu jakým způsobem mohl působit na ostatní účastníky zájezdu, uvedl, že se mu dříve stalo, že se účastníci i divili, že jde nahoru s nimi. Mysleli si pouze, že je jen řidič, který je přivezl a nečekali, že následně na ten výlet půjde s nimi. Nikdo z účastníků mu nesdělil nic, z čeho by on usuzoval, že ho pokládají za vůdce skupiny, popřípadě horského průvodce. Nikdy se ho na to neptali, nikdo po něm nikdy nechtěl předložit doklad o profesní způsobilosti. O obžalovaném [REDAKCE] to věděli, protože ten to na stránkách měl napsané. Obžalovaný [REDAKCE] na stránkách nebyl prezentovaný ani jako horský průvodce, ani jako doprovod. Jako doprovod byl zmíněn v komentářích, kdy konkrétně u [REDAKCE] bylo obžalovaným [REDAKCE] uvedeno, že on tam nepojede a místo něj pojede právě obžalovaný [REDAKCE]. Z toho tedy mohli účastníci usoudit, že obžalovaný [REDAKCE] je tam za horského průvodce. Po příjezdu ho nenapadlo informovat účastníky, že není horským průvodcem, že je tam každý sám za sebe, a to proto, že nikdy takovou informaci na výletech nepodával. Ze všech účastníků jich znal zhruba polovinu, s některými již absolvoval jiné výlety.
36. Před výletem na [REDAKCE] ho obžalovaný [REDAKCE] žádným způsobem neinstruoval, jak se na tom výletě má chovat, popřípadě jak se má prezentovat. Obžalovaný [REDAKCE] připravil veškeré vybavení, které bylo určeno k zapůjčení účastníkům, toto bylo připravené v autě. On už ho potom účastníkům jen z auta poskytl. Zda vybavení poskytoval společně s [REDAKCE], na to si již obžalovaný nevzpomněl, rovněž nevěděl, zda správné nasazení úvazků kontroloval i [REDAKCE].
37. Obžalovanému [REDAKCE] bylo známo, že všichni účastníci za výlet zaplatili. On sám za výlet neplatil. Naopak dostal zaplacen od obžalovaného [REDAKCE]. Bral to jako odměnu za [REDAKCE] a že mu to částečně pokryje náklady na vybavení, které si musel koupit. Nepovažoval to za svůj zdroj příjmů. Zda, popřípadě jak se účastníkům zájezdu obžalovaný [REDAKCE] představil, si nevzpomínal. Maximálně řekl svoje jméno, řekl, že řídí auto a že ten výlet absolvují společně, na přesnou formulaci si ale nevzpomínal. Rovněž nedokázal přesně říci, kdo dal pokyn k odchodu z parkoviště, mohl to být on. Poté, co si všichni vzali potřebné vybavení, obžalovaný [REDAKCE] zamknul auto, a to se asi bralo tak, že se prostě jde. Mohl pronést větu ve stylu už všichni všechno mají a jdeme. Od auta bylo vidět na vrchol, takže

obžalovaný řekl něco ve stylu, že nejdříve budou mít to vybavení s sebou v batozích, následně přijdou na místo, kde si to nasadí.

38. Obžalovaný nevěděl, co má horský průvodce dělat se skupinou za deště a za mlhy. Obžalovaný rovněž nevěděl, že [REDAKCE] je popisován jako [REDAKCE].
39. Pokud jde o fyzický stav poškozené [REDAKCE] v průběhu celého výstupu, tak dle obžalovaného byla poškozená fyzicky zcela v pořádku, na nic si nestěžovala, a to ani těsně před osudovým okamžikem, kdy s ní obžalovaný mluvil. Působila na něj energicky, nejevila známky únavy ani vyčerpání. V průběhu túry si rovněž nestěžovala, že by byla vyčerpaná, že by jí byla zima nebo něco podobného. Měla záložní oblečení v batohu. Obžalovaný si vzpomněl, že se i cestou nahoru přiblábila. K jejímu vybavení uvedl, že měla běžné turistické vybavení, jako kotníkové boty či outdoorovou bundu.
40. Domníval se, že on sám nebyl kompetentní rušit či nějakým způsobem měnit tuto akci. V případě, že by měl pocit, že by výlet kvůli počasí neměl pokračovat nebo že tam byli účastníci, kteří to výslovně nezvládají, tak by to následně s obžalovaným [REDAKCE] konzultoval, protože on po něm chtěl, aby mu dával vědět, kdyby se něco stalo.
41. Výlet na [REDAKCE] nebyl prvním, kde by byl obžalovaný [REDAKCE] sám bez obžalovaného [REDAKCE] nicméně byl to jediný ferratový výlet. Ostatní výlety nebyly ferraty, byly to například soutěsky, spíše turistika. Chování obžalovaného [REDAKCE] na ferratě [REDAKCE] se v zásadě žádným způsobem nelišilo od toho, jak se choval na ostatních výletech, kterých se obžalovaný [REDAKCE] účastnil. Byl to právě obžalovaný [REDAKCE] který kontroloval vybavení, popřípadě rozhodnutí, že se na ferratu nepůjde, že se dřív otočí, proto obžalovaný [REDAKCE] svoji pozici i na ferratě [REDAKCE] vnímal defacto stejně.
42. Pokud jde o pokračování výstupu i přes změnu počasí, tak obžalovaný [REDAKCE] postupoval podle toho, jak byla událost naplánovaná, tedy že se mělo pokračovat dál a necítil se kompetentní k tomu, aby rozhodl, že půjdou stejnou cestou zpátky. Ze svých zkušeností ví, že cesta nahoru bývá jednodušší, než když se stejnou cestou leze dolů. Zároveň s ohledem na to, že byly předpovídané bouřky, tak mu nepřišlo rozumné být během bouřky navázán na kovovém laně.
43. Pokud jde o to, jakým způsobem byl obžalovaným [REDAKCE] instruován k vedení skupiny tak uvedl, že žádným konkrétním způsobem instruován nebyl, bylo to ve stylu, když někdo něco nebude vědět, jak si ten sedák obléknout, tak mu s tím měl pomoci, ale rozhodně to nebylo tak, že by ho instruoval, až se všichni oblečou, má to zkontrolovat a podobně.
44. Pokud jde o doporučení oblečení proti dešti uvedené na sociálních sítích, tak obžalovaný [REDAKCE] se nedokázal vyjádřit, zda toto doporučení bylo standardní u všech výletů či zda to bylo extra pro akci na [REDAKCE]. Události obžalovaný nepřipravoval, tyto připravoval vždy obžalovaný [REDAKCE]. Kolikrát ani doslova všechno nečetl, tudíž na to nedokáže odpovědět. Zde věci proti dešti byly zcela na místě s ohledem na předpověď.
45. Obžalovaný si nebyl vědom toho, že by po cestě nějakým způsobem podklouznul, že by cesta měla být více nebezpečná či kluzká. Počasí se zhoršilo podle předpovědi, když scházeli po louce se záchranáři, a tam už byla cesta opravdu kluzká. V době pádu poškozené [REDAKCE] pokud si vzpomíná, tak nepršelo, nějaké přeháňky charakteru drobného deště a mrholení proběhly, ale cesta nebyla nijak podmáčená či neschůdná. V horách je to třeba vnímat tak, že je důležité dávat pozor na každý krok, když se jde po kamenech, které nejsou ukotvené. Je třeba si dávat pozor, že ten kámen může být kluzký, stejně tak uvolněný. Rozhodně neměl pocit, že by se cesta vlivem počasí rapidním způsobem zhoršila.

46. Z výpovědi **svědka** [REDAKCE] bylo zjištěno, že [REDAKCE], kdy ferrata [REDAKCE] byla jeho asi osmou výpravou. V současné době je svědek certifikovaný horský průvodce, nicméně v té době jím ještě nebyl. Nebyl ani v přípravě, vše začal zvažovat až později. Dnes ví, že ve skupině bylo příliš mnoho lidí.
47. S obžalovaným [REDAKCE] se znali asi pět let, seznámili se asi rok před [REDAKCE] v roce [REDAKCE]. Nikdy spolu nespolečně pracovali. Před [REDAKCE] byli společně na sedmi nebo osmi výpravách, vždy se jich ale svědek účastnil pouze jako platící zákazník. Obžalovaného [REDAKCE] také znal, seznámili se někdy v roce [REDAKCE] na společném výletu. On [REDAKCE] byl tehdy jako [REDAKCE] a měl ve správě [REDAKCE]. Dalo by se říci, že pomáhal obžalovanému [REDAKCE] snažil se zapojit, když měl někdo problém, tak mu poradil, co dělat, co je lepší. Zda měl obžalovaný [REDAKCE] odpovídající vzdělání, svědek nevěděl. Obžalovaný [REDAKCE] dle něj měl odpovídající vzdělání, absolvoval horského průvodce, působil v českém spolku, nicméně odtud ho po první nebo druhé akci vyloučili. Nezajímalo ho, zda měl obžalovaný [REDAKCE] potřebné oprávnění.
48. Obžalovaný [REDAKCE] ho požádal, aby dělal [REDAKCE]. Nedostal za to žádnou odměnu, ale výlet neplatil. Na výlet na horu [REDAKCE] narazil na [REDAKCE] a sám se tam přihlásil. Tam řídil firemní auto, o což ho požádal obžalovaný [REDAKCE]. Kdy přesně ho o to obžalovaný [REDAKCE] požádal, si nepamatoval, bylo to narychlo asi dva dny před výletem. Obžalovaný po něm chtěl jenom, aby řídil auto, výlet byl takový bonus. Obžalovaný [REDAKCE] ho nežádal, aby tam jel jako průvodce, nicméně on se snažil pomáhat. Instruktaž skupině nedával, neřešil s nimi počasí ani to, kdy kdo má nastoupit na ferratu, kde se setkají a podobně. Domníval se, že skupině se ani nepředstavoval, představovali se pouze jednotlivě mezi sebou, hromadně ne. Obžalovaný [REDAKCE] ho kontaktoval až poté, co se na akci svědek přihlásil. Co se týče placení, byli domluveni, že výlet bude platit až na místě setkání před odjezdem. Předcházející výlety vždy platil, jen tam, kde dělal [REDAKCE] nic neplatil. [REDAKCE] Je si vědom toho, že ostatní účastníci platili výlety na účet ihned po přihlášení. Dalo se říci, že mezi ním a obžalovaným [REDAKCE] byla taková domluva, že on bude platit až na místě před výletem. Nevzpomínal si, že by se při cestě na horu [REDAKCE] nějakým způsobem řešilo počasí.
49. Dle názoru svědka obžalovaný [REDAKCE] působil jako [REDAKCE]. Po příjezdu na místo obžalovaný dával instruktaž, otevřel kufr od auta, rozdával vybavení a instruoval jednotlivé účastníky, jak se ferratové vybavení používá a následně toto vybavení i kontroloval. Byl to právě obžalovaný [REDAKCE] kdo rozhodoval, kdy se odchází, kdo rozdělával skupinu, kdo určoval, kdo kdy nastoupí na ferratu, v kolik se kde sejdou a podobně. Svědek si to nepamatoval úplně přesně, ale měl takový pocit, že tomu tak bylo. Nabyl dojmu, že obžalovaný [REDAKCE] toto činil na základě dohody s obžalovaným [REDAKCE]. Usuzoval tak na základě předchozích a výletů, kde byl také obžalovaný [REDAKCE]. Tyto výlety probíhaly tak, že je vedl obžalovaný [REDAKCE] a obžalovaný [REDAKCE] mu pomáhal, byl jakýsi poradce, tak se mu to jevilo, nejevil se jako běžný účastník.
50. Se svědkem osobně nikdo počasí neřešil; zda se to řešilo obecně, nevěděl. Nikoho z místních lidí asi nepotkali. Když přijeli na místo, bylo polojasno, svítilo sluníčko, nebyly známky špatného počasí. V dáli se ale honily těžké černé mraky. Na začátku počasí nesledoval. Poté, když už bylo jasné, že se něco blíží, tak počasí začal sledovat, to bylo asi v 11 hodin. Oni byli v tu chvíli těsně před [REDAKCE], když svědek byl zhruba uprostřed nejrychlejší skupiny.
51. Není si vědom toho, jestli zastavovali na benzínové pumpě před příjezdem na místo, ale bylo to běžnou praxí. S ním osobně nikdo neřešil nevhodnost počasí ani velikost skupiny. Na výpravě bylo kolem [REDAKCE].

52. Když se rozdaly ferratové sety, obžalovaný █████ zkontroloval všechny účastníky ohledně správného nasazení. Řešilo se, kdo je začátečník, toto bylo běžnou praxí. Ujasňovali si, kdo je na ferratě poprvé, to řešil obžalovaný █████ Nevzpomínal si, kolik bylo začátečníků a jestli na █████ tato událost byla prezentována jako pro začátečníky či pro pokročilé. Pro začátečníky však tato ferrata určitě nebyla. Z pohledu svědka je ferrata trochu obtížnější.
53. Pořadí účastníků při výstupu nijak organizováno nebylo. V předu šli ti zkušení, což byla jakási kolektivní domluva. Svědek se pohyboval uprostřed skupiny.
54. Při výstupu ke kříži nebylo úplně jasno, bylo polojasno, ale nic laickým pohledem nenaznačovalo, že by se mohlo počasí horšit, to nastalo až kolem █████. Svědek byl těsně pod ním, kdy začal být těžký vzduch a v dáli byly slyšet hromy. Za svědkem se pohybovala asi půlka výpravy, cca osm lidí. Když začalo pršet, tak skupina byla těsně za ním, asi █████ m. Nejdřív začalo pršet mírně, když byl svědek asi █████ m před █████ a následně to začalo gradovat. Zbytek skupiny dorazil na vrchol za ním asi za 10–15 minut. Mraky se blížily ze západu, a tudíž nebyly úplně vidět, hromy slyšet byly. Nahoře se skupina občerstvila, zdrželi se tam asi 20 minut. Nahoře mírně přšelo, foukal vítr a blížily se černé mraky. To už nahoře byla celá skupina, včetně obžalovaného █████ Utvořily se menší skupiny a pokročilejší vyrazili jako první dolů, v této skupině byl i svědek. Zbytek skupiny byl stále shromážděný u kříže a balili si věci. Poslední účastníci, kteří přišli nahoru ke █████ měli čas na odpočinek cca 15–20 minut. Nebyl si vědom toho, že by obžalovaný █████ a █████ spolu během výstupu byli v nějakém kontaktu, ať už telefonickým nebo přes SMS. Svědek si také nevzpomněl, zda obžalovaný █████ poučoval účastníky o nebezpečí spojeném se sestupem, když se zhoršilo počasí. Rovněž si nevzpomněl, zda jim říkal, jestli si mají nechat sety a helmy. Obžalovaný █████ se nahoře snažil získat přehled, jestli je skupina celá, jestli jsou všichni v pořádku, jestli se chtějí občerstvit. S trasou dolů byli účastníci obeznámeni; nevěděl, jestli obžalovaný █████ stanovoval, jakým způsobem bude sestup a probíhat, zda na sebe bude skupina čekat a podobně.
55. Dle mínění svědka nahoře byla skupina, která již byla poměrně nervózní a chtěla odejít dříve, ale svědek nevěděl, jestli to bylo po nějaké domluvě. Jevilo se mu to tak, že už tam nechtějí být a chtějí odejít pryč za každou cenu. Nevzpomínal si, zda odešli dříve, než dorazil zbytek skupiny. On to vyhodnotil tak, že se blíží oblačnost a že by bylo nejlepší co nejdříve z vrcholu zmizet. Nikoli však za každou cenu, ale samozřejmě organizovaně.
56. Pád poškozené █████ svědek neviděl, byl daleko před ní. Ona v nejrychlejší skupině nebyla. Dozvěděl se o tom z SMS zprávy, že se něco stalo, že někdo spadl dolů. Zprvu nevěděl, zda se jedná o nějaký vtip, tak si vyžádal souřadnice místa a rozhodl se jít zpátky, což bylo asi █████ metrů. Šel ještě s jedním členem skupiny. V tu chvíli zesílil déšť a byly slyšet i hromy. Sestupová cesta je mokrá asi běžně, je tam vlhko pořád; cesta byla mokrá, ale ne promáčená. Při sestupu dolů si svědek dával více pozor, protože ten sestup je horší, nicméně počasí to nijak více nekomplikovalo. Svědek se však nechtěl na vrcholu zbytečně zdržovat a chtěl sestoupit do rozumných výšek. Cesta se mu nejevila nějak zásadně kluzká, byla tam místa, které jsou z vápence bez hlíny, tam to mohlo být za mokra více kluzké. Poté, co dorazil na místo pádu poškozené █████ byla tam shromážděná celá skupina a bylo mu sděleno, co se stalo. On sám se pomoci poškozené █████ neúčastnil, nešlo to. Místo pádu se mu nejevilo obtížnější než jiná místa, byl tam vápenec a travnaté plochy, nicméně přesným místem pádu si jistý nebyl.
57. Co se týče počasí, tak zprvu to byl pouze lehký déšť, následně u kříže se déšť začal stupňovat. Když sestupovali se záchranáři dolů, silně přšelo. Při sestupu dolů byla viditelnost asi na 100 metrů před sebe, byly tam mraky.
58. Nikdy nebyl zaměstnancem obžalovaného █████ Věděl, že pojištění po účastnících zájezdu bylo vyžadováno, ale kontrola neprobíhala. Ohledně náhradního programu v případě

špatného počasí s ním nikdo nic neřešil. Když by bylo špatné počasí, tak by se asi vymyslelo, popřípadě by se dohodli na náhradním programu kolektivně. Nevzpomínal si, že by obžalovaný [REDAKCE] dával nějaké návrhy ohledně náhradního programu.

59. S poškozenou [REDAKCE] prohodil pár slov, blíže se neznali. O jejích zkušenostech s ferratami a lezením se nebavili, spíše se jen pozdravili a seznámili. Nepřišla mu jako někdo, kdo by výstup nezvládal, jevila se mu jako sportovní typ. Velké zkušenosti asi neměla, ale byla v kondici na to to zvládnout. Nevěděl o tom, že by si stěžovala, že je unavená, že už nemůže, nicméně s ní v průběhu výstupu nemluvil.
60. Nevzpomínal si, zda se ho někdo ptal, jakým způsobem lézt na ferratě, popřípadě žádal o pomoc, nicméně pokud se ho někdo na něco zeptal, tak mu odpověděl. Nevěděl, zda ho někdo považoval za průvodce.
61. Nevzpomínal si, zda se ho někdo po tragédii ptal, zda jsou organizovaný zájezd. Odznáčky [REDAKCE] měli, nicméně nevěděl, zda všichni. Nevěděl, jestli si někdo odznáček sundával. Nevzpomněl si, že by mu obžalovaný [REDAKCE] dával nějaké pokyny po tragické události v tom směru, jakým způsobem komunikovat s [REDAKCE] či [REDAKCE] úřady.
62. Na reakce obžalovaných [REDAKCE] a [REDAKCE] na sociálních sítích po tragédii si nevzpomínal. Nevěděl, zda došlo k mazání nějakých událostí, on sám to nijak nekontroloval.
63. Z pohledu svědka, který v současné době již disponuje certifikací na horského průvodce, největším problémem byl vysoký počet účastníků, protože skupina nebyla dynamická. Počasí se může zhoršit vždy, nicméně kdyby tam bylo méně účastníků, dalo by se to lépe zvládat. Dnes by počasí samozřejmě sledoval. Kdyby mělo být nepříznivé počasí, musel by vymyslet náhradní plán; záleželo by rovněž s jakým časovým předstihem by se o tom dozvěděl. Nemyslí si však, že velikost skupiny měla přímou souvislost s pádem. To, že je to obecně špatně, neznamená, že to bylo důvodem konkrétního pádu. Dle jeho názoru to spolu nesouviselo.
64. Když byl na výletě s obžalovaným [REDAKCE] jako druhý řidič ve skupině se vždy domlouvalo, kdo půjde první a kdo poslední. Stejně to v kolektivu fungovalo i s obžalovaným [REDAKCE] bylo to organizované. Vždy se na místě určilo, kdo je zkušený, kdo méně a podle toho se ta skupina rozdělila. Když byl svědek na akcích s obžalovaným [REDAKCE] tak kromě řízení automobilu pomáhal i v tom smyslu, že pokud mu obžalovaný [REDAKCE] řekl, aby někomu pomohl, tak když dostal nějaký pokyn, tak to udělal.
65. Z výpovědi **svědka** [REDAKCE] bylo zjištěno, že konkrétní výlet na horu [REDAKCE] si naplánovali přes [REDAKCE]. V den výletu ráno se sešli s tím, že byly informace, že by se mohlo zhoršit počasí. Následně šli nahoru, vylezli na kopec, po cestě ještě potkali nějaké lidi s tím, že tito se bavili, že se bude zhoršovat počasí. Oni šli ale dál, protože bylo hezky. Počasí se začalo zhoršovat až nahoře u kříže. Aby to stihli, museli jít dál a následně se stala nehoda.
66. Svědek se označil za příležitostného sportovce. Před [REDAKCE] na ferratovém výstupu byl, nicméně nebyl extrémně zkušený. [REDAKCE] Tento konkrétní výlet našel na [REDAKCE] lákalo ho cestování. Využil toho, že tam byla již skupina lidí, která na tyto výlety jezdí a kluci mu přišli zkušený. S obžalovanými byl na výletě již víckrát. Jakým způsobem byl výlet prezentován, si už nevzpomínal. Byl si vědom toho, že měli k dispozici vybavení a že to bylo s doprovodem. Výlet nebral tak, že by si platil průvodce, ale předpokládal, že kluci mají zkušenosti.
67. Obžalovaného [REDAKCE] znal z předchozích výletů, tam se prezentoval víceméně jako osoba odpovědná. Odpovídal za ten výlet, vedl je, znal cestu, dával směr, říkal, jak mají lézt. Nicméně ani toto chování nebral jako chování průvodce. Na druhou stranu bral to tak, že za ně obžalovaný [REDAKCE] zodpovídal. S obžalovaným [REDAKCE] se bavili ve stylu, že by mohl

dělat na jeho výletech průvodce, nicméně svědek toto odmítl, že na to nemá zkušenosti. Svědek není a v minulosti nikdy nebyl držitelem žádné licence, která by se vztahovala k lezení po horách.

68. Potřebné pojištění si platili účastníci sami. Zda bylo na stránkách nějaké doporučení ohledně pojištění, si svědek už nepamatoval. K dotazu zda se řešil náhradní program v případě špatného počasí, svědek uvedl, že by jeli někam jinam, kde by bylo líp. Svědek sám počasí nijak neřešil, nesledoval ho. Byl si vědom toho, že by mohlo něco přijít a počasí se zhoršit. V okamžiku příjezdu na místo bylo počasí hezké, svítilo sluníčko.
69. Přesný počet účastníků zájezdu si nepamatoval, byla tam dvě auta – dodávka a osobní auto. V dodávce bylo asi osm lidí, v osobním autě pak tři. Pamatoval si, že obžalovaný [REDACTED] instruoval začátečníky, popřípadě ty, kteří tam byli poprvé, jakým způsobem se ferratové vybavení používá a jak se nasazuje. Připustil, že toto příliš nevnímal, neboť na ferratách již byl a věděl, jakým způsobem se obléci do ferratového setu. Domníval se, že on si žádné vybavení nepůjčoval, neboť měl svoje.
70. K dotazu, kdo byl vedoucí skupiny svědek uvedl, že asi kluci, čímž myslel mimo jiné obžalovaného [REDACTED]. Tomu pak důvěřoval ohledně výstupu, že bude vědět, co se má dělat, že to bude on, kdo bude rozhodovat, zda se poleze či ne. Nicméně svědek nevěděl, kdo rozhodl o tom, že nakonec ferratu půjdou. Nedokázal se vyjádřit k tomu, kdo dal pokyn „jdeme či jdeme zpátky“. V okamžiku nástupu na ferratu bylo ještě hezké počasí. Je ale možné, že už tam byly nějaké mraky. Vzpomněl si, že v průběhu výstupu se řešilo počasí, někteří lidé to tam sledovali a ozývaly se hlasy, že by mělo začít pršet, zda by se neměli vrátit. Nevěděl však jakým způsobem reagoval na informace o možné změně počasí obžalovaný [REDACTED] neboť u něj nebyl. Ze strany ostatních účastníků zájezdu se objevovaly dotazy s ohledem na počasí, jestli výstup nenechají být a zda nepůjdou zpátky.
71. Při výstupu se skupina tak nějak rozprostřela podle toho, jak kdo lezl rychle. Svědek sám byl ve skupině pomalejších lezců vzadu. Rychlejší skupina se od nich oddělila a utekla jim, kluci se pak za nimi vraceli. Obžalovaný [REDACTED] byl v jeho skupině. V okamžiku, kdy dosáhli vrcholu u kříže, počasí bylo zhoršené, bylo zataženo a poprchávalo. Pršet začalo, až když vylezli nahoru. Bouřka v tu chvíli nebyla. V okamžiku, kdy dosáhli vrcholu, domníval se, že skupina byla pohromadě, ale pak se zase nějak roztrhali. Od kříže odcházeli dohromady. Nahoře se zdrželi 10–15 minut. Nahoře začalo mrholit. Není si vědom toho, že by je obžalovaný [REDACTED] nabádal, aby postupovali dolů rychle. Cesta dolů obsahovala exponované úseky a srázy. Povrch byl šterkovitý. Sestup byl náročný, člověk zde musel jít opatrně za každého počasí. On sám si dával pozor, sestup byl zhoršený, protože úseky, kde se chodilo po skále, klouzaly.
72. Pravděpodobně obžalovaný [REDACTED] řekl, jak dlouho má výstup trvat. Asi řekl nějaké konkrétní číslo, orientačně věděli, na jak dlouho ten výstup bude. Nevzpomínal si, kdo přesně časovou dotaci uvedl, nicméně tuto informaci jistě měli. Nevzpomínal si ani, kdo přesně dal pokyn k tomu, že vyrážejí. Nevěděl, zda byl nějaký určený přesný časový plán, v kolik hodin musejí dosáhnout vrcholu. Když se začalo mluvit o tom, že přijde bouřka, chtěli to projít dřív, než začne. Před sestupem je pravděpodobně obžalovaný [REDACTED] nabádal, aby šli opatrně. On sám to ale neslyšel. Určitě tam něco takového padlo, neboť bylo zhoršené počasí, všichni museli jít opatrně a s pláštěnkami.
73. Svědek znal poškozenou [REDACTED], seznámili se na podobných výletech. Na tomto pak šel delší dobu poblíž ní. Dolů šli společně, šel přímo za ní, trochu jí to klouzalo. Upozorňoval ji, aby si dávala pozor. Nezaregistroval, že by i ostatní účastníci měli problém se sestupem, že by jim to klouzalo. Obžalovaný [REDACTED] pak šel někde za nimi. Pád poškozené viděl. Přešli takový malý hřebínek, kde byl delší úsek s vyšlapanou pěšinkou po šterku, po svahu. Procházeli tam, byl tam ještě jeden kluk, poškozená [REDACTED] a on. Poškozená

najednou nějak uklouzla na šterku a začala se kutálet domů. Následně se volala záchranka, obžalovaný [REDAKCE] pro ni lezl dolů. Šel tam sám, ostatním říkal, ať zůstanou nahoře. Poškozená [REDAKCE] na něj působila jako osoba zkušená v horách. Domníval se, že na sobě měla pohorky.

74. Pokud jde o organizaci výstupu a sestupu, tak když šli nahoru, byla to normální procházka po turistické stezce. Když šli přímo ferratu, naskládali se do řady za sebou. Co se týká způsobu, jakým se pohybovat po ferratě, určitě jim bylo něco řečeno, jak si to mají zapnout, neboť tam šli i málo zkušené lidé. On už tam párkrát byl, tak tyto řeči moc neposlouchal. Zda bylo stanoveno pořadí lezců, už si nepamatoval. K organizování sestupu pak svědek uvedl, že se snažili sejít na travnatou pláň, kterou se sestupovalo dolů z hory. Jak přišlo, tak to klouzalo. Organizování nijak nebyli, každý si dával pozor sám na sebe.
75. Vzpomínal si, že potkali skupinu turistů, která scházela dolů z hory, a upozorňovali je na počasí. On sám s nimi nemluvil, nicméně někdo ze skupiny říkal, že by se mělo horšit počasí.
76. Svědek si nebyl vědom toho, zda se jich někdo dotazoval, zda jsou či nejsou organizovaná skupina, neboť neumí [REDAKCE]. Jeho osobně se na to nikdo neptal, [REDAKCE] policie ho nevyslychala. Rovněž svědek již nevěděl, zda jim byl rozdáván odznak [REDAKCE]. K dotazu, zda jim byly dány instrukce, zda si nechat na sobě ferratové vybavení či ho sundat, svědek uvedl, že vše si nechávali na sobě, neboť to neměli kam dát, bylo lepší si to nechat. Následné reakce na sociálních sítích po nehodě nesledoval.
77. Před [REDAKCE] s obžalovaným [REDAKCE] na výletech byl a tam to probíhalo vždy vše v pořádku. Výlety s obžalovaným [REDAKCE] bral tak, že kluci mají zkušenosti, že kdyby se něco dělo, tak by věděli, co mají dělat. Měli výstroj, ukazovali, jak se nasazuje, jak se leze a podávali základní informace, nicméně nebylo to tak, že se jedná o výlety s certifikovaným průvodcem.
78. Pokud byl svědek konfrontován se svojí výpovědí v přípravném řízení, ohledně organizovanosti skupiny, kdy na policii uváděl, že to bylo živelné, pak u policie si vše pamatoval lépe. Pokud na policii uvedl, že zájezd bral jako zájezd s průvodcovskými službami, pak to svědek vysvětlil tak, že už je asi ovlivněný tím, jak se to neustále řeší, navíc je to už dlouho. Výpověď na policii je přesnější s ohledem na časový odstup.
79. Z výpovědi **svědka** [REDAKCE] bylo zjištěno, že na výlet se dostal přes svoji dnes již bývalou přítelkyni [REDAKCE], která si chtěla zkusit ferratu a tento výlet našla na [REDAKCE]. On sám s ferraty žádnou zkušenost neměl, proto vybrali zájezd, který byl inzerován jako pro začátečníky. Přijeli do [REDAKCE], odtud je pak vezl minivan do [REDAKCE]. Dostali vybavení a šli nahoru. Jeho tehdejší přítelkyně se pak celou dobu obou pánů ptala, že mají přijít bouřky, že to má být celkem „ostré“, jestli se výlet uskuteční. Než se dostali na vrchol bylo pěkně, pak ale začala bouřka, lítaly blesky. Bylo tam hodně lidí, kteří neměli žádné zkušenosti s ferratami, proto se skupina roztrhala. Přišlo mu, že to bylo celé takové nahonem, mělo tam být více průvodců.
80. Před výstupem na ferratu byl v dobré fyzické kondici. Byl to jeho první ferratový výstup. V ceně zájezdu byla cesta i zapůjčení vybavení. Hlavním důvodem, proč vybrali tento zájezd bylo, že byl inzerován jako pro začátečníky. V opačném případě by si na takový zájezd netroufl. On sám s organizátory nijak nekomunikoval, vše řešila jeho přítelkyně. Účastníci přijeli společně na parkoviště pod horou. Zda dostali nějaké poučení si nevzpomínal. Když přišli k hoře, vše mu vysvětlovala jeho kamarádka. Vzpomněl si, že jeden z pánů mu pak říkal, jak si to má oblíknout. Jakým způsobem se pohybovat po ferratě mu také vysvětlovala jeho kamarádka [REDAKCE]. Oni byli až v poslední skupince. Pouze díky své kamarádce věděl, jakým způsobem se má chovat. Pokud jde o osoby, které jim měly podat instruktáž, pak přesně na obžalovaného [REDAKCE] si nevzpomínal, nicméně řekl by, že tam s nimi byl. Vzpomínal si, že

■ ■ ■ se řešilo, že někdo měl jet a měl úraz a místo něj jel někdo jiný, on sám v té skupině nebyl.

81. Účastníků zájezdu bylo víc, přibližně ■ nebo ■ Nevzpomínal si, že by výstup na ferratu byl nějakým způsobem organizovaný. Jemu vše vysvětlovala jeho kamarádka. Na ferratě to ještě bylo jakžtakž v pořádku, člověk zde byl jištěný. Nejhorší byly ty části, které byly již mimo jištěné úseky, kde se plazil po čtyřech mimo trasu. Kdyby ho neupozornili, vůbec by nevěděl, že byl někde jinde, než měl být. Bylo to tím, že se roztrhali a nešli společně. Na začátku se pak řešilo, za jak dlouho se dá ferrata stihnout, za jak dlouho se to má celé vyjít.
82. Počasí se řešilo ve skupině od samého počátku. Jeho tehdejší přítelkyně se ptala, jak to vše bude, a to i před samotným výstupem. Kdo přesně jí odpovídal, si už nevzpomínal, nicméně rozhodlo se, že se jde, neboť v ten okamžik bylo hezky. Těsně před vrcholem se počasí zhoršilo, začalo pršet, objevily se blesky. ■. Bylo hlášeno dopředu, že se mají objevit bouřky, to věděli všichni. Před samotným nástupem na ferratu se rovněž řešilo počasí. Nevzpomínal si, jestli byli nabádáni, že mají lézt rychle, ale byl tam tlak na to, aby šli rychle, neboť byla bouřka.
83. Byl tam s nimi jeden kluk, který měl problémy s dýcháním a zůstal poslední. Oni se ho tam potom ujali, aby nezůstal sám. Skupina se roztrhala asi po prvním jištěném úseku. Po celou dobu nelezli jako skupina společně. Nemyslí si, že s nimi byl obžalovaný ■. Někteří účastníci na ně v určitých úsecích čekali. Jak došlo k pádu, shromáždili se všichni. Celá skupina byla poměrně hodně roztrhaná, někdo byl hodně daleko vpředu, řešilo se to.
84. Při výstupu byl svědek v kontaktu s poškozenou ■ kdy se společně bavili o fotografování. Na ■ se viděli poprvé.
85. V okamžiku dosažení vrcholu byla mlha, přšelo. Ještě před vrcholem to klouzalo, jak tam seděli, nahoře létaly blesky. Nevzpomínal si, že by dostali nějaké instrukce k sestupu, domníval se, že ne. Při sestupu přšelo, klouzalo to, byla mlha, chvíli bylo vidět jen na pár kroků. Nevzpomínal si, jestli byli nabádáni, aby sestupovali rychle. Cesta dolů byla pokrytá kamením, byla mokrá a kluzká. Věděl, že si musí vzít dobré boty. Nevzpomněl si, zda měl na sobě ferratový set při sestupu. Při sestupu se na některých úsecích jistil, někteří tam byli bez jištění. Při cestě dolů byl hodně úseků, kde se bál. Když šel nahoru měl strach, když zjistil, že leze špatnou trasou. Rovněž při cestě dolů nešli jako skupina pohromadě, ale byli roztrhaní. On sám se pohyboval v zadní části celé skupiny.
86. Pád poškozené ■ neviděl, odehrálo se to někde před ním. V tu chvíli se zrovna otáčel na tehdejší přítelkyni. Nabádal ji, aby šla opatrně, že to bude klouzat a v té chvíli poškozená spadla. V místě pádu byly balvany, jednalo se o takové malé sedlo, byla zde i mírná strouha, bylo to celé mokré. Asi to bylo dobře průchodné, nebylo to nejhorší místo, kterým procházeli. Bylo to kluzké. V místě pádu pak mlha nebyla. Nevzpomínal si, že by někdo ze skupiny ho nabádal, že mají jít dolů opatrně. Takto byl instruován až záchranáři, kteří je přišli vyzvednout.
87. ■ policie ho k věci nevyslýchala. Nikdo ho neinstruoval, jakým způsobem má vypovídat. Nevzpomínal si, zda dostal od společnosti ■ nějaké odznaky. Nic nevěděl ani o ■ neboť je po této události už nenavštívil. ■
88. Zájezd jako takový řešila jeho přítelkyně, on z toho zájezdu měl pocit, že si zaplatili cestu, dostali sedáky, vybavení a pak se šlo nahoru. I pro něj to bylo velice fyzicky náročné, nicméně byl rád, že to zvládnul. Byl přesvědčený, že to rozhodně nebylo pro začátečníky. Pokud jde o zajištění péče o účastníky, tak to byl jeden velký zmatek, roztrhali se jako skupina, bylo tam moc lidí. Zájezd byl prezentován jako zájezd s průvodcem, ale on to takhle osobně nebral, neboť všechno mu musela vysvětlovat jeho kamarádka. Na zájezd se hlásil, protože si chtěl

vyzkoušet ferratu a bez průvodce by se určitě nepřihlásil. Nevzpomínal si, kdo se jim prezentoval jako vedoucí průvodce či odpovědná osoba, ale všichni věděli, kdo to tam vede a kdo jim dává vybavení – obžalovaný [REDACTED] [REDACTED]

89. Z výpovědi **svědkyně** [REDACTED] bylo zjištěno, že od malička rekreačně sportuje. [REDACTED]. Předtím než absolvovala výstup na [REDACTED] měla už poměrně bohaté zkušenosti s ferratami, absolvovala cca 20 výstupů pod vedením zkušeného ferratisty. Svou zkušenost s průvodcem [REDACTED] popsala tak, že si nejprve dali telefonickou schůzku, domlouvali se o tom, jaké má zkušenosti, jak je fyzicky zdatná, jestli má zkušenosti přímo s ferratami. Poté ji průvodce pozval na lehčí ferratu, kde jí byly vysvětleny zásady pohybu na ferratách, bezpečnostní úvazky, uzly a jak se celkově chovat. Pokud byl s ním někdo na ferratě poprvé, vždy mu vysvětlil veškeré základy a zásady pohybu na ferratách, bezpečnost, užívání ferratových setů a podobně. Vždy se ptal, jaké má kdo zkušenosti, zda už někdo absolvoval ferraty, v jakém rozsahu a zda se cítí na tu konkrétní ferratu, která je před nimi. Rovněž informoval o obtížnosti dané trasy.
90. Výlet na [REDACTED] jí nabídla kamarádka [REDACTED]. Ta jí zaslala odkaz na Messenger, ona sama tento výlet nevybírala. Domnívala se, že v ceně výletu byly i služby horského průvodce. Na ferratu bez průvodce by se však nikdy nepřihlásila. Obžalovaného [REDACTED] před výletem neznala, poznali se až na [REDACTED]. Původně měl jet i obžalovaný [REDACTED] nicméně až na místě se dozvěděla, že měl nějaký zdravotní problém s kotníkem. Obžalovaný [REDACTED] pak na výletě vystupoval jako zástupce obžalovaného [REDACTED]. Toto jí řekla její kamarádka [REDACTED]. Nebyla se jistá, jestli v Messengeru komunikovali o tom, že obžalovaný [REDACTED] pojede místo obžalovaného [REDACTED] je to možné.
91. Vystupování a působení obžalovaného [REDACTED] jí potom přišlo celé takové neprofesionální. Dělal na ni dojem jednoho z účastníků. Účastníků bylo velké množství, celkem [REDACTED] což ona ani nečekala, není na tak velkou skupinu zvyklá. V návaznosti na to se domnívala, že tam bude více průvodců. Průvodce tam byl však pouze obžalovaný [REDACTED]. Ten byl uveden, že jede místo obžalovaného [REDACTED]. Ona to pak brala tak, že je průvodce. Zarazilo ji, že neměli ani správně celou ferratovou výbavu, když jim chyběl prsní úvazek a věci na spojení sedacího a prsního úvazku. S obžalovaným [REDACTED] to neřešila. Ferratový set měla zapůjčený. Pravděpodobně si jej půjčovala od obžalovaného [REDACTED] který je asi bral s sebou. Veškeré informace o zájezdu dostali přes aplikaci Messenger. V danou chvíli veškeré informace, které dostala, považovala za dostatečné. Pokud jde o informace o obtížnosti, popřípadě o alternativách v případě špatného počasí, svědkyně se domnívala, že toto tam nevyčetla.
92. Po celou dobu se spoléhala na svoji kamarádku s tím, že ta je více zkušená a že ferratu zvládnou. Dále se domnívala, že dostane smlouvu o zájezdu, kde budou veškeré potřebné informace, nicméně takovou nedostala. Pojištění nikdo nekontroloval. Když dorazili na místo, nebyla si vědoma, že by proběhla jakákoliv instruktáž o chování na ferratě nebo jak používat ferratové vybavení. Přiznala, že se však v této době sháněla po prsním úvazku. Kamarádka jí pak řekla, jak si má vše dát na sebe. Vybavení si kontrolovali pouze s kamarádkou mezi sebou.
93. Již při cestě řešili počasí, jestli bude hezky. Měli informaci, že kolem třetí hodiny má začít pršet. Toto řešili s kamarádkou [REDACTED] a jejím synem, se kterými jela společně autem. S obžalovaným [REDACTED] počasí neřešila. Údajně tam měl být nějaký místní člověk, který jim měl říct, že bude pršet. Slyšela to od ostatních. Dostali informaci, že v době, kdy má začít pršet, už budou dole. Není si vědoma toho, že by stavěli na benzínové stanici, jeli po vlastní ose. Nevěděla nic o tom, že by se na benzínové stanici mělo řešit počasí. Rovněž si nepamatovala, že by se to řešilo ve facebookové skupině. Ona sama počasí nesledovala, toto nechávala na průvodci. Počasí řešila pouze s kamarádkou v autě a to, že má pršet až ve tři hodiny.

94. Nebyla si vědoma toho, že by před nástupem na ferratu proběhla jakákoli instruktáž ohledně pohybu na ferratě, používání vybavení apod. Výstup pak nebyl žádným způsobem organizován, nastoupili na ferratu tak, jak kdo přišel. Ze začátku se pohybovali v jedné skupině, postupně se však roztrhali na menší skupinky. Sešli se až u prvního kříže, kdy už bylo velmi špatné počasí, byla mlha a začalo pršet. Svědkyně se pohybovala v pomalejší skupině. Obžalovaný [REDAKCE] byl v první rychlejší skupině, následně se však vrátil a pak se pohyboval ve druhé skupině. Když přecházeli přes hřeben, byl na začátku druhé skupiny. Obžalovaný [REDAKCE] se mezi skupinami pravděpodobně pohyboval, první skupina byla rychleji dole. Na vrcholu se sešli s kamarádkou, rychlejší skupina tam na ně čekala. Ve druhé skupině se pak říkalo, že se má horšit počasí a že mají jít rychleji dolů. Kdo to konkrétně řekl, však svědkyně nevěděla. V okamžiku, kdy byli u vrcholového kříže, byla mlha. Někteří si brali i pláštěnky. Bouřka začínala v dálce, přímo na vrcholu nebyla.
95. K sestupu nedostali žádné instrukce, její kamarádka šla dříve s rychlejší skupinou, ona se pak pohybovala ve skupině pomalejší. Sestup hodnotila jako obtížný, nebyl jištěný, převážně to byla suť, klouzalo to, člověk musel být opatrný. Při sestupu pršelo a bylo mokro. Nebyla si vědoma toho, že by někde při sestupu byla možnost se jistit. Nevzpomínala si, jestli dostali nějaké instrukce ohledně ponechání si ferratového vybavení, ona si to nechávala na sobě.
96. Poškozenou [REDAKCE] neznala, na ferratě se s ní setkala poprvé. Její pád neviděla, pohybovala se ve skupině za ní. O pádu se dozvěděla od kamaráda. Poškozená [REDAKCE] spadla v místě, kde byl úzký chodíček, člověk musel být opatrný, byla tam suť, bylo to prohnuté, klouzalo to. Viděla, jak obžalovaný [REDAKCE] šel dolů k poškozené a mezitím přicházeli další lidé přes hřeben, ona je pak instruovala, aby si sedli, že jim následně sdělí, co se stalo. Záchranáři je pak instruovali, kudy mají sejít dolů.
97. Ona sama rakouskou policií vyslýchána nebyla, rovněž nebyla nikým instruována, jakým způsobem by měla před policií vypovídat. Co se týče odznáček cestovní kanceláře [REDAKCE] [REDAKCE] tento měla připnutý na batohu. Co se stalo s odznáčky po nehodě nevěděla, ona sama s ním nic nedělala.
98. Obtížnost ferraty by označila jako střední, v určitých úsecích by to začátečníkovi nedoporučila, protože tam nebyla lana. Pokud jde o zhodnocení organizace zájezdu, hodnotila to jako takový trochu zmatek, byla zvyklá na lepší úroveň. Pokud by ona sama byla průvodce, tak v daných podmínkách by zvolila pouze turistickou trasu výstupu. Zájezdu se účastnila, protože jí kamarádka sdělila, že obžalovaný [REDAKCE] má licenci horského průvodce. Nebyla si pak vědoma žádné reakce od obžalovaných [REDAKCE] [REDAKCE].
99. Z výpovědi **svědka** [REDAKCE] bylo zjištěno, že před ferratou na [REDAKCE] měl tzv. [REDAKCE] Ferrata [REDAKCE] pak byla jeho druhá. Rok předtím se účastnil ferraty rovněž s obžalovaným [REDAKCE]. Výlet si vybrali na popud poškozené [REDAKCE]. Nevěděl, zda v ceně zájezdu byly služby horského průvodce, v té době tomu nerozuměl. Pocitově k tomu přistupoval tak, že jedou se skupinou s průvodci, že tam je někdo zkušenější, kdo je terénem provede. Obžalovaného [REDAKCE] znal z předcházející ferraty na [REDAKCE]. Nebyl si přesně jistý, kdy se dozvěděl o tom, že obžalovaný [REDAKCE] nepojede, možná to bylo až ten den ráno, možná to bylo v messengerové skupině. Nevěděl, zda bylo ve skupině prezentováno, že místo něj pojede někdo jiný. Obžalovaného [REDAKCE] znal rovněž z [REDAKCE]. Obžalovaného [REDAKCE] pak na ferratě vnímal jako autoritu. Myslel si, že se jim žádným způsobem nepředstavoval. Pro absolutního laika, který nikdy neviděl skálu, tak mu přišlo, že obžalovaný [REDAKCE] je profík. Nevzpomněl si, zda mu někdo kontroloval pojištění. Ferratové vybavení měl zapůjčené.

100. Na začátku proběhla instruktáž. Domníval se, že tam byli i nováčci, tudíž tam něco takového bylo, jakým způsobem se navléká výstroj, jak se to používá. Sám si nebyl jistý, jakým způsobem se to obléká, tudíž si myslel, že ho někdo kontroloval, zda to má uvázané správně.
101. Počasí se řešilo, protože se mělo něco hnát, byla tam taková nejistota. Než se začalo lézt, všechno se probíralo, od třetí hodiny byly hlášeny přeháňky. Sám z toho byl nervózní. V rámci skupiny to s někým řešil. Myslel si, že rovněž s obžalovaným [REDAKCE] se řešilo počasí. Nebyl si jistý, jestli to řekl přímo obžalovaný [REDAKCE] ale mělo proběhnout něco ve smyslu, že to musejí stihnout. Žádný náhradní program v případě špatného počasí se neřešil. Předem se počasí neřešilo, neboť když nastupovali na ferratu, počasí bylo hezké, pak se to začalo honit, začalo pršet. Neřešilo se, zda se výstup uskuteční či ne; bylo jasné, že se půjde, nic nenásvědčovalo tomu, že by se jít nemělo. Nevzpomínal si, že by někdo dal pokyn k výstupu. Šli prostě za vedoucími, kdy jedním z nich byl obžalovaný [REDAKCE]. Vzpomínal si, že dolů šel nějaký místní člověk, který neměl ferratové vybavení a někdo s ním ze skupiny komunikoval, o čem, ale nevěděl. Když lezli nahoru, začalo pršet, nicméně měl pocit, že by výstup měli stihnout, než se počasí více zhorší; výstup na vrchol trval asi dvě hodiny. Skupina nezůstala pohromadě, jedna půlka byla výrazně rychlejší. On sám se pohyboval v pomalejší skupině. Když dosáhli vrcholu, déšť zesílil. S obžalovaným [REDAKCE] řešili, že nemá smysl se vracet, to byl názor svědka.
102. Ve skupině bylo asi [REDAKCE] lidí. Nevzpomínal si, že by výstup byl nějakým způsobem organizovaný, spíše nebyl. Někakým způsobem šli, organizovalo se to víceméně samo. Nevzpomínal si, že by byl u toho, když obžalovaný [REDAKCE] komunikoval s někým z rychlejší skupiny. Na vrchol pak dorazili postupně, čekalo se na [REDAKCE], ten byl poslední. Dali si svačinu, oddechli a vyrazili na cestu dolů. Ze strany obžalovaného [REDAKCE] nebyl tlak na to, aby sestupovali rychle, nicméně všichni cítili, že to počasí není dobré. Šli opatrně, neboť to bylo adekvátní k podmínkám. Nevěděl, zda sestup byl nějakým způsobem organizovaný, nicméně šli společně, vzájemně byli na dohled, a sice cca 50 metrů. Sestupová trasa vedla pěšinou po úpatí hory, byla to závětrná strana, horská stezka. Byly tam exponované úseky. Nevzpomínal si, jestli dostali instrukce, jakým způsobem sestupovat. Při sestupu střídavě přšelo, mlha nebyla. Sestupová trasa byla kluzká. Při sestupu na sobě měl ferratovou výstroj, ale nebylo kde se jistit.
103. Poškozenou [REDAKCE] znal, byla jeho bývalou přítelkyní. Po cestě s ní byl v kontaktu, byl i svědkem jejího pádu. Tragédie se stala v místě úpatí, kde se cesta stáčela mírně doleva a následně pokračovala mírně nahoru. Turistický chodník pak nebyl jen kámen, byly to drobné kamínky. Byly tam i části, kde byla odhalená skála a ta klouzala. On šel první, poškozená [REDAKCE] byla za ním asi 2 metry. Překračoval kámen, kde byl odhalený kus skály, na který se mu nechtělo stoupat. Myslí si, že ona na to šlápla a že jí to ujelo. Uslyšel, že se něco děje a viděl ten pád. Následně přiběhl obžalovaný [REDAKCE] který byl hned za nimi. Místo, kde ležela poškozená neviděl. Nevšiml si, že by to poškozené nějakým způsobem klouzalo, připadala mu v pohodě. Fyzicky byla zdatná.
104. [REDAKCE] policie ho nevyslýchala. Nenapadlo ho, že by ve skupině měli komunikovat o tom, co se bude dít, pokud přijde policie. Odznáčky od [REDAKCE] asi dostal. Co se s ním stalo, nevěděl.
105. On sám ferratu hodnotil jako vhodnou pro začátečníka, v současné době pak je aktivním lezcem a má instruktorské zkoušky na lezení na skále. Ferrata, respektive trasa, byla náročná svým přístupem po louce, kdy se ušlo hodně výškových metrů, aniž by na to byl člověk zvyklý. Co se týče technického a ferratového lezení, jednalo se o lehké lezení, z půlky to byl přechod hřebene. Ferratu na hoře [REDAKCE] hodnotí jako náročnější.
106. Pokud jde o reakce obžalovaných po pádu poškozené [REDAKCE] tak slyšel něco ve smyslu, že neměli být organizovaná skupina. V tomto smyslu se něco doslechl, že to mělo proběhnout

na sociálních sítích, pak něco ve skupině, že se k tomu měli vyjadřovat lidi, co se stalo. On sám žádným způsobem nepátral po [REDAKCE] ale myslel si, že stránky byly nějakou dobu nedostupné.

107. S ohledem na předpověď počasí by se současnými zkušenostmi na výstup nešel. Vzpomínal si, že na ferratu nastupovali kolem půl desáté, u vrcholového kříže byli tak ve tři. Věděli, že má pršet, proběhlo tam něco, že déšť měl přijít v nějakou hodinu a ideální by bylo, pokud by v tu dobu už měli vše zvládnuto. Domníval se, že celá skupina se u kříže nesešla, pouze jejich pomalejší polovina. Obžalovaný [REDAKCE] byl v tu dobu s nimi. Dolů přišli možná v pět nebo v šest. Čekali na místě nehody. V tu dobu pak přestalo pršet.
108. Z výpovědi **svědkyně** [REDAKCE] bylo zjištěno, že v době, kdy se účastnila akce na hoře [REDAKCE] se sportem začínala. [REDAKCE] Před [REDAKCE] byla s obžalovaným [REDAKCE] dvakrát na výstupu, a to na hory [REDAKCE] a [REDAKCE] byl první, [REDAKCE] druhý. Oba zájezdy proběhly bez problémů. Ohledně vedení obžalovaného [REDAKCE] neměla žádné připomínky. Následně absolvovala i výlet na sněžnicích v [REDAKCE] kde již určité problémy byly. Obžalovaný [REDAKCE] vůbec neznal cestu, vedl je mimo trasu přes kleče a dále neměli řádné vybavení do hor jako lavinové sondy a podobně. S tím je ani neobeznámil. Dnes by bez tohoto vybavení v žádném případě nešla.
109. Zájezd na [REDAKCE] si našla sama [REDAKCE] Výlet byl označen jako pro začátečníky i pokročilé, nabízeli společnou dopravu, půjčení trekových holí, vybavení na ferraty a služby horského průvodce. Pojištění neřešila, měla své, ale určitě to bylo v rámci zájezdu zmíněno. Pojištění nikdo nekontroloval. Zájezd vnímala určitě jako organizovaný s vedením, takto si to i zaplatila. Při výslechu v hlavním líčení si již nebyla jistá, proč tam obžalovaný [REDAKCE] nebyl, ale domnívala se, že se tehdy zranil. Dozvěděli se to večer před konáním zájezdu. Informoval je, že ho zastoupí [REDAKCE] S obžalovaným [REDAKCE] pak byla na výletech už předtím, brala ho jako zkušeného a rovněž jako vedoucího skupiny.
110. Před nástupem na ferratu proběhla kontrola úvazků, jestli je mají správně nasazeny, kontrolován byl každý zvlášť. Den předem se pak řešilo počasí, bylo hlášeno, že má pršet. Ve skupině pak bylo napsáno, že si mají vzít bundy proti dešti.
111. Ve skupině jich bylo kolem dvaceti, jely dvě dodávky a dvě osobní auta. Vzpomněla si, že při cestě na [REDAKCE] stavěli někde na odpočívadle, nicméně na rozhovor na benzínce či parkovišti si nevzpomněla. Pamatovala si ale, že když šli od cílového parkoviště nahoru k hoře, oslovil ji jakýsi místní s tím, kam jdou a ona mu řekla, že na [REDAKCE] a on reagoval tak, že jsou blázni, ať nikam v žádném případě nechodí, že se žene bouřka. Následně šla za obžalovaným [REDAKCE] kdy mu toto sdělila. Obžalovaný pak kouknul na radar, měl komunikovat s obžalovaným [REDAKCE] a řekl, že bouřka přijde až odpoledne a do té doby stihnou sejít dolů. Počasí se řešilo hodně už den předem ve skupině, kdy padaly dotazy ohledně vrácení peněz v případě, že bude pršet a výstup se neuskuteční. Dále se počasí řešilo těsně před nástupem na ferratu, neboť tam se skupina setkala ještě s jedním člověkem, který je od výstupu odrazoval. Obžalovanému [REDAKCE] to bylo všechno řečeno, on následně sledoval radar, komunikoval s obžalovaným [REDAKCE] a řekl, že se jde, protože bouřka bude až odpoledne. Svědkyně sama počasí na portálu nesledovala. Obžalovanému [REDAKCE] plně důvěřovala, že výstup stihnou do zhoršení počasí.
112. Svědkyně se pohybovala s rychlejší skupinou vpředu. Co se dělo za ní, nevěděla. Utekli jim hodně, skupiny byly od sebe hodně vzdáleny. Její skupina dorazila k vrcholu v době, kdy se bouřka blížila. Obžalovaný [REDAKCE] se pak pohyboval vzadu s pomalejší skupinou, vpředu s nimi šel [REDAKCE].

113. Když nastupovali na ferratu, bylo krásně. Hezky bylo až do tří čtvrtě cesty k vrcholu. Až následně začali vidět mraky, kdy se to psalo do skupiny, co mají dělat, že se žene bouřka. Od obžalovaného [REDAKCE] pak přišla zpráva, že mají počkat na vrcholu na celý zbytek skupiny. Na to však oni reagovali tak, že v žádném případě při bouřce na vrcholu čekat nebudou a sešli sami bez dovolení do sedla. Když byla jejich skupina na vrcholu, přišlo už hodně.
114. V průběhu výstupu byly těžké úseky, byla to docela náročná ferrata. Místo pak obsahovalo i úzké exponované chodníky. Sestup byl hrozný, nevěděli, kudy vede cesta, byla tam hrozná mlha. Šli i mimo značenou trasu, nicméně pro ně v tu chvíli bylo nejdůležitější sestoupit dolů. Všichni se báli, přišlo, klouzalo to a byla bouřka. Bylo jim řečeno, aby sestupovali rychle kvůli počasí. Kdo je takto nabádal, si už nepamatovala. Není si vědoma toho, že by to byl obžalovaný [REDAKCE]. Když sestupovali dolů, ferratové sety měli určitě sundané.
115. Pád poškozené [REDAKCE] neviděla, byla ve skupině, která šla napřed. O události se dozvěděli ze zprávy, která přišla do skupiny. Nevěděli, co se přesně stalo. Následně viděli přilétat vrtulník, kdy si mysleli, že po pádu je například pouze zraněná, a tak stáli a sledovali záchrannou akci. [REDAKCE] pak odvezli, oni začali dál sestupovat dolů a po sestupové cestě pak začali potkávat záchranáře. V té době netušili, že je to kvůli jejich skupině. Nejrychlejší skupina pak sešla dolů bez asistence záchranářů. Při cestě na chatu pak potkali policii. Ona komunikovala s [REDAKCE] policisty, neboť hovoří dobře [REDAKCE]. Než přišel zbytek skupiny, policie se jich dotazovala, zda jsou jedna skupina a zda ví, co se stalo. Následně jim policie sdělila, že [REDAKCE] zemřela. Když přišel i zbytek skupiny a byl tam i obžalovaný [REDAKCE], tak se jich policie ptala, s kým tam jsou a oni řekli, že s obžalovaným [REDAKCE] a následně se ptali už jen obžalovaného, ona pouze překládala. Nebyla si jistá, zda se ptali přímo na to, zda jsou organizovaná skupina nebo cestovní agentura. Každopádně viděli odznáčky agentury [REDAKCE], a proto se jich dotazovali. Jí se ptali, když překládala obžalovanému [REDAKCE] a ten řekl, že mluvil s obžalovaným [REDAKCE] a že v žádném případě nesmí říct, že jsou organizovaná skupina, a tak řekli, že jsou pouze známí z Facebooku. Svědkyně byla v tu chvíli mimo, nedošlo jí, co to může znamenat. Veškeré následky si začala uvědomovat až na cestě domů. Jestli se ptali i někoho dalšího, zda jsou organizovaná skupina, nevěděla. Když se vrátili zpět do [REDAKCE] organizovanost se řešila [REDAKCE].
[REDAKCE]
[REDAKCE].
Po této události se svědkyně účastnila i dalších ferratových výstupů, nicméně už bez průvodce.
116. Odznáčky [REDAKCE] se rozdávaly na parkovišti, většina účastníků je měla na batohu, ona sama si odznáčky nechala na batohu; není si vědoma toho, že by někdo s odznáčky nějakým způsobem manipuloval. Pamatovala si, že policista to tam obcházel a díval se na batohy a na odznáčky, které na nich byly.
117. Po tragické události obžalovaný [REDAKCE] vyjádřil lítost a stáhnul celou událost z [REDAKCE] aby nebyla viditelná a omlouval se. Ona si byla vědoma toho, že docházelo k mazání fotek, a to i z [REDAKCE]. Obžalovaný [REDAKCE] jí pak volal, než šla k prvnímu výsledku v [REDAKCE] [REDAKCE] kdy řešili to, aby nepotvrzovala, že byli organizovaná skupina; žádal ji, aby to neříkala. Již si nepamatovala, jak na toto reagovala.
118. Vzpomněla si, že v instrukcích k platbě bylo napsáno, že zájezd obsahuje i služby horského průvodce. Výstup na [REDAKCE] byl pro ni osobně náročný.
119. S odstupem času hodnotila výlet velice špatně, litovala, že za daných okolností na ferratu vůbec nastoupila. Bylo tam hodně varovných faktorů, např. že byli opakovaně upozorňováni na horší se počasí, dále se řádně neřešila celá výbava, ani to, kdo jak leze, jak je kdo rychlý a že je skupina velká s hodně účastníky.

120. Zpětně jednání obžalovaného [REDAKCE] hodnotí tak, že v ten den dělal všechno pro to, aby skupina měla hezký výlet, ale bohužel pár věcí nedomyslel a pro ni to bylo neprofesionální jednání. Určitě v tom nebyl žádný úmysl, protože mu nedocvaklo, co všechno se může stát. Tedy že když se zkazí počasí a začne pršet, bude to klouzat. Když absolvovala předcházející výlety s obžalovaným [REDAKCE] zaregistrovala, že tam byl i obžalovaný [REDAKCE] dělal [REDAKCE] pomocníka. Sám říkal, že mu pomáhá. Obžalovaný [REDAKCE] je vedl, choval se jako zástupce, jako vedoucí celého zájezdu, dával pokyny, říkal, co mají dělat. Svědkyně pak neslyšela obžalovaného [REDAKCE] že by volal s obžalovaným [REDAKCE]
121. Svědkyně [REDAKCE] k věci uvedla, že než absolvovala výstup na horu [REDAKCE] tak byla v dobré fyzické kondici, [REDAKCE]. Před [REDAKCE] byla s [REDAKCE] ještě na [REDAKCE] který absolvovala rovněž s poškozenou [REDAKCE] [REDAKCE] Zájezd na [REDAKCE] našla [REDAKCE] a protože byly kamarádky, domluvily se, že pojedou spolu. S ohledem na to, že již absolvovala výlet na [REDAKCE] nějaké bližší a podrobnější informace o [REDAKCE] nezjišťovala. Po zkušenostech s [REDAKCE] myslela, že organizace bude v pořádku, stejně jako na [REDAKCE] kde byli obžalovaní [REDAKCE] a [REDAKCE] jako průvodci a organizátoři, kteří rovněž zajišťovali dopravu. Na [REDAKCE] rovněž cestovali společně, následně jim bylo rozdáno vybavení, bylo jim řečeno, jakým způsobem se na hoře pohybovat, jak používat vybavení a poté proběhl výstup, skupina se žádným způsobem nerozdělila, nahoru i dolů šli společně.
122. Na hoře [REDAKCE] pak vnímala obžalovaného [REDAKCE] jako kamaráda, nicméně zároveň to byl organizátor, který měl hlavní slovo, neboť obžalovaný [REDAKCE] na výlet nejel. Ten namísto sebe poslal jiného muže, kterého neznala. Ve skupině bylo napsáno, že pojedou obžalovaný [REDAKCE] a místo [REDAKCE] pak pojedou ještě jeden muž.
123. Nevzpomněla si, že by ferrata byla označena jako pro vyspělé lezce. Když si následně četla komunikaci ve skupině, viděla, že tam byli i úplní začátečníci, kteří se ptali na počasí, když na to bylo reagováno tak, že jsou hlášeny bouřky, ale až k večeru, nicméně, že hory jsou nevyzpytatelné, a proto aby si s sebou vzali něco proti dešti. Toto ve skupině psal obžalovaný [REDAKCE] Pojištění asi nikdo nekontroloval.
124. Na internetových stránkách jim obžalovaný [REDAKCE] připadal jako odborník, měl u nich respekt. Nevzpomněla si, jestli jim říkal, že má licenci, nicméně určitě to viděli na nějaké fotce; vystupoval autoritativně. Na [REDAKCE] jim důvěřovala jako osobám, které vědí, co mají dělat. A po absolvování [REDAKCE] si myslela, že to bude stejné po organizační stránce. Autorita tam bude obžalovaný [REDAKCE] když toho druhého neznali. Druhý muž autoritativně nepůsobil, jako vedoucí skupiny vystupoval obžalovaný [REDAKCE]
125. Když přišli pod horu, začali si nasazovat sedáky a helmy. Bylo jim řečeno, jakým způsobem se ferratový set používá, nicméně průvodci nebyli tak autoritativní jako obžalovaný [REDAKCE] Všichni se dotazovali, zda půjdou nahoru, neboť zdálky bylo vidět, že se ženou nějaké mraky a na to jim bylo řečeno, že se jim to snad vyhne.
126. Přesný počet účastníků svědkyně již nevěděla, nicméně určitě se účastnilo přes [REDAKCE] lidí. Co se týká výkladu, tak výklad obžalovaného [REDAKCE] byl lepší než u obžalovaného [REDAKCE] Nedokázala říct, jak se cítili úplní začátečníci, jestli dobře pochopili, jak se všechno používá, ale nikdo se na nic neptal a celkem dobře to používali. Ohledně krizových situací pak svědkyně žádné informace nedostala.
127. Nevybavila si, kdo šel první a zda to byl obžalovaný [REDAKCE] Skupiny se různě předháněly, někdo byl pomalejší, někdo naopak postupoval velice rychle. Na ferratu nastupovali všichni stejně, ale byly tam úseky, kdy nebylo třeba být připoutaný, takže tam si vydechli, na někoho počkali, popřípadě někdo šel dál. V těchto úsecích se pak různě promíchali. Celá skupina se rozdělila na menší 2 až 3 skupinky. Ve skupině, ve která byla ona, byl i obžalovaný [REDAKCE]

Ona šla s těmi pomalejšími, nejpomalejší pak byl její kamarád [REDACTED], kdy na něj čekali ještě další účastníci, aby nezůstal vzadu zcela sám. Než na výlet jeli, na internetu si hledala informace o tom, jak vypadá výstup. Obtížnost tam byla [REDACTED]. Nepamatovala si, že by viděla nějaké komentáře či informace k tomu, že cesta dolů je špatná, nicméně to ani nehledala. To, že cesta dolů je náročná a těžká, se dočetla až zpětně.

128. Vzpomněla si, že při cestě do [REDACTED] zastavovali na nějaké benzíně či odpočívadle, pamatovala si, že proběhl nějaký rozhovor o počasí, nicméně nevybavila si, jestli je o počasí informovali cizí lidé na benzíně.
129. Při výstupu potkali pouze jednoho člověka, který to obracel a šel směrem dolů, nikoho dalšího s ferratovým vybavením cestou nahoru nepotkali. Vzpomněla si, že potkali místního člověka, který mluvil německy a že jim řekl, že nahoru jim to nedoporučuje, ale někdo prohlásil, že je to dobré. Jestli se výstup uskuteční se ptali obžalovaného [REDACTED] protože právě on byl organizátorem a ten řekl, že se půjde.
130. Počasí se řešilo hodně ve skupině na messengeru s tím, že to nevypadá dobře a jakým způsobem budou dále postupovat. Na to obžalovaný [REDACTED] řekl, že hory jsou nevyzpytatelné a že kdyby náhodou pršelo, ať si vezmou něco proti dešti. Počasí se řešilo do poslední chvíle, respektive do doby, než šli nahoru. Pořád se bavili o tom, jestli se výstup uskuteční. V dálce viděli, že se stahují mračna, nicméně mysleli si, že se jim to vyhne. Všichni to ukazovali obžalovanému [REDACTED] ten však řekl, že si myslí, že se jim to snad vyhne. Ona mu v tu chvíli věřila, měla s horami pouze jednu jedinou zkušenost a v ten okamžik svítilo sluníčko. Ona sama, pokud by měli jet do hor ve špatném počasí, tak by to nikdy neudělala, nicméně domnívala se, že obžalovaný [REDACTED] má v té době větší zkušenosti a že se jim nepříznivé počasí skutečně vyhne. Po tragické události na hoře [REDACTED] již na ferratě nikdy nebyla, ani se neúčastnila jiného výletu do hor.
131. Když vyšli nahoru, foukalo, bylo zataženo, ale hodně se to měnilo, občas vysvitlo slunce. V průběhu výstupu to vypadalo, že začne pršet. Když přicházeli k vrcholu, bylo větrno a zataženo. První skupina, která nahoru přišla, byla chvíli s nimi, ale následně řekli, že jdou dolů, že se něco žene, a protože byli odpočinutí, šli dolů. S nimi šel druhý organizátor. Jejich skupina pak čekala na jejich kamaráda [REDACTED]. Následně začalo pršet. Nějak se rychle pobalili, to už začalo víc a víc foukat a slabě pršelo. Bouřka byla, bylo to kousek pod vrcholem. Obžalovaný [REDACTED] je hodně popoháněl, aby si všechno sbalili a rychle šli a drželi se při sobě. Šli pomalu a opatrně; jak začalo pršet, byly mokré kameny, bylo lepší jít pomalu. Obžalovaný [REDACTED] se pak pohyboval jako poslední, popřípadě mezi posledními členy výpravy. Nevzpomněla si, že by někdo při sestupu říkal, že sestup je nebezpečný. Nevzpomněla si, že by je někdo popoháněl, aby šli rychle. Co se týká sestupu, tak poškozená [REDACTED] se ptala, jestli si má nechat sedák a obžalovaný [REDACTED] jí na to řekl, že při cestě dolů žádná ferratová lana nejsou, takže je zbytečné ho mít, ale pokud si ho chtějí nechat, tak můžou. Helmy měli na sobě, ale kdo chtěl, mohl si ji sundat. Kdyby nepršelo, tak sestup byl asi obtížnější na [REDACTED] kde byly úzké cestičky, více kamenité. Možná jí to přišlo jiné díky tomu počasí, protože na [REDACTED] bylo slunečno a tady viděli jen kousek před sebe, mlha byla okolo nich, bylo to kluzké. Přišlo jí to trochu nebezpečnější.
132. Pád poškozené [REDACTED] neviděla, byla za ní. Stalo se to v místě, kde byla uzounká cestička a dolů sráz. Cesta byla široká asi 20 cm. Před poškozenou šel její bývalý přítel [REDACTED], ten viděl i pád. Když jí řekl, co se stalo, nechtěla tomu uvěřit, několikrát volala dolů, jestli ji uslyší, ale dolů nebylo nic vidět, protože byla mlha. Asi špatně šlápla a zvrtnul se jí kotník, neboť už byli všichni hodně unavení, když šly asi dvě a půl hodiny nahoru. Na vrcholu strávili maximálně 20 minut odpočinkem s ohledem na nepříznivé počasí.
133. Když zjistili, že poškozená [REDACTED] spadla, obžalovaný [REDACTED] je instruoval, ať zavolají pomoc, následně odhodil všechno, co měl při sobě a snažil se dostat k [REDACTED]. Vyčkali do

přiletu vrtulníku; všichni byli v šoku, nikam se nepohybovali. Následně dostali instrukce od záchranné služby přes telefon, že musí sejít dolů a že jim jdou naproti záchranáři. Při sestupu potkali záchranáře, na každého účastníka připadal jeden záchranář, který ho svedl dolů, držel ho za ruce, aby nespádl. Všichni se pak sešli na horské chatě, kde už byla rakouská policie. Nikdo je nevyslychal. Maximálně někoho z první skupinky. Neslyšela, že by jim někdo říkal, že nemají policii sdělovat, že jsou organizovaný výlet. Ale byla v šoku, možná to jen nevnímala. Odznáček od [REDAKCE] dostala už na [REDAKCE]. Měla ho připnutý na batohu, ale potom, co se tohle stalo ho sundala a někam ho založila.

134. Pokud jde o cestu nahoru, fyzicky náročnější jí přišel [REDAKCE] než [REDAKCE]. Cesta dolů byla určitě mnohem horší na [REDAKCE]. Nebylo to pouze počasím, ale celkovým charakterem cesty, kde byly úzké cestičky bez jištění. Nebylo jí známo, zda obžalovaní mazali [REDAKCE] či [REDAKCE]. Ona sama u obžalovaných nezjišťovala, proč byly události smazány, ale na chatu se k tomu někdo vyjadřoval. Obžalovaný [REDAKCE] na to reagoval tak, že je těžké dívat se na událost, kde poškozená [REDAKCE] zemřela, a proto to smazal. O jiných reakcích obžalovaného [REDAKCE] nevěděla.
135. Celkově výlet na [REDAKCE] hodnotí tak, že se na horu nemělo vystupovat, měli více sledovat počasí. Nicméně klukům hodně věřili, neměli odvahu říct jim, že počasím si nejsou jistí, a proto nahoru nepůjdou.
136. Z úředního záznamu o podaném vysvětlení [REDAKCE], který byl za splnění podmínek § 211 odst. 6 trestního řádu v hlavním líčení přečten, bylo zjištěno, že svědkyně je poměrně pokročilá lezkyně na umělé stěně s úvazem i bez úvazu. Výlet na horu [REDAKCE] byla její první ferratová zkušenost, po vysokých horách se již pohybovala, ale převážně šlo pouze o [REDAKCE]. Společnost [REDAKCE] dlouhodobě sledovala [REDAKCE]. Líbila se jí komunikace a připadali jí jako dobrá parta. Výlet byl prezentován jako výlet [REDAKCE].
137. Až cestou zjistili, kdo jsou vedoucí, jednalo se o dva muže, kteří jim však nebyli nijak moc představeni, ani se ničím neprokazovali. Během první zastávky na benzínové stanici se tito dva muži na čerpací stanici bavili s dalšími lidmi, kteří k nim nepatřili, ohledně výstupu a tak zjistili, že jsou to právě vedoucí. Během hovoru zaslechla, jak se bavili o tom, kam jdou, cizí lidé se divili, že tam jedou s tak velkou partou a v takovém počasí. Zájezd měl být s horským průvodcem, když však dorazili na místo, změnila názor, protože akce vypadala spíše ve stylu tady máte vybavení a jdete s námi. Později jí pak připadalo, že to nebylo organizováno vůbec nijak. Nejprve jejich skupina věřila tomu, že průvodci vědí, co dělají, ale později již si tím nebyla tak jistá.
138. Po příjezdu na místo každý dostal posedový úvaz, přilbu a trekové hole. Nikdo nekontroloval, jak je mají nasazené, ona naštěstí měla zkušenosti s lezením a zároveň s ní byla kamarádka [REDAKCE], která je kontrolovala a starala se o ně. Ohledně pojištění si vše zajišťovali sami před výletem. Obžalovaným [REDAKCE] pak byla ubezpečena, že v případě, že by byl výlet zrušen, jí budou vráceny peníze. Peníze si může nechat vyplatit, popřípadě jí bude přičten kredit na další akci. V případě, že by svědkyně stornovala akci sama, peníze jí budou vráceny pouze tehdy, že by za ni našli náhradníka.
139. Obžalovaný [REDAKCE] je v den odjezdu, popřípadě den předem v rámci facebookové skupiny informoval, že se nebude moci ze zdravotních důvodů akce zúčastnit, ale že místo něj pojedou dva průvodci, na jména si již svědkyně nevzpomněla. Dále účastníci akce chtěli vědět informace ohledně počasí, o kterém věděli, že se má kazit. Část konverzace probíhala v Messengeru a část v rámci události ve facebookové skupině. Událost pak byla po příjezdu zpátky do České republiky ještě ten den smazána. Později jim bylo řečeno, že to bylo smazáno s ohledem na pozůstalé. Počet účastníků svědkyně odhadla asi na dvacet lidí.

140. Poškozenou [REDACTED] blíže neznala, seznámila se s ní až během cesty nahoru. Poškozená [REDACTED] již v okamžiku jejich příchodu k ferratě byla vpředu na ferratě. K fyzické připravenosti poškozené [REDACTED] k výstupu na ferratu nebyla svědkyně schopna se vyjádřit s tím, že ji osobně neznala a nebyly v žádném užším kontaktu. U ferraty je nikdo nekontroloval. Ona osobně se ptala jednoho z průvodců, co má dělat, ale on jí odpověděl tak nějak obecně, nepřipadalo jí, že jde o odbornou instruktáž. Ještě se ptala ohledně počasí s tím, že se blíží bouřka a jestli by se neměli vrátit, ale bylo jí odpovězeno, že to stihnou a ať se nestará. Průvodce se jmenoval asi [REDACTED] a měl brýle (obžalovaný [REDACTED]).
141. Počasí hodně řešila právě svědkyně a její kamarádka [REDACTED]. Opakovaně dávaly dotazy ještě před výletem přes Facebook, ale nebylo jim vždy řádně odpovězeno. Později jim bylo řečeno, že to bude v pohodě i přesto, že upozorňovaly, že mají být bouřky. Počasí se řešilo i během výstupu, kdy jim připadalo, že na výstup jdou opožděně a že je zastihne bouřka. Ještě před ferratou se ptala, zda by to neměli otočit a jít raději zpátky, na to jí bylo řečeno, že to zvládnou. V době výstupu na ferratu se začalo počasí horšit, začínaly velké tmavé mraky a setmělo se.
142. Na ferratě samotné byla jen jejich skupina, lezlo se tak, jak kdo přišel. Pořadí nebylo určeno. Nikdo z organizátorů nešel jako poslední, ani nebyl domluven signál v případě nouze. Jako poslední šla na ferratě její skupinka cca pět lidí, poslední osoba předcházející skupiny byla asi 10 m před nimi, vzájemně se nečekalo.
143. Pokud jde o sestup, tak jim bylo řečeno, že mají jít rychle dolů s tím, že mají být opatrní, že to klouže. V tu dobu již mrholilo, byla docela tma a kolem se objevovaly blesky. [REDACTED] Bylo jim řečeno, že si mají sundat úvazky pro ferratu, že je již nebudou opotřebovat. Pořadí sestupu stanoveno nebylo, oni šli asi v pěti účastnících poslední. Sestup nebyl žádným způsobem organizován, nebylo řečeno, kdo půjde první, kdo poslední, vše bylo takové individuální. Při sestupu nebyly užity žádné jistící pomůcky, měli sundané sedáky. Už jim nikdo neřekl, že si je mají zase nasadit. Dolů se šlo individuálně, jak to, kdo cítil. Cestou dolů byla mlha a byla špatná viditelnost. Některé úseky při sestupu byly poměrně nebezpečné, kdy museli přeskakovat menší propasti a jištění bylo pouze za pomoci lana, které v místě bylo na skále. Docela se divila, že se nejistí úvazky.
144. Pád poškozené [REDACTED] neviděla. V místě, kde procházeli, pak byl kamenný sesuv, špatně se tam šlo, na malých kamínkách to pak klouzalo. Po pár metrech došli celou druhou skupinu, kdy všichni seděli na zemi ve výklenku a říkali, že někdo spadl dolů. Dolů nebylo nic vidět. Když došli sedící skupinu, nebyl tam žádný z průvodců, kdy první z nich byl s první skupinou někde vpředu, druhý průvodce asi [REDACTED] se měl běžet podívat na [REDACTED]. Nechal na místě veškerou výbavu a jeho telefon s tím, že někdo má volat pomoc. Měla volat nějaká kamarádka od [REDACTED] nicméně byla hodně rozrušená, a tak svědkyně, protože umí dobře [REDACTED] volala záchranu místo ní. Byli instruováni, ať počkají v klidu na místě, že bude poslán vrtulník. Na místě čekali asi hodinu nebo hodinu a půl. Mezitím se vrátil průvodce (asi [REDACTED] s tím, že [REDACTED] leží dole a nedýchá. Následně opětovně volali z horské služby, že je nemohou najít a přítel svědkyně je šel navigovat. Záchranáři se pak dotazovali, zda bude i zbytek skupiny potřebovat vyzvednout nebo zda jsou schopni sejít do určité části hory. Průvodce [REDACTED] mezitím volal prvního průvodce, který se bez skupiny k nim vrátil. Mlha byla tak hustá, že když vrtulník přiletěl na místo, nebyl vůbec vidět, byla vidět pouze jeho světla blikající v mlze. K pokynu horské služby se pak dali dál na sestup jako jedna celá skupina. Cesta dolů pak trvala ještě asi dvě hodiny. Následně se sešli se záchranáři, kteří si je rozebrali a už se záchranáři v menších skupinkách sešli dolů.
145. Pokud jde o reakce obžalovaného [REDACTED] popřípadě [REDACTED], tak svědkyně se k tomuto nedokázala vyjádřit. Její kamarádka [REDACTED] pak s nimi [REDACTED] řešila, proč byla

smazána událost a obžalovaný [REDAKCE] argumentoval pietou a ohledem na rodinu poškozené [REDAKCE]. Pokud jde o reakce obžalovaného [REDAKCE] ten byl psychicky zhroucený, hodně plakal a ležel tam na zemi. Chvilí trvalo, než zavolal prvnímu průvodci a ten se poté k nim vrátil.

146. Ona se svým přítelem [REDAKCE] policií vyslýchání nebyli, ale domnívala se, že byl vyslýchán jeden z průvodců, a to [REDAKCE] (obžalovaný [REDAKCE]). Obsah jeho výpovědi neznala. Nebyla si vědoma toho, že by ona či jiný člen výpravy byli kýmkoliv instruováni, jakým způsobem mají před [REDAKCE] policií vypovídat. Na počátku výpravy jim byly rozdány odznáčky společnosti [REDAKCE], několik ze členů výpravy, včetně svědkyně, si je určité připínalo. Věděla o tom, že následně byla událost [REDAKCE] smazána.
147. Celkově výlet ohodnotí jako katastrofu. I podle ostatních účastníků, kteří měli ve skupině zkušenosti, se nejedná o cestu vhodnou pro začátečníky. Navíc bylo velice špatné počasí. Od začátku se nikdo o ně pořádně nestaral, neproběhla řádná instruktáž, pořádně se nic nekontrolovalo. Vše probíhalo tak nějak spontánně a individuálně bez jakéhokoliv řádu a pravidel. Na jakoukoliv její otázku ohledně počasí a o dalších možnostech dostávala pouze neurčité odpovědi. Když se vydali na samotnou túru, někteří šli dost rychle a došlo k rozdělení celé skupiny do menších skupinek. Ona pak se svým přítelem a dalšími dvěma osobami byli úplně odděleni poslední, kdy se rozhodli dělat doprovod muži, který šel hodně pomalu a měl problémy s dýcháním. Nechtěli jej nechávat samotného vzadu. Informovali o tom obžalovaného [REDAKCE] který na to reagoval tak, že pokud chce, tak se ten muž může vrátit. Celkově neměla z akce dobrý dojem a v podstatě se nakonec všichni shodli, že byl zázrak, že se nikomu dalšímu nic nestalo.
148. Byla to jediná akce, které se svědkyně s obžalovaným [REDAKCE] [REDAKCE] respektive [REDAKCE] účastnila. Je si zcela jistá, že zájezd byl deklarován jako zájezd se službou horského průvodce.
149. Z úředního záznamu o podaném vysvětlení [REDAKCE], který byl za splnění podmínek § 211 odst. 6 trestního řádu v hlavním líčení přečten se podává, že výstup na horu [REDAKCE] byl její první a zároveň poslední ferratovou zkušeností. Osobně provozuje sportovní lezení, nicméně převážně na umělých stěnách, ale má zkušenosti i s outdoorovým lezením. V době konání výletu měla přibližně šestiletou lezeckou praxi. Z tohoto důvodu měla povědomí o základním ferratovém vybavení (helma, sedák, speciální ferratové jištění - brzda).
150. Zájezd našla její kamarádka [REDAKCE], neboť již delší dobu společně chtěli vyzkoušet ferratové lezení. Pokud jde o prezentaci obžalovaného [REDAKCE] tak svědkyně sama s ním nejednala, vše zařizovala [REDAKCE]. Z jejich vzájemné komunikaci je však zřetelné, že se jednalo o placený výlet, kdy cena za osobu byla [REDAKCE] Kč. V ceně byla doprava, zapůjčení ferratového vybavení a služby horského průvodce. Z tohoto pak měli pocit, že se účastní zájezdu, který vede někdo kompetentní. V komunikaci bylo uvedeno, že v případě, že bude výlet zrušen, například z důvodu špatného počasí, tak se peníze vrací zpět, popřípadě je možné je využít k úhradě jiného zájezdu. Po obžalovaném [REDAKCE] nevyžadovali předložení licencí ani ničeho podobného. Už v prvotní nabídce na samotný výlet bylo napsáno, že v ceně jsou i služby horského průvodce, tudíž předpokládali, že vše je ošetřeno a v pořádku. Akce byla organizována přes facebookovou skupinu [REDAKCE]. Komunikace pak probíhala pomocí chatu na [REDAKCE]. Ve skupině byli všichni zúčastnění, včetně obžalovaného [REDAKCE] [REDAKCE] který byl správcem skupiny a dále obžalovaného [REDAKCE] [REDAKCE] a [REDAKCE] [REDAKCE] což byli instruktoři, kteří jeli s nimi. Nikdo z nich se žádným průkazem neprokazoval.
151. Na svědkyni, [REDAKCE] i [REDAKCE] akce působila tak, že byla jednoznačně organizovaná s průvodcem. Nikdy nepadlo ani slovo o tom, že oni plní jen funkci dopravce. Nikdo je neinstruoval o samotné trase, vedli je průvodci. Z tohoto důvodu je vše utvrzovalo

Shodu s prvopisem potvrzuje Jana Fulínová.

v tom, že se jedná o organizovanou akci. Všichni se řídili pokyny dvou průvodců, kteří šli s nimi. Pojištění pak pravděpodobně nikdo nekontroloval. Instruktoři ■■■■■ a obžalovaný ■■■■■ zapůjčovali potřebné vybavení, tedy helmu, sedák, ferratovou brzdu a trekové hole. Před zahájením výstupu kontrolovali, zda všichni mají tyto věci při sobě. Probíhalo to tak, že se zeptali, jestli mají všichni všechno.

152. Obžalovaný ■■■■■ je informoval asi den nebo dva před odjezdem, že se akce nezúčastní z důvodu zdravotních komplikací. Místo něj měl jet obžalovaný ■■■■■. Žádné informace či reference od obžalovaného ■■■■■ k němu nedostali, ani si je nikde nedohledávali. ■■■■■ svědkyně hodnotila jako toho, kdo to měl mít na starosti, neboť tento tam měl jet plánovaně a obžalovaného ■■■■■ pak vnímala jako jakousi náhradu za obžalovaného ■■■■■ jako jakousi výpomoc.

153. Výlet probíhal tak, že svědkyně s ■■■■■ a ■■■■■ se po vlastní ose dopravili do ■■■■■, kde přesedli do dodávky a vydali se směrem do ■■■■■. Výletu se účastnilo ■■■■■ klientů a dva instruktoři. Vyjeli okolo šesté hodiny ráno a těsně před cílem zastavili na benzínové čerpací stanici, aby se občerstvili. Zde potkali i jiné české ferratisty, kteří jednoho z instruktorů upozorňovali na to, že se má zhoršit počasí a že není vhodné tuto činnost provádět se začátečníky. K tomuto pak svědkyně doplnila, že asi 4 dny před odjezdem a následně i den předem se dotazovala ve skupinovém chatu i v soukromé komunikaci s obžalovaným ■■■■■ na to, zda se výlet bude konat vzhledem k nepříznivé předpovědi počasí. Vždy jí bylo odpovězeno a že zatím je vše v pořádku a že se výlet bude konat podle původního plánu. Následně dorazili k úpatí hory ■■■■■ kde jim bylo zapůjčeno potřebné vybavení a následně vyrazili nejprve na túru, která vedla k nástupu na danou ferratovou cestu. Túra trvala asi dvě hodiny, skupinu v té době vedl ■■■■■. Obžalovaný ■■■■■ byl přibližně uprostřed skupiny a následovala druhá půlka účastníků. Skupinka, ve které se pohybovala svědkyně, pak šla na konci. Celá skupina byla roztažena na více než pěti stech metrech, což už se jí jevilo jako nestandardní. Následně dorazili k výstupu na ferratu, kde již v té době bylo vidět, že na vedlejší hoře prší.

154. Když začali vystupovat po ferratě, začalo zlehka pršet. Na konci ferraty pak již přšelo vydatněji a když dosáhli vrcholu, který byl vzdálený ještě asi cca 30 minut pěšky po skončení zajištěné cesty, tak již byla docela silná bouřka. Na vrcholu na ně asi 15 minut čekala skupina, která seděla ■■■■■ na vrcholku hory. Následně začali všichni po sestupové trase sestupovat dolů. Sestupová trasa jí připadala exponovaná a vzhledem k podmínkám i nebezpečná. I při sestupu byli jako skupina roztažení a skupinka začátečníků, ve které byla i svědkyně, se pak pohybovala úplně na konci. Středovou část skupiny došli až ve chvíli, kdy zatočili za roh hory v místě nehody. S ohledem na to, že skupina byla tak roztáhnutá, tak ■■■■■ a několik dalších účastníků, kteří šli první, pád poškozené ■■■■■ vůbec nezaznamenali a pokračovali dále. Obžalovaný ■■■■■ se pak rozhodl jít poškozenou hledat, kdy sráz byl sice obtížně schůdný, ale bylo to možné. Následně se vrátil, očividně v šoku, nechtěl jim říct, v jakém je poškozená stavu. Současně bylo voláno na horskou záchrannou službu, kdy hovor vedla ■■■■■. V průběhu záchranné akce jim bylo ze strany záchranné služby přislíbeno, že budou i oni svezeni dolů vrtulníkem, nicméně poté, co byla vyproštěna poškozená ■■■■■ již nebyly vyhovující letové podmínky. Po domluvě se záchranáři opatrně vyrazili směrem dolů s tím, že záchranná služba jim půjde naproti. Po setkání záchranáři pokračovali dolů ve dvojicích vždy jeden turista a jeden záchranář, který ho jistil. Následně byli převezeni na horskou chatu, kde strávili několik dalších hodin čekáním na ■■■■■ policii. V pozdních večerních hodinách pak vyrazili zpět do ■■■■■.

155. Před nástupem na ferratu byli obžalovaným ■■■■■ instruováni o tom, jak se pracuje s ferratovým vybavením. Žádné další instrukce nedostali.

156. Ohledně špatného počasí se několikrát ještě před odjezdem z [REDAKCE] dotazovala obžalovaných, zda se výstup uskuteční, instruktoři byli dále upozorňováni i turisty na benzince a nakonec se svědkyně ještě obžalovaného [REDAKCE] ptala před samotným nástupem na ferratu, zda skutečně budou vystupovat nahoru, když je vidět, že na vedlejší hoře prší. Vzhledem k tomu, že v té době již téměř celá skupina lezla po ferratě, tak ve výstupu pokračovali také. Výstup probíhal spíše živelně. Skupina se uspořádala podle toho, jak kdo došel k zajištěné cestě, nikdo je neorganizoval, nebyly určeny žádné postupy, jak se zachovat v případě, že by se někomu něco stalo.
157. Pokud jde o fyzickou připravenost poškozené [REDAKCE] tak svědkyně se s ní krátce bavila při výstupu k ferratovému nástupu, kdy jí poškozená sdělila, že v roce [REDAKCE] to byl již její šestý výstup. Dle svědkyně na tom poškozená byla mnohem lépe než skupinka, ve které se pohybovala svědkyně.
158. Pokud jde o plnění rolí instruktorů, svědkyně uvedla, že obecně svou roli ani jeden z nich neplnili. [REDAKCE] vedl cestu a obžalovaný [REDAKCE] na ně občas někde počkal na důležitých místech.
159. Sestup byl zahájen v momentě, kdy se celá skupinka shromáždila na vrcholu, žádné zvláštní instrukce či pokyny k sestupu si svědkyně již nevybavila. Rovněž si nevzpomněla, zda v okamžiku sestupu měla na sobě ferratový sedák a helmu. Nevěděla, že by je někdo instruoval, zda si to sundat či nikoliv. První šli nejrychlejší vpředu s [REDAKCE], prostřední část skupiny šla s obžalovaným [REDAKCE] a oni poté na konci skupiny bez instruktora. Při sestupu pak nebyly použity žádné jistící prvky, neboť se zde žádné nenacházely. Měli pouze vybavení, se kterým vycházeli, tzn. helmy, ferratové sety a trekové hole.
160. Pokud jde o sociální síť, tak událost byla hned druhý den [REDAKCE] smazána. I proto ve skupinovém chatu svědkyně konfrontovala organizátory. Vytkla jim, že v průběhu výletu došlo k několika vážným pochybením, a to především ignorování předpovědi počasí, že nechali začátečníky jít na konci skupiny a celkově připustili roztrhání celé skupiny. Dále jim řekla, že si myslí, že úmrtí [REDAKCE] se dalo předejít, kdyby situaci dobře vyhodnotili. V neposlední řadě jim vytkla i to, že ihned po incidentu byla událost smazána a dělali, jako by se nic nestalo. Na to reagoval [REDAKCE] nebo [REDAKCE] s tím, že je mrzí, že z toho má takové pocity a že sami vyhodnocují, co mohli udělat lépe. Smazání události pak komentovali tak, že to udělali proto, neboť [REDAKCE] měli rádi, je to pro ně celé bolestivé a nechť jí to mít stále na očích.
161. Dle svědkyně rakouská policie mluvila s instruktory [REDAKCE] a obžalovaným [REDAKCE]. Co vypovídali, svědkyně nevěděla; ji osobně policie nevyslýchala. Rovněž nebyla žádným způsobem instruována jak vypovídat na policii.
162. Vzpomněla si, že všichni účastníci na začátku dostali odznaky společnosti [REDAKCE] a připínali si je na oděv. Svědkyně ho pak měla připnutý na batohu. Vzpomněla si také, že při sestupu se záchranáři někteří účastníci začali odznaky schovávat. Z jakého důvodu tak činili, svědkyně nevěděla, nicméně domnívala si, že už jim začalo docházet, že z toho bude problém.
163. Z úředního záznamu opadaném vysvětlení [REDAKCE], který byl ze splnění podmínek § 211 odst. 6 trestního řádu v hlavním líčení přečten, bylo zjištěno, že ferraty lezl od roku [REDAKCE] s kolegou z práce, který se tomuto koníčku věnoval aktivně a měl i svoje vybavení. Nejtěžší kategorii absolvoval [REDAKCE]. Dále byl několikrát na umělých stěnách. Mimo to ještě hodně chodil po horách ([REDAKCE] atd.). V roce [REDAKCE] pak s tímto sportem přestal ze zdravotních důvodů.
164. Zájezdu na horu [REDAKCE] se účastnil, protože mu to nabídla [REDAKCE] [REDAKCE] která mu sdělila, že se jedná o trasu pro úplné začátečníky a že to může zvládnout i se svým

zdravotním stavem (). Toto si pak sám svědek ověřil i na stránkách společnosti (). S organizátory se pak setkal až na místě samém.

165. Před odjezdem dostali každý sedák, helmu, rukavice a kdo chtěl, tak i trekové hole. Informace o pojištění a vhodném oblečení byly na stránkách společnosti (). Svědek si nevzpomněl, že by tyto věci někdo kontroloval či že by proběhla instruktáž o používání vybavení či pohybu na ferratě, nebo v horách obecně. Vybavení si nasadili před horským terénem a měli ho až do sestupu dolů. Dle jeho názoru se určitě jednalo o organizovanou akci s výstupem na ferratu. Počasí kontroloval. Byla zde předpověď, že má hodně pršet, což mu potvrzoval i zkušenější kolega. Počasí řešil pouze s poškozenou () a od ní mu bylo řečeno, že obžalovaný () o tom ví a že kdyby mělo hodně pršet, tak bude vymyšlen náhradní program.
166. Proč se obžalovaný () nakonec zájezdu neúčastnil, svědek nevěděl. K přesnému počtu účastníků se pak svědek nedokázal blíže vyjádřit. Pouze uvedl, že jely dvě dodávky a dále čtyři osoby v autě.
167. Podle předpovědi byl hlášen hustý déšť kolem poledne. Nicméně ráno tomuto počasí nic nenavědčovalo, obloha byla bez mraků. Asi v půlce cesty už bylo vidět na okolních horách, že prší, načež průvodce pronesl: „Snad se nám to vyhne“. Při výstupu potkali i nějaké lezce, ale všichni už byli na cestě dolů. Před výstupem průvodce informoval o svém zdravotním stavu, ale rovněž jim sdělil, že má velké zkušenosti, takže si s ním nemusí dělat starosti. Postačí, pokud na něj při výstupu vždy někde počkají. Při sestupu to bylo o hodně horší, neboť jakmile celá skupina dorazila na vrchol, začalo hustě pršet a ihned se šlo na sestup, takže se skupina rozdělila. První část skupiny šla s jedním průvodcem rychle a po chvíli se jim ztratila z dohledu. Druhý průvodce pak vedl ostatní ve druhé skupině, posledního člena výpravy nikdo nehlídal. Proto se svědek rozhodl, že půjde předposlední a bude kontrolovat posledního, jestli je v pořádku. V tu dobu již byl terén hodně podmáčený a skupina byla hodně rozkouskovaná. Při výstupu na sebe celá skupina čekala, při sestupu už ne. Pokyn na sestup dali průvodci.
168. Co se týká fyzické připravenosti poškozené () ta měla za sebou množství ferratových výstupů a fyzicky na tom byla velice dobře. Samotný pád poškozené () neviděl, v této době šel s posledním členem výpravy a k místu pádu přišel až později. V tu dobu se již průvodce snažil () snést. Dle jeho mínění ji ale nenašel a již se volala horská služba. Pomoc přivolala jedna z účastnic, která mluvila dobře (). Vzpomněl si, že na místě neštěstí byli hodně dlouho, než je záchranáři navedli, kudy se mají vydat na nejlepší sestup. V té době také nad nimi přelétávala helikoptéra a někteří ze členů se přiznali, že nejsou řádně pojištěni.
169. Pokud jde o reakce obžalovaného () na sociálních sítích, pak svědkovi bylo známo, že zde byla (), ve které byli i jeho přátelé () a () a v této skupině pak probíhala nějaká komunikace. On sám v této skupině nebyl. Bylo mu známo, že zde proběhl výslech () policií, kdy jedna z účastnic zájezdu tlumočila z (). Co bylo obsahem rozhovoru, však nevěděl. Svědek sám podával výpověď až v (). Nebylo mu rovněž nic známo o mazání údajů na sociálních sítích.
170. Podle svědka průvodci plnili své role jenom cestou na vrchol, zpátky už na to tzv. dlabali; hodně podcenili počasí. To bylo nevhodné pro výstup a bylo na něj upozorňováno v předpovědi. Jelikož však lezli s průvodci, domníval se, že mají nějakou místní lepší předpověď a že ta jeho je špatná, proto také lezl s ostatními. Nehoda se pak stala v místech, kde byl znatelný sesuv půdy, nicméně nevěděl, zda to mělo něco společného s pádem poškozené (). Jiné akce s obžalovaným () () či společností () se neúčastnil.

171. Z úředního záznamu o podaném vysvětlení [REDAKCE], který byl ze splnění podmínek § 211 odst. 6 trestního řádu čten v hlavním líčení, bylo zjištěno, že svědkyně měla osobní zkušenost se zajištěnými cestami (ferratami) od roku [REDAKCE]. Docela často jezdila na podobné výlety a její zkušenosti byly pouze kladné. Svědkyně je [REDAKCE].
172. S ohledem na zálibu v horských túrách se dne [REDAKCE] účastnila výletu do [REDAKCE] se společností [REDAKCE]. Protože věděla o společnosti [REDAKCE] vyhledala si ji [REDAKCE] a na ferratu [REDAKCE] se zde přihlásila. V té době se již osobně znala s obžalovaným [REDAKCE] [REDAKCE] neboť s ním dříve na podobných výletech byla. Z toho důvodu již neřešila, jakým způsobem se na tomto konkrétním výletě prezentoval. Z předchozích výletů věděla, že se prezentuje jako horský průvodce. Výlet byl pro ni výhodný po všech stránkách, kdy se jí zamlouvala lokace hory [REDAKCE] a byla spokojena s nízkou cenou zájezdu (asi [REDAKCE] Kč). Ve skupině, která se účastnila výletu, znala [REDAKCE], dále svého syna [REDAKCE], obžalovaného [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE].
173. Celý výlet byl nabízen skrz [REDAKCE] [REDAKCE] a organizovala ji společnost [REDAKCE]. Veškeré potřebné informace se pak nacházely [REDAKCE] společnosti [REDAKCE]. Informace se zdály svědkyni zcela dostačující. Bylo zde uvedeno, že se jede na horu [REDAKCE] a že se jedná o ferratu, víc pak svědkyně neřešila. Za vedoucího zájezdu považovala obžalovaného [REDAKCE] [REDAKCE] neboť obžalovaný [REDAKCE] tam tehdy osobně nebyl. Z její strany to bylo prakticky automatické, neboť obžalovaného [REDAKCE] znala už z předchozích výletů a věděla o něm, že působil jako vedoucí výprav, ale nikdy po něm nepožadovala předložení nějakého průkazu horského průvodce. Z pohledu svědkyně to bylo zcela automatické, neboť ona i ostatní členové výletu se mu podřizovali v jeho pokynech. Jako další vedoucí pak vystupoval [REDAKCE].
174. Ohledně vybavení byla na stránkách instrukce, že společnost [REDAKCE] vybavení půjčuje s tím, že na tento konkrétní výlet je nutné mít určené vybavení, jako je sedací úvazek, ferratový set doplněný případnou odsedkou pro případ odpočinku, dále vhodnou obuv s neklouzavou podrážkou a helmu. Svědkyně toto vše měla vlastní, nic si nepůjčovala. Na stránkách byl také odkaz na pojišťovnu, nicméně svědkyně se pojišťovala sama. Nebyla si vědoma, že by někdo kontroloval pojištění. Dále bylo na stránkách uvedeno, že v případě nepříznivého počasí si organizátor vyhrazuje zrušení akce nebo její nahrazení akcí jinou. Veškeré informace zde uvedené byly srozumitelné a snadno pochopitelné.
175. Obžalovaný [REDAKCE] [REDAKCE] se na této akci prezentoval jako horský průvodce, akce byla organizována jako organizovaný zájezd s výstupem po ferratě. Účastníci se sešli v [REDAKCE] [REDAKCE] u obchodního domu [REDAKCE] na parkovišti a odtud se jelo jednak dodávkami [REDAKCE] a část účastníků jela vlastními vozidly. Svědkyně jela se [REDAKCE] a [REDAKCE] svým vozem, svým vozem jela i poškozená [REDAKCE] [REDAKCE].
176. Pokud jde o vzájemnou komunikaci na sociálních sítích, tak tuto svědkyně již nedohledala, neboť jí bylo známo, že stránky společnosti [REDAKCE] byly zrušeny, respektive přejmenovány a přetvořeny do jiné podoby, kdy nyní jsou to stránky společnosti [REDAKCE].
177. Obžalovaný [REDAKCE] [REDAKCE] se výstupu neúčastnil, [REDAKCE]. O tom ji informoval přes messenger. Svědkyni sdělil, že místo něj pojede obžalovaný [REDAKCE] [REDAKCE]. Druhou dodávku řídil [REDAKCE]. Oba dva [REDAKCE] i [REDAKCE] znala již z dřívější doby, z předcházejících zájezdů. Brala je jako přátele z podobných výletů, v běžném životě se jinak nescházeli.
178. Celkem se zájezdu účastnilo asi dvacet tři účastníků. Před zahájením cesty proběhlo poučení, ostatně jako vždy. Vše potřebné jim vysvětloval obžalovaný [REDAKCE] [REDAKCE] který zároveň i

kontroloval, zda mají všichni potřebné vybavení a jestli ho má každý řádně připevněné a nasazené. Takto kontroloval i samotnou svědkyni. Zda a jakým způsobem kontroloval poškozenou [REDAKCE] svědkyně nevnímala. Přiznala, že když obžalovaný [REDAKCE] mluvil o tom, jakým způsobem se pohybuje po ferratě, tak příliš neposlouchala s ohledem na své zkušenosti.

179. Ohledně počasí svědkyně připustila, že předpověď nesledovala. Vzpomněla si, že už na parkovišti v [REDAKCE] se začalo řešit, že ten den mají přijít bouřky, ale na místo normálně odjeli. Po cestě bylo počasí normální, spíše polojasno. Na místě, prakticky na počátku ferraty, se začaly honit na obloze mraky a ochladilo se. Proběhla tam debata, zda na ferratu nastoupit či ne. Měl tam pak být i nějaký místní člověk, který měl říci, že bude bouřka, ale to měla pouze z doslechu, protože německy neumí. Ona sama o výstup stála. Nevzpomněla si, jakým způsobem bylo rozhodnuto, ale na ferratu nakonec nastoupili a došli až na vrchol. Výstup nebyl žádným způsobem organizován, na ferratu nastupovali spontánně tak, jak kdo přišel. Nevzpomněla si, že by dostala nějaké instrukce, za kým půjde. Pohybovala se vpředu skupiny. Ze zkušenosti ví, že kdo byl méně zkušený, pohyboval se poblíž průvodce. Kde byla poškozená [REDAKCE] [REDAKCE] nevěděla, ale určitě někde za svědkyní. Za svědkyní se pohyboval i obžalovaný [REDAKCE] [REDAKCE]. Nevybavila si, že by byl určen koncový lezec, ani že by byly určeny nějaké postupy v případě nouze, příliš to nevnímala. Nevzpomněla si, že by na ferratě byli jiní lezci, domnívala se, že tam byli sami.
180. Výstup probíhal zcela normálně. Dle fyzické kondice jednotlivých účastníků a jejich zkušeností byly větší či menší rozestupy mezi jednotlivými členy skupiny. Navzájem na sebe nečekali. Všichni účastníci pak došli až na vrchol hory [REDAKCE].
181. Cestou se ochladilo, což je patrné i z fotografií, kdy v [REDAKCE] hodin nastoupila svědkyně na ferratu a byla pouze v tričku, ve [REDAKCE] hodin již měla na sobě bundu jako ostatní. Podle ní nepršelo. Po výstupu na vrchol dali odpočinek, nasvačili se a čekali na zbytek skupiny. Na vrcholu se fotografovali, nicméně ne celá skupina. Svědkyně vystoupala na vrchol ve [REDAKCE] hodin, když ve [REDAKCE] si zde pořídila fotografii s vrcholovým křížem. V té době již bylo všude kolem bílo od mlhy, ve [REDAKCE] hodin již byla mlha všude okolo nich.
182. Pokud jde o fyzickou připravenost poškozené [REDAKCE] [REDAKCE] tak dle svědkyně pomoc na ferratě nepotřebovala, znala ji z předcházejících výletů. Vylezla na vrchol [REDAKCE] který je dle přesvědčení svědkyně časově náročnější výstup a dle tvrzení poškozené to zvládla velice dobře, bez problémů. Vybavení měla asi půjčené a svědkyně předpokládala, že bylo v pořádku, neboť na něj musí být příslušný certifikát. Nicméně žádný takový neviděla. Domnívala se, že obžalovaný [REDAKCE] jako průvodce plnil zcela svoji roli, dle jejího pohledu je velice odpovědný a choval se tak i při předmětném výstupu.
183. Na vrcholu [REDAKCE] se zdrželi, až byla poměrně hustá mlha. Nevěděla, kdo dal pokyn k sestupu, ale myslela si, že to bylo spíše spontánní, stejně jako výstup. Nebylo stanoveno pořadí, v jakém se bude sestupovat dolů. První šla dolů skupinka s nějakou [REDAKCE] následoval ji [REDAKCE] a tři ženy s ním, poté šli svědkyně se synem. Kdo a kdy šel za ní, nevěděla. Obžalovaný [REDAKCE] je pak před stupem nabádal, že mají jít hodně opatrně, nic víc ale neproběhlo. Nikdo na vrcholu neříkal nic o sundávání výbavy, nicméně všichni si ji po výstupu sundali, protože už nebyla potřeba, navíc při sestupu by mohla překážet. Svědkyně to udělala automaticky bez pokynu, a to včetně helmy. Všichni, kdo sestupovali před svědkyní, měli helmy sundané. Skupina, ve které se pohybovala i svědkyně, se rozhodla, že sestupuje a obžalovaný [REDAKCE] jim řekl, aby šli opravdu opatrně. Vzpomínala si, že šla hned za svým synem, ale byla taková mlha, že najednou byla na cestě sama. Cesta dolů byla z jejího pohledu opravdu nebezpečná, hodnotila ji v tomto ohledu jako horší než cestu po ferratě nahoru. Celý sestup komplikovala hustá mlha, kdy si svědkyně musela dávat pozor, kam kladla nohy a kudy šla. Bylo to hodně o soustředění na kroky. Po cestě dolů nebylo v podstatě možné se jakkoliv

jistit, když pouze v jednom úseku bylo lano kvůli prohlubni terénu, kterou bylo nutné překonat.

184. Poškozenou [REDACTED] viděla pouze při cestě nahoru, když si pořizovali společnou fotografii asi v první třetině výstupu v [REDACTED] hodin. Byla plná energie, natěšená, nebyl patrný jakýkoliv problém. Po pořízení společné fotografie šla poškozená [REDACTED] za ní a svědkyně nevěděla v jaké kondici přišla na vrchol a jak si vedla. Poškozená pak sestupovala až za ní. Svědkyně byla poslední, kdo z [REDACTED] sestoupil bez pomoci záchranářů. Jak došlo k pádu poškozené [REDACTED] nevěděla. Vše měla jen z doslechu, volala jí kamarádka [REDACTED]. Z vyprávění ostatních pak věděla, že k poškozené [REDACTED] sestoupil obžalovaný [REDACTED] a že ostatní se o něj báli. Nic dalšího k záchranné akci nevěděla. Zaznamenala až přilet vrtulníku na místo nehody.
185. Po pádu poškozené [REDACTED] se k místu nehody vracel [REDACTED]. Svědkyně se synem sestupovali ke skupině lidí, která šla před nimi. Po nějaké době je tam konfrontovala krizová manažerka, která je informovala o tom, že [REDACTED] zemřela. Oba průvodci a v podstatě všichni účastníci byli naprosto zdrceni tím, co se [REDACTED] stalo, nicméně museli nějak fungovat, protože je čekala ještě cesta domů. Obžalovaný [REDACTED] vůbec nemluvil, bylo na něm vidět, jakým prošel stresem a jeho beznadějí, že nemohl více pomoci. Kontaktovali i obžalovaného [REDACTED] [REDACTED] kterého to hodně sebralo. Chtěl se vypravit za rodinou poškozené [REDACTED]. Spojil se s nimi telefonicky s nabídkou pomoci. Někteří ze skupiny se pak domluvili a společně se účastnili pohřbu. Obžalovaný [REDACTED] se pak svědkyně dotazoval i na příčinu pádu poškozené [REDACTED] ale ona mu k tomu nedokázala nic sdělit. Ptal se jí na její vybavení, boty a podobně. Svědkyně se však nedomnívala, že by na sobě měla něco nevhodného.
186. Svědkyně [REDACTED] policií vyslýchána nebyla a rovněž nevěděla nic o tom, zda byl vyslýchán někdo jiný z výpravy. S [REDACTED] policií komunikovala [REDACTED] jako jejich tlumočnice. Svědkyně nebyla kýmkoliv instruována, jakým způsobem má vypovídat. Rovněž jí nebylo známo, že by někdo jiný z výpravy byl takto instruován.
187. Odznáček [REDACTED] dostala v minulosti již před výpravou v [REDACTED] [REDACTED]. Má ho stále připnutý na svém batohu, ve kterém vozí své vybavení na podobné akce.
188. Svědkyni bylo známo, že údaje k výstupu na horu [REDACTED] na stránkách [REDACTED] [REDACTED] byly smazány vzápětí po nehodě, cca do [REDACTED] hodin po události. Po nějaké době pak došlo ke zrušení celé stránky, respektive její přejmenování na [REDACTED]. Osobně nové stránky nenavštívila, nevěděla, co je na nich prezentováno. O změně věděla jen proto, že dostala upozornění formou SMS zprávy.
189. Svědkyně se účastnila i dalších akcí pořádaných společností [REDACTED] a to jak před, tak po smrti poškozené [REDACTED] [REDACTED]. Někdy v roce [REDACTED] se rovněž účastnila ferraty na hoře [REDACTED].
190. Skutkový stav byl dále zjištěn z řady **listinných důkazů**. Ze znaleckého posudku [REDACTED] [REDACTED] z oboru sport, odvětví průvodcovská činnost horská bylo zjištěno, že v [REDACTED] prozatím neexistuje zákon o horách, který by přesně specifikoval kompetence osob podnikajících v oblasti poskytování služeb horských vůdců a průvodců. Co se týká kompetencí obou profesí (horský vůdce a horský průvodce), můžeme je popsat tak, že horský průvodce provádí své klienty v horách při činnosti, která se v českém prostředí označuje jako vysokohorská turistika, kdežto horský vůdce provádí své klienty v letních a zimních horách při činnostech, které spadají do oblasti horolezectví a skialpinismu. Zajištěné cesty (ferraty) jsou činnost, která spadá do kompetence horských vůdců nebo horských průvodců s tím, že je to oblast, kde se tyto dvě profese potkávají. Ve [REDACTED] nebo [REDACTED] [REDACTED] smí na ferratách provádět pouze horští vůdci. Horští vůdci mají kvalifikaci pro

všechny činnosti v horách, tzn. mohou s lidmi lézt, provádět je na jakýchkoliv horách, v jakémkoliv terénu používají všechna horolezecká vybavení (lano, úvazky, karabiny, mačky, cepíny atd.), provázejí v zimních horách při skialpinismu a freeride. U horských průvodců spadají jejich kompetence do oblastí vysokohorské turistiky, je to víceméně chození po značení horských stezkách. Hlavním cílem není vyhledávání obtíží v terénu, ale užívání jednodušších cest, kterými se dostat na vrchol nebo dělat horské přechody. Hlavní rozdíl je v možnosti využívání horolezeckých a jisticích pomůcek, kdy horský průvodce může využít jisticí techniku např. lano jen ve výjimečných případech pro dopomoc na těžších úsecích. Naopak zmíněné jisticí pomůcky jsou běžnými pracovními nástroji horského vůdce.

191. Horští vůdci a horští průvodci jsou organizováni ve spolcích v [REDAKCE] a tyto spolky jsou držiteli mezinárodních licencí. Spolek horských průvodců drží [REDAKCE] licenci [REDAKCE] která organizuje horské průvodce ve všech [REDAKCE] zemích s tím, že je zde zapojeno i množství dalších zemí. Horské vůdce organizuje Asociace horských vůdců ČR, která je členem Mezinárodní asociace horských vůdců a je nositelem známky mezinárodní licence.

192. Vzdělání horských průvodců v České republice je rozděleno na dvě části, a to národní zkoušku a mezinárodní zkoušku. V České republice pak neexistuje žádná legislativa, která by přímo upravovala pohyb po zajištěných cestách, a to ať se týká veřejnosti nebo profesionálních vůdců. Existuje pouze legislativa EN ČSN pro normované vybavení na zajištěné cesty a doporučení pro pohyb po zajištěných cestách od autorit jako je UIAA (Mezinárodní horolezecká federace). Průvodci i vůdci jsou školeni a ovládají vedení skupin v horách a zároveň musí ovládat podporu nebo přímé dojišťování klientů na zajištěných cestách a taktéž jejich záchranu při případném pádu. Jak správně vést osoby dle tzv. dobré praxe na zajištěných cestách horským vůdcům a průvodcům doporučují a provádějí zmíněné organizace. Mezi nejlepší informační materiály patří například [REDAKCE] [REDAKCE]. V rámci klubové činnosti mohou bezpečný pohyb na zajištěných cestách vyučovat nebo provádět také instruktoři Českého horolezeckého svazu. Zde se ovšem nejedná o profesionální placenou službu, ale činnost klubovou nebo spolkovou. Provádění členů klubu nebo jejich výcvik vyškolenými instruktory je běžnou a hojně využívanou praxí ve všech [REDAKCE]. V České republice jsou nejznámější [REDAKCE] [REDAKCE]. Tyto spolky nabízí svazovou účinnost, kurzy, slevy na chatách a také pojištění členů pro pohyb na horách, u nás známý pod názvem [REDAKCE]. Bezpečnostní pravidla pro pohyb na ferratách vychází všeobecně z doporučení [REDAKCE] v České republice je zástupce [REDAKCE] a zároveň od výrobců horolezecké výstroje, konkrétně feratových brzd. Mezi světové lídry pro propagování bezpečného pohybu na skalách, v horách a také na zajištěných cestách patří firma [REDAKCE] jejíž metodické pokyny a normy jsou všeobecně používané a respektované horolezeckou veřejností.

193. Co se týká práv a povinností klientů, lze je jednoduše shrnout do několika základních bodů, a to zaplatit za zájezd, připravit se, tzn. mít připravený cestovní pas, víza, dostavit se, poslouchat a dbát bezpečnosti své i ostatních členů skupiny. Dále má klient informovat vůdce o všech skutečnostech, které by mohly ohrozit výstup, tzn. jeho zdravotní stav, zhoršení kondice, závratě a podobně.

194. Pokud jde o zájezd na horu [REDAKCE] obžalovaný [REDAKCE] [REDAKCE] delegoval místo sebe dva nekvalifikované průvodce, přestože dle přílohy zákona o živnostenském podnikání je [REDAKCE] [REDAKCE].

195. Při vedení túry [REDAKCE] a [REDAKCE] [REDAKCE] došlo věcně k několika pochybením oproti standardům a tzv. dobré praxi při vedení horské túry, z nichž nejzávažnější jsou dvě.

Jednak počet klientů na dva průvodce byl příliš vysoký a ti neměli přímou kontrolu nad klienty. Mnoho klientů se pak na túře pohybovalo v podstatě samostatně. Druhé nejzásadnější pochybení bylo, že průvodce přistoupili k uskutečnění túry přes nepříznivou předpověď počasí.

196. Vzhledem k tomu, jak byla skupina velká (přes ■ osob), nehomogenní, obsahovala i začátečníky bez zkušeností, bylo velmi pravděpodobné, že se skupina bude velmi špatně kontrolovat a bude se pohybovat rozdílnou rychlostí. Pravděpodobnost projít bez komplikací v takto velkém počtu lidí a při špatné předpovědi, kdy byla jistota mokrého terénu a možné bouřky, se výrazně snížila a přijaté riziko bylo příliš vysoké.
197. V případě ferraty ■ (hora ■ je v průvodcích zdůrazněno, že výstup i sestup je ■ se zvláštním upozorněním na velké nebezpečí v případě mokré skály. Část túry vede po hřebeni bez fixního ocelového lana, jedná se o lezecký terén obtížnosti ■ s velkou expozicí. Takový terén rozhodně nelze doporučit jako túru pro začátečníky, neboť vyžaduje velmi jistou chůzi a zvyk pohybovat se v terénu s velkou expozicí. Počet hostů na jednoho průvodce byl zde neadekvátní i s ohledem na místní zvyklosti, kdy běžná praxe v alpských zemích, jako je ■ či ■ je vést maximálně šest hostů. Horský vůdce nebo průvodce může podle svého uvážení zvýšit počet nebo ho naopak snížit na základě posouzení objektivních a subjektivních rizik. Např. lze akceptovat větší počet klientů, pokud je ferrata nebo celá túra jednoduchá, počasí ideální, skupina homogenní a silná. Naopak by měl vůdce nebo průvodce přistoupit ke snížení počtu lidí v případě těžké cesty, méně zdatné nebo nehomogenní skupiny, riskantní předpovědi počasí atd.
198. Dalším objektivním faktorem, který měl průvodce vést k rozhodnutí za daných podmínek túru zrušit bylo, že túra v kritickém místě s nezajištěným hřebenem na vrcholu a přechod z vrcholu ■ na vrchol ■ nemá únikovou variantu. Negativní faktory pro plánování túry na ■ byly předpokládána změna počasí s velkou pravděpodobností bouřky, téměř jistota, že sestup bude probíhat na vlhké skále, nezajištěný a exponovaný terén, hřeben s možností smrtelného pádu a velká nehomogenní skupina. Neadekvátní počet klientů a vedení nekvalifikovanými průvodci, byla bohužel běžná praxe společnosti ■ Obžalovaný ■ po nehodě na ■ v komunikaci s vedením Asociace horských průvodců napsal, že si uvědomuje, že velikost skupiny nebyla ideální a v budoucnu od takto velkých skupin upouští. Přesto na další posuzované akci ■ měl s sebou ■ hostů a opět nehomogenní skupinu s mnoha začátečníky a jako pomocnou sílu nekvalifikovanou průvodkyni.
199. Práce horského vůdce či průvodce se odehrává v objektivně nebezpečném prostředí hor a jeho úlohou je toto riziko minimalizovat, ale zároveň vědět, že nejde nikdy zcela odstranit. A horským vůdcům i průvodcům i přes dlouholetý výcvik se stávají v horách nehody, při kterých zemře klient a v mnoha případech i vůdce. Jsou to skutečnosti, se kterými je třeba při tomto povolání počítat a v případě nehody se k ní náležitě postavit. Za naprosto neetické a nepochopitelné znalec považoval tvrzení obžalovaného ■ rakouské policii, že nemá zvláštní horolezecký výcvik a že členové skupiny byly odkázáni na sebe, což vyplynulo z překladu závěrečné zprávy ■ policie. Dále je velmi zvláštní skutečnost, že nabádal členy zájezdu, aby zamlčeli, že jsou organizovaná skupina. Mezi důležitá etická pravidla horských vůdců a průvodců v ■ patří viditelná identifikace tzv. viditelně nošený odznak ■ nebo ■ Ostatní návštěvníci ■ turisté a horolezci tak jsou schopni rozeznat, že se jedná o osobu erudovanou a autoritu v horském terénu a že se pohybuje se skupinou klientů. Je těžko představitelné, že by se horský vůdce v případě nehody distancoval od odpovědnosti, viz etický kodex horských vůdců. Z uvedeného je zřejmé, že obžalovaný ■ si byl velice dobře vědom, že způsob, jakým organizuje a vede své zájezdy do hor, není v souladu s dobrou praxí horského vůdce či průvodce.

200. Pokud jde o výstup na horu [REDAKCE] v rámci svého výsledku znalec doplnil, že vnímá jako velký problém chápání ze strany obžalovaného [REDAKCE] co je a co není v horách nebezpečné. Z tohoto pohledu znalec obžalovaného [REDAKCE] považuje za laika v horách, protože nemá potřebné vzdělání, ale vyplynulo to i z jeho výpovědi a povědomí o nebezpečí v horách. Všichni považují za nejnebezpečnější část právě zajištěnou cestu (ferratu), ale nebezpečí se skrývá jinde, než si obžalovaný [REDAKCE] myslel, a to právě na sestupu. Z výpovědi obžalovaného [REDAKCE] nevyplynulo, zda měl skupinu rozdělenou, kdo kolik vedl lidí, jestli věděl, kde je začátek a kde je konec skupiny, protože tam bylo zjevné, že ta skupina byla organizovaná jen částečně.
201. Znalec se domníval, že v případě zájezdu na horu [REDAKCE] bylo správné řešení poměrně jednoduché. Obžalovaný [REDAKCE] [REDAKCE] mohl poslat účastníkům zprávu, že on sám jako certifikovaný průvodce není schopen se zájezdu účastnit a pokud mají o výlet zájem i tak, zaplatili by si pouze dopravu a půjčení věcí a tím pádem by se odpovědnosti zbavil a nepřenasel by ji dál. Stejně tak [REDAKCE] a obžalovaný [REDAKCE] [REDAKCE] měli za daných okolností odpovědnost za vedení skupiny odmítnout.
202. Jak bylo zmíněno horský průvodce nemůže standardně užívat jistící techniku, pouze v případě nouze. Proto průvodci by měli zásadně chodit po značených cestách.
203. Pokud jde o instruktáž a poučení jednotlivých účastníků před samotným výstupem, tak jedna z nejdůležitějších věcí je klienta informovat o průběhu túry, jak dlouho túra bude trvat, jak je náročná. Informovat ho i o tom, za jakých podmínek se túra bude otáčet, dále by měl být klient informován, jaké jsou podmínky, to znamená počasí, sněh, lavinová předpověď a podobně. Je to jednak z důvodu bezpečnosti, a jednak z důvodu spokojenosti klientů. Jedná se o profesionální přístup. Klientovi je třeba sdělit jaké jsou podmínky výstupu, jaká je šance na úspěšný výstup, a za jakých okolností se bude výprava vracet. Pokud se průvodce s klientem setká až před samotným výstupem, je nutné zjistit, jaké má zkušenosti a dovednosti.
204. Pokud jde o kontrolu a instruktáž ohledně používání ferratových setů, tak pokud vůdce/průvodce sety i půjčuje, měl by mít vždy normované vybavení, a musí být zkontrolováno, zda je vybavení v pořádku. Zároveň je zcela nezbytné, aby vůdce/průvodce zkontroloval, zda všichni klienti mají sety uvázané správně, vše správně zapnuté a správně provlečený ferratový set.
205. Pokud jde o správný postup na ferratě [REDAKCE] v případě zhoršení počasí, pak nelze nikdy určit jeden správný postup a je nutné reagovat vždy na konkrétní situaci. To znamená, v jaké části ferraty se klienti nachází, jestli má pouze pršet nebo je i nebezpečí bouřky. V případě bouřky je např. nebezpečné být navázaný na ferratě k ocelovému lanu, pokud bude pouze pršet, tak to zase takový problém není. Za deště je vhodné se pouze lépe obléci a je možné absolvovat ferratu v dešti. Naopak je třeba zvážit, zda v dešti absolvovat úsek, kde není lano, kde sestup je nebezpečný a exponovaný, navíc kdy je na nebezpečí za mokra avizováno v popisu ferraty. V tu chvíli by znalec sám skupinu obrátil a scházel po ferratě zpět dolů.
206. Pokud by větší nebezpečný byla bouřka, snažil by se ferratu co nejrychleji opustit a počkat na nějakém bezpečném místě. Řešení je v daném případě vícero, nelze paušalizovat a je nutné reagovat na aktuální podmínky.
207. Hory jsou objektivně nebezpečné prostředí, které je velice proměnlivé, co se týče počasí, teploty nebo kondice lidí. Veškeré subjektivní a objektivní faktory je třeba zvažovat.
208. Znalec osobně ferratu na horu [REDAKCE] neabsolvoval, ale zhlédl video o výstupu. Bylo zde zaznamenáno i místo pádu poškozené [REDAKCE] kde se prochází hřebenem, jedná se o objektivně nebezpečné místo. Úsek zajištěné cesty na hoře [REDAKCE] se dá označit jako vhodný pro začátečníky, celá túra však nikoli. Na sestupu se vyskytují exponované úseky, celý

přechod mezi [REDAKCE] a druhým vrcholem je exponovaný, kdy je přímo upozorňováno, že se jedná o velmi exponovaný lezecký terén, což znamená, že cesta vede po úzkém chodníčku, kde při uklouznutí hrozí smrtelný pád. Místo pádu poškozené [REDAKCE] pak je dle znalce exponovanou částí. Obžalovaný [REDAKCE] popisoval, že v místě pádu byl schopen slézt a vylézt zpátky nahoru, což odpovídá sklonu svahu 40–45 stupňů. Takový svah se dá sejít, ale v okamžiku pádu, tento nejde zastavit. Takový svah se považuje za exponovanou pasáž.

209. Pokud jde o signály v případě nouze, tak znalec uvedl, že je nemyslitelné, aby průvodce neměl neustálý přehled o všech klientech. To znamená, že signál je bezpředmětný. Průvodce by měl vědět, kdo je první a kdo poslední. Měli by mít nějaké spojení. Obecně by neměl nikdo na té túře zůstat sám, minimálně by měli být vždy dvojice. Za velké pochybení znalec považuje fakt, že průvodci na [REDAKCE] neměli neustálý přehled o skupině, která se tam pohybovala víceméně samostatně. Problémem pak byla i nehomogenita skupiny, kdy zde byli jak osoby fyzicky zdatné a v lezení zkušené, tak úplní začátečníci. Tempo lezení se pak musí přizpůsobit vždy tomu nejpomalejšímu, aby skupina zůstala pohromadě a neroztrhala se. Hlavním cílem je dovézt zpátky dolů všechny v pořádku. Dosažení vrcholu je pouze bonus.
210. Zodpovědný průvodce by se rozhodně měl nehomogenní skupině lezců vyhýbat, zvláště pokud je to skupina lidí, kteří se neznají; nehomogenitu skupiny je možné akceptovat, pokud se jedná o rodinu či blízké přátele. Při nestejnorodé skupině pak obecně platí postup, že vzadu se nechává nejsilnější, nejlepší lezec a průvodce jde vpředu s tím nejslabším, aby rychlost skupiny se řídila podle nejslabšího. I to je důvod, proč platí omezení počtu členů jedné doprovázené skupiny. Při nižším počtu klientů se dají jejich jednotlivé rozdíly v rychlosti či kondici lépe zvládnout.
211. Pokud jde o sestup z hory a rozdělení skupiny, pak rozdělení jako takové znalec nepovažoval za zásadní problém za podmínky, kdy průvodce usoudí, že je zde skupina zdatných a zkušených osob, kteří se budou držet pohromadě a umí se dobře pohybovat v terénu. Takovou skupinu je možné nechat jít samotnou. Naopak v případě špatného počasí, za deště a mlhy, kdy je špatná viditelnost a podmínky se výrazně zhorší, zodpovědný průvodce by měl mít všechny osoby na dohled.
212. Co se týká pokynů ohledně nasazování a sundávání jištění, nikdy se to nenechává na rozhodnutí klienta, vždy má být dán jasný pokyn ze strany vůdce/průvodce, zda mít set nasazený či sundaný. Pokud jde o počet účastníků na jednoho průvodce, obecně žižovaná praxe je šest lidí s tím, že průvodce má určitou možnost rozhodovat, jestli skupinu zmenší nebo zvětší právě s ohledem na schopnosti, dovednosti a zkušenosti jednotlivých členů skupiny. Počet účastníků výstupu na horu [REDAKCE] navíc bez jediného certifikovaného průvodce byl naprosto neadekvátní.
213. Dle znalce pak nejvíce nehod se stane právě při sestupech (70 – 80%), kdy touha vylézt na vrchol lidí posouvá vpřed, při sestupu už ale nastupuje únava a ztráta koncentrace. Za situace, kdy se zájezdu účastní osoba, která ostatním zapůjčuje vybavení a následně kontroluje správné upevnění úvazků, říká, kdy se vyjde, kde se sejdou a kudy si jde, tak dle znalce automaticky taková osoba přibírá odpovědnost za skupinu a stává se průvodcem skupiny.
214. Co se týče vybavení poškozené [REDAKCE] pak dle znalce bylo vzhledem k počasí zcela bezproblémové. Fyzický stav poškozené je znalci znám pouze z výpovědi svědků, kdy poškozená byla zkušenější lezkyní, měla za sebou několik túr a pokud je znalci známo, tak zde nebyla zmínka o tom, že by na tom byla fyzicky špatně.
215. Dle názoru znalce tím, že skupina postupovala za deště po exponovaném hřebenu se nehoda mohla stát komukoli, poškozená nebyla více ohrožena oproti ostatním. Bezprostřední příčinu pádu poškozené znalec určit nedokázal.

216. K dotazu, zda by se mohlo jednat čistě o nešťastnou náhodu znalec uvedl, že takto není schopen na otázku odpovědět s tím, že to, co může vůdce ovlivnit, je odhad schopností jednotlivých klientů. Pokud jde o konání túry na horu [REDAKCE] pak za podmínek tak, jak byly popsány, s takto velkou nehomogenní skupinou, se túra neměla uskutečnit.
217. Z e-mailové komunikace mezi [REDAKCE] z [REDAKCE] a [REDAKCE], [REDAKCE] který se účastnil záchranné akce na hoře [REDAKCE] se zjišťuje, že k dotazům [REDAKCE] uvedl, že nehodu nahlásila osoba ze skupiny, jejíž součástí byla i poškozená. V policejním protokolu je pak uveden přesný čas pádu. Skupina byla po pádu rozdělena, někteří byli na sestupu z [REDAKCE] a čtrnáct osob bylo na hřebenu/vrcholu mezi [REDAKCE]. Dále k věci uvedl, že od [REDAKCE] hodin byla velmi silná bouřka, viditelnost byla velice špatná a skupina nastoupila na ferratu (zajištěnou cestu) přespříliš pozdě. Na vrcholu hory [REDAKCE] byli překvapeni bouřkou a poškozená s největší pravděpodobností uklouzla na normální cestě na mokřém podkladu. Záchranářský tým pak evakuoval zbytek skupiny, kteří byli ještě na horském hřebenu. Poškozená byla vyproštěna již mrtvá. Místo pádu je pak hodnoceno obtížností [REDAKCE] až [REDAKCE]. Záchranář se domníval, že bouřka značně znesnadnila cestu nazpátek. Zákrok pak hodnotí jako velice důležitý, aby nebyli ohroženi další horolezci.
218. Ze zprávy [REDAKCE] policejní inspekce [REDAKCE] ze dne [REDAKCE] se zjišťuje, že dne [REDAKCE] v [REDAKCE] hodin podnikla česká turistická skupina skládající se z [REDAKCE] členů horskou túru na horu [REDAKCE] v oblasti obce [REDAKCE]. U této skupiny se jednalo o známé s částečnou alpskou zkušeností, kteří se domlouvali na horské túry přes sociální sítě. V době výše uvedené události uvažovala skupina o výstupu [REDAKCE] na [REDAKCE] aby potom dále došli přes [REDAKCE] ferratu [REDAKCE] na [REDAKCE]. Dále skupina zamýšlela vystoupat přes [REDAKCE] na [REDAKCE] aby odtud zase došli přes [REDAKCE] k [REDAKCE]. Všichni účastníci začali společně, ale z důvodu různých rychlostí chůze se tato skupina rozdělela na vícero malých skupin, takže se domluvili na společné místě setkání na [REDAKCE]. V poledne v této oblasti začala silná bouřka a když dosáhla poškozená [REDAKCE] [REDAKCE] se svou malou skupinou vrcholu [REDAKCE] nacházeli se uprostřed bouřky. Tato skupina zvažovala jít dále po úzké částečně přerušované stezce směrem na [REDAKCE]. V této souvislosti uklouzla poškozená [REDAKCE] v turistických botách asi v polovině cesty směrem na [REDAKCE] na mokré turistické stezce a následně se zřítila okolo [REDAKCE] m směrem jižně ve strmém skalním prostoru. Tuto nehodu mohl postřehnout za ní jdoucí účastník [REDAKCE] pouze koutkem oka. Účastník [REDAKCE] tuto nehodu postřehl pouze akusticky. Obžalovaný [REDAKCE] [REDAKCE] který se nacházel za touto malou skupinu a sám tuto nehodu neviděl, volal na tísňovou linku. [REDAKCE] následně uvědomila o této horské nehodě záchrannou horskou službu [REDAKCE]. Liezen stejně jako [REDAKCE]. Dále byl k výše uvedenému místu události vyslán záchranářský vrtulník. Tento pak prostřednictvím lan vyprostil poškozenou. Službu konající lékař záchranné služby záchranářského vrtulníku však mohl již pouze konstatovat smrt poškozeného [REDAKCE]. Její zranění bylo stanoveno jako [REDAKCE]. Po převozu mrtvoly bylo provedeno policejní hlídkou [REDAKCE] [REDAKCE] za přítomnosti lékaře kriminálně policejní ohledání těla. Nebyly přítom zjištěny žádné trestněprávně relevantní důkazy, které by poukazovaly na cizí zavinění. Dále byla o této události uvědomena služba konající státní zástupkyně. Tato pak [REDAKCE] v [REDAKCE] hodin povolila pohřbení mrtvoly.
219. Zbýlých [REDAKCE] členů skupiny, kteří se částečně nacházeli na horském hřebenu ve směru na [REDAKCE] bylo z důvodu přetrvávající bouřky bezpečně doprovázeno horskou záchrannou službou [REDAKCE] [REDAKCE] stejně jako [REDAKCE]. Inspektor z policejní inspekce v [REDAKCE] rovněž pak alpinista, vyhotovil fotografie místa nehody, stejně jako turistického vybavení. Bylo přítom zjištěno, že turistická obuv, kterou měla poškozená na sobě, vykazovala velmi špatný profil bot (částečně chybějící profil gum). Dále bylo zjištěno, že horský výlet organizoval a jako vedoucí skupiny fungoval [REDAKCE] [REDAKCE]. Tento však nemá

žádné tomuto odpovídající vzdělání (turistický vůdce, horský vůdce, turistický průvodce a podobně), měl mít toliko větší horskou zkušenost než ostatní účastníci.

220. Z internetového popisu ferraty [REDAKCE] na hoře [REDAKCE] se podává, že obtížnost této ferraty je hodnocena jako [REDAKCE] dvě místa [REDAKCE] vede po hřebenech vysoko na [REDAKCE] [REDAKCE] Ferrata je sice technicky jednoduchá, často se na ní chodí pěšky po travnatých hřebenech, ale ferratová výstroj je nutná. Na cestě je několik prudkých a velmi exponovaných výšvihů. Obvykle se vyráží z [REDAKCE] [REDAKCE] Při návratu je možné se rozhodnout, zda se vrátit po stejné cestě, případně se vydat na sever k [REDAKCE] či [REDAKCE] nebo sestoupit rovnou do [REDAKCE] [REDAKCE] Co se týká informací ohledně popisu a bezpečnosti, pak je zde uvedeno, že ferrata je velmi dobře označená pěší zóna. Časově je třeba na ferratu si vyhradit [REDAKCE] hodin, kdy [REDAKCE] hodiny trvá výstup od [REDAKCE] s přístupem [REDAKCE] a [REDAKCE] hodiny. Přechod na [REDAKCE] zabere asi [REDAKCE] minut. Stezka nejčastěji vede po severní straně hřebene, takže za mokra je opatrnost nutná. Co se týká vybavení, je třeba mít ferratový set a přilbu, pevné horské boty nebo dobré trekingové boty, stejně jako turistický batoh s vhodným obsahem. Dále jsou zde turisté nabádáni, aby byli dobře připraveni na změnu počasí. Co se týká bezpečnosti v mokrých podmínkách, je cesta velmi nepříjemná. Na trase je mnoho nebezpečných a exponovaných průchodů. Jsou naprosto nezbytné absolutní jistota a svoboda od závratí. Zkušenosti s ferratami jsou pak užitečné.
221. Z internetové komunikace ve skupině Přechod [REDAKCE] bylo zjištěno, že den před konáním akce obžalovaný [REDAKCE] skupině sděluje, že se zranil a výletu na [REDAKCE] se nezúčastní. Jako průvodce ho bude zastupovat obžalovaný [REDAKCE] s tím, že s obžalovaným [REDAKCE] jezdil na většinu výletů, pomáhá mu a přesně ví, co má dělat. [REDAKCE] pak vznesla dotaz co se bude dít v případě nepříznivého počasí s tím, že jsou hlášeny bouřky. Na to reagoval sám obžalovaný [REDAKCE] tak, že předpověď hlásí polojasno, pršet by mělo až k večeru. Bouřky jsou však nevyzpytatelné a mohou přijít z nenadání, proto všem doporučil pro jistotu vzít si něco proti dešti. Ve [REDAKCE] hodin v den výstupu obžalovaný [REDAKCE] sděluje ve skupině, že jsou na vrcholu. Nabádá část skupiny, která již vyrazila napřed, aby cestou někde počkala.
222. Dne [REDAKCE] pak do skupiny napsala [REDAKCE], kde shrnula své pocity z výletu a práce průvodců. Uvedla, že výlet byl avizován jako vhodný pro začátečníky i když tomu tak rozhodně nebylo. Před odjezdem sledovali s kamarádkou [REDAKCE] počasí, kdy předpověď nebyla dobrá. Toto sdělili organizátorům, ale obžalovaný [REDAKCE] reagoval tak, že pršet má až večer a jen ať si vezmou něco proti dešti. Dle jejího názoru organizátoři pořádně cestu neznali, neboť se jedná o výstup, kam se v dešti prostě neleze, na což je upozornil i místní obyvatel před začátkem výstupu. Začátek cesty vypadal dobře, ale již u nástupu na ferratu byly vidět na ostatních vrcholcích dešťové mraky, které obžalovaný [REDAKCE] okomentoval tak, že to snad nepůjde k nim. Dle názoru svědkyně z tohoto je jasné, že vůbec netušil, do čeho skupinu vede, jinak by je otočil zpět. Dále si svědkyně stěžovala na to, že průvodci neměli přehled o celé skupině a neřešili zdravotní potíže [REDAKCE], který šel úplně sám na konci skupiny. Svědkyně s několika dalšími účastníky se pak rozhodli jít s ním. Svědkyně považuje za nepřijatelné, že průvodci nechali jít na konci skupinu lidí složenou převážně ze začátečníků bez dozoru v těžkém terénu a za deště. Svědkyni celá situace velmi naštvála, takto si průběh výstupu nepředstavovala. Dle jejího názoru si organizátoři svoje selhání dobře uvědomovali, když celou událost na facebooku obratem smazali. U organizovaného výletu čekala odborné vedení instruktorem a nikoli vystavení život ohrožující situaci. Dále upozornila na akumulaci rizikových faktorů na předmětném výletě, a to vysoký počet účastníků na jednoho instruktora, účast začátečníků i když výstup pro ně vhodný nebyl a předpověď špatného počasí. Závěrem svědkyně uvedla, že se společností [REDAKCE] už nechce mít nic společného.

223. Další členka skupiny [REDAKCE] následně napsala, že se pohybovala v přední části skupiny a má s pohybem v horách a na ferratách zkušenosti. Příchod bouřky byl jasný již při nástupu na ferratu. Opakovaně se účastníci dotazovali, zda se i přesto výstup uskuteční a opakovaně jim bylo řečeno, že ano. Vytkla způsob vedení výstupu obžalovaným [REDAKCE] [REDAKCE] který neměl dost odvahy na to celý výstup ukončit a výpravu otočit, přikázal nejrychlejší skupině čekat v bouřce u [REDAKCE] a neměl přehled o celé skupině, když se sám pohyboval někde ve středu a zbytek skupiny šel zcela sám vzadu.
224. Z elektronické komunikace mezi obžalovanými den před konáním akce (č.l. 993 spisu) se podává, že obžalovaný [REDAKCE] vyzval obžalovaného [REDAKCE] aby hlídal předpověď počasí. Svou situaci komentoval tak, že neví, zda bude mít signál a čas vytáhnout v dešti telefon (3 směřící se smailíci). Dále uvedl, že v [REDAKCE] se zataáhlo již večer a snad bude alespoň dopoledne dobře.
225. Ze zpráv revizní komise Českého spolku horských průvodců ze dne [REDAKCE] bylo zjištěno, že na obžalovaného [REDAKCE] byly v minulosti podávány stížnosti pro jeho chování jako horského průvodce a organizování lezeckých výstupů. V prvním případě se jednalo o komerční využívání tzv. [REDAKCE] kdy obžalovaný [REDAKCE] se svými klienty často zaplnil celý winterraum. Z vyžádaného vyjádření ústředí [REDAKCE] vyplynulo, že komerční využívání [REDAKCE] sice není zakázáno, ale primární myšlenkou je poskytovat útočiště jednotlivým horolezcům. Každý pak musí respektovat dané předpisy, platit poplatky a respektovat jiné uživatele. Toto jednání obžalovaného [REDAKCE] tak nebylo komisí shledáno jako protizákonné, nicméně vyzvala obžalovaného, aby omezil komerční využívání [REDAKCE] a zejména počtem účastníků umožnil užívání [REDAKCE] i ostatním návštěvníkům hor. Rovněž ho vyzvala k tomu, aby respektoval provozní řád a evidoval platby za užívání [REDAKCE]. Druhá stížnost směřovala na oprávnění obžalovaného [REDAKCE] provádět klienty na trase přes [REDAKCE] a na možnost obrany jednotlivých účastníků při problémech na túře. K tomuto revizní komise uvedla, že nechce v individuálních případech posuzovat, zda zvolená trasa je v rámci oprávnění průvodce. S přihlédnutím k právní úpravě činnosti horských průvodců, vzdělávání horských průvodců, zavedené praxe a k popisu ferraty [REDAKCE] pak komise nedošla k závěru, že přechod byl zjevně nad oprávnění činnosti horského průvodce. Pokud jde o možnost obrany účastníka v případě problémů na trase, zde ještě před rozhodnutím komise obžalovaný provedl výběr účastníků a změnil trasu, čímž snížil riziko problémů účastníků na trase a zároveň měl připravený nouzový plán v podobě ústupu celé skupiny.
226. Z dohody o pracovní činnosti uzavřené mezi obžalovaným [REDAKCE] [REDAKCE] jako zaměstnavatelem a obžalovaným [REDAKCE] [REDAKCE] jako zaměstnancem dne [REDAKCE] bylo zjištěno, že tato byla uzavřena kromě jiného právě na výlet na horu [REDAKCE] dne [REDAKCE]. Druhem vykonávané práce pak byl [REDAKCE]. Odměna za práci pak činila [REDAKCE] Kč. Dle dohody je zaměstnanec povinen vykonávat svěřenou práci svědomitě a odborně podle svých nejlepších schopností a vědomostí, dbát o dobré obchodní jméno zaměstnavatele a řídit se jeho pokyny a příkazy. Kromě jiného je pak zaměstnanec povinen při výkonu práce dodržovat předpisy, které se vztahují k jím vykonávané práci.
227. Součástí spisového materiálu jsou dále jednak černobílé a jednak barevné fotografie zachycující místo pádu poškozené [REDAKCE] stejně jako fotografie ze sestupu skupiny z hory [REDAKCE] a konečně pak omluvný dopis obžalovaného [REDAKCE] matce poškozené [REDAKCE].
228. Soud zamítl z důvodu nadbytečnosti důkazy navrhované obhajobou obžalovaného [REDAKCE] a to odborné vyjádření [REDAKCE] meteorologického ústavu k počasí v době pádu obou poškozených, dále odborné vyjádření k datům z chytrých hodinek poškozené [REDAKCE].

██████████ a přesnosti a spolehlivosti těchto údajů a výpisu ze zdravotní dokumentace poškozené ██████████. Důkazní návrhy byly bez dalšího zamítnuty, neboť obžalovaný ██████████ následně změnil svůj postoj k věci a prohlásil vinu k oběma žalovaným skutkům. Soud toto prohlášení viny jako souladné se spisovým materiálem přijal a rozhodl, že se dokazování v rozsahu v jakém obžalovaný prohlásil vinu neprovede.

229. Soud zhodnotil provedené důkazy jednotlivě a zároveň v jejich logickém souhrnu. Dospěl přitom k závěru, že se obžalovaní dopustili trestné činnosti tak, jak je uvedeno shora ve výroku tohoto rozsudku. Pokud jde o skutkový stav věci, nevznikají zde žádné pochybnosti.

230. V případě obžalovaného ██████████ ██████████ tento před soudem prohlásil svou vinu nejprve ke skutku uvedenému pod bodem I rozsudku - události na hoře ██████████ a smrti poškozené ██████████ a následně byť již po výsleších všech svědků i k druhému skutku - události na feratě ██████████ a smrti poškozené ██████████. Toto prohlášení pak bylo zcela v souladu se spisovým materiálem a soud tak neměl pochybnosti o skutkovém ději, a proto toto prohlášení viny přijal a má tedy za prokázané, že ve vztahu k obžalovanému ██████████ se skutky staly tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozsudku.

231. Jiná situace je u druhého obžalovaného ██████████ ██████████. Ten od počátku trestního řízení svou vinu zcela odmítal a veškerou odpovědnost za smrt poškozené ██████████ svaloval na obžalovaného ██████████. Uváděl, že byl pouhým zaměstnancem obžalovaného ██████████ a pouze plnil jeho pokyny, neměl žádnou pravomoc rozhodovat o průběhu výstupu na horu ██████████. Na zájezd nejel v pozici horského průvodce, nýbrž pouze jako jeden z účastníků, maximálně jako jakýsi doprovod skupiny, který účastníkům předá vybavení a pořídí společné fotografie. Popřel, že by to byl právě on, kdo o něčem aktivně rozhodoval. Pokud šlo o předpověď počasí a riziko jeho zhoršení, na které byl upozorňován, uvedl, že den předem vše řešil s obžalovaným ██████████ a ten mu řekl, že výlet do zhoršení počasí stihnou. Toho se on držel. Ferratu pak nepovažoval za nijak obtížnou, klidně by ji doporučil i úplnému začátečníku, tedy osobě bez jakýchkoli zkušeností s ferratovými výstupy. Uvedl, že kromě rozdání ferratových setů, tyto minimálně začátečníkům kontroloval a vysvětloval základy zacházení s tímto vybavením a základy pohybu po zajištěných cestách. Připustil, že to byl on, kdo dal pokyn k zahájení výstupu, stejně jako upozornil účastníky na místo, kde si budou vybavení nasazovat. Popřel, že by skupinu jakkoli popoháněl a nabádal k rychlému sestupu s ohledem na zhoršení počasí. Připustil však, že žádal skupinu, která dosáhla vrcholu jako první, aby i přes nepřízeň počasí na vrcholu vyčkala na zbytek skupiny.

232. Po provedeném dokazování je však soud bez důvodných pochybností přesvědčen i o vině obžalovaného ██████████ ██████████. Výpověď obžalovaného ██████████ soud vnímá jako ryze účelovou vedenou pouze snahou zbavit se veškeré odpovědnosti a do určité míry jako zbabělý pokus vše svalit na druhého obžalovaného. Výpovědi obžalovaného ██████████ ohledně jeho odpovědnosti za výstup soud neuvěřil, když tato byla plná vyhýbavých a neúplných odpovědí, kdy obžalovaný nebyl schopen jasně a přímo odpovědět na kladené otázky. Především se takto snažil vyhnout odpovědi na otázku, zda je ferrata na hoře ██████████ vhodná pro začátečníky, zda se zde vyskytují exponované úseky či jaký byl časový harmonogram výstupu. Na zásadní skutečnosti jako kdo dal pokyn k sestupu, kdy začalo pršet či jak přesně se řešila změna počasí, popř. zda někdo navrhoval návrat, si pak obžalovaný záhadně již nepamatoval.

233. Z tvrzení obžalovaného lze přijmout, že byl v jakémsi zaměstnaneckém poměru k obžalovanému ██████████. Toto dokazuje i dohoda o pracovní činnosti, kterou spolu obžalovaní uzavřeli dne ██████████ a která se týkala i akce na hoře ██████████. Podle této dohody pak obsahem práce obžalovaného ██████████ bylo i kromě jiného doprovod skupiny na turistickém výletě. Povinností obžalovaného ██████████ pak dle této dohody bylo kromě jiného

vykonávat svěřenou práci svědomitě a odborně a řídit se právními předpisy, které druh vykonávané práce upravují. Toto pak obžalovaný dle názoru soudu absolutně nesplnil.

234. V prvé řadě je třeba odmítnout tvrzení obžalovaného [REDAKCE] že nevystupoval jako vedoucí skupiny, tedy průvodce, a že byl pouze jakýmsi laickým doprovodem, který dovezl účastníky na místo a předal jim vybavení. Že toto tvrzení není pravdivé, dokazuje sám obžalovaný [REDAKCE] když připustil, že si byl dobře vědom toho, že v popisu zájezdu byl obžalovaným [REDAKCE] označen jako průvodce. Dokonce připustil, že tak mohl být účastníky vnímán i proto, že zájezd byl označen jako organizovaný s průvodcem a v okamžiku kdy bylo oznámeno, že nepojede obžalovaný [REDAKCE] tak namísto něj pojede právě obžalovaný [REDAKCE]. Toto je jednoznačně prokázáno částí komunikace ve facebookové skupině mezi obžalovaným [REDAKCE] a účastníky. Vyjádření obžalovaného, že to nebral takto doslova, ale pouze jako jakýsi prázdný slovní obrat, je neakceptovatelné a za dané situace působí spíše komicky. Z daného vyplývá, že obžalovaný [REDAKCE] i při vědomí svých absolutně nedostatečných vědomostí a zkušeností s pohybem v horách bez dalšího přijal roli průvodce a jak bude dále rozvedeno podle toho se i choval. Tím na sebe dle názoru soudu pak převzal i odpovědnost spojenou s touto pozicí. Naprosto nelogicky v souvislosti s tvrzeními obžalovaného pak působí jeho vyjádření, že byť se za vedoucího nepovažoval i když byl takto účastníkům ve skupině prezentován, přesto ho nenapadlo, aby na to účastníky minimálně před započatím výletu upozornil. Tomuto tvrzení lze jen stěží uvěřit. Z dalšího chování obžalovaného [REDAKCE] naopak jednoznačně vyplývá, že i bez patřičných kompetencí na sebe roli vedoucího (průvodce) převzal a pouze naprosto lehkomyšlně spoléhal na to, že se nikomu nic nestane, tak jako doposud.

235. Jak vyplynulo z výpovědi samotného obžalovaného [REDAKCE] tak slyšených svědků i soudního znalce byl to právě obžalovaný [REDAKCE] který na výletě na horu [REDAKCE] vystupoval autoritativně jako osoba zodpovědná, rozhodoval, udílel pokyny a ostatní se jimi řídili. Toto potvrdili svědci [REDAKCE], [REDAKCE]. Tito se jednoznačně vyjádřili tak, že obžalovanému důvěřovali jako osobě znalé pohybu v horách, která v případě problémů, ví co dělat. Pro některé pak přítomnost průvodce byla zcela zásadní okolností, bez které by se na výlet vůbec nepřihlásili. Bylo prokázáno, že po příjezdu na místo to byl právě obžalovaný [REDAKCE] který účastníkům rozdával feratové vybavení a byl to právě obžalovaný [REDAKCE] který minimálně u začátečníků kontroloval správnost nasazení tohoto vybavení a byl to právě obžalovaný [REDAKCE] který poskytl instrukci jakým způsobem se feratové vybavení používá a zároveň účastníky poučil o základech pohybu na zajištěných cestách. Toto připustil sám obžalovaný [REDAKCE] a dále potvrdili svědci [REDAKCE].

236. Zcela zásadním faktorem, který ovlivnil celý výlet a měl zásadní dopad na celou událost i její tragický konec, pak bylo jednoznačně počasí. V daném případě bylo prokázáno, že předpověď počasí byla pro účastníky zcela zásadní a byla jimi řešena několik dní předem. Nejprve se věc řešila v rámci facebookové skupiny, kdy se účastníci dotazovali, zda nebude výlet zrušen, neboť je hlášeno zhoršení počasí a bouřky. Toto bylo ze strany organizátorů odmítnuto a pouze bylo obžalovaným [REDAKCE] doporučeno, aby si vzali oblečení vhodné proti dešti.

237. Pokud pak obžalovaný tvrdil, že na místě se pouze řídil pokynem obžalovaného [REDAKCE] že výlet zvládnou do zhoršení počasí, pak toto tvrzení není pravdivé. Tvrzení, že obžalovaného [REDAKCE] požádal, aby v případě zhoršení počasí ho tento sám kontaktoval je alibistické a pro soud neakceptovatelné. Výpověďmi svědků [REDAKCE] bylo prokázáno, že v samotný den konání akce, při příjezdu na místo i před nástupem na feratu byl obžalovaný [REDAKCE] opakovaně dotazován a upozorňován účastníky na možnost zhoršení počasí a na další postup, eventuelně i na možnost zrušení výletu a dokonce i na návrat z již započatého

výstupu, když se počasí v průběhu výstupu počínalo zhoršovat. Svědci uvedli, že na možnost zhoršení počasí byli upozorněni i náhodnými lidmi, se kterými se setkali na čerpací stanici, kde se v průběhu cesty zastavili, a se kterými se obžalovaný ■■■■■ bavil. Dále byli upozorněni i místním obyvatelem, kterého potkali již při výstupu, což také bylo obžalovanému ■■■■■ svědky sděleno. Jak vyplynulo minimálně z výpovědi svědkyně ■■■■■ byl to právě obžalovaný ■■■■■ který rozhodl, že i přes nepřízeň počasí se výstup uskuteční. Pokud se obžalovaný bránil tím, že pouze plnil pokyny obžalovaného ■■■■■ a neměl možnost tyto nerespektovat, pak toto tvrzení je třeba jednoznačně odmítnout. Jak uvedl sám obžalovaný ■■■■■ v den konání akce již obžalovaného ■■■■■ s aktuálními informacemi ohledně počasí, které se dozvěděl od účastníků a dalších osob nekontaktoval a nedotazoval se ho na další postup ve věci. Aktuální pokyny, které by reagovaly na situaci přímo na místě tedy od obžalovaného ■■■■■ neměl. A byl to tedy on obžalovaný ■■■■■ který sám rozhodl o konání výstupu a to přesto, že si byl plně vědom svého nedostatečného vzdělání ohledně pohybu a chování v horách, věděl, že nemá dostatečné vědomosti ani zkušenosti proto, aby vedl skupinu lidí horským terénem, navíc skupinu, která obsahovala i úplné začátečníky, bez jakýchkoli zkušeností s lezením na zajištěných cestách. Přesto přijal pozici vedoucího na takovém zájezdu, nechal si za to zaplatit a teoreticky i prakticky skupinu vedl. To, že obžalovaný ■■■■■ nebyl pouze jakýmsi pasivním účastníkem výpravy, který pouze předává informace od obžalovaného ■■■■■ dokládá i výpověď samotného obžalovaného ■■■■■ kdy uvedl, že rozhodnutí obžalovaného ■■■■■ ohledně konání výletu i přes nepříznivou předpověď počasí považoval za správné. Z toho je zřejmé, že ji podrobil nějakému kritickému zhodnocení a zapojil i vlastní úvahy, tedy nikoli ji pouze pasivně nepřejal a nepředal ostatním účastníkům. Byť obžalovaný ■■■■■ opakovaně uváděl, že v případě potřeby jakéhokoli rozhodnutí by kontaktoval obžalovaného ■■■■■ aby mu sdělil co má dělat, neučinil tak ani v okamžiku, kdy již při výstupu se začalo počasí horšit, na což byl opakovaně upozorňován členy výpravy. Na dotazy účastníků pouze absolutně nezodpovědně reagoval bez dalšího slovy “snad se nám to vyhne”. K dokreslení naprosto laxního a nezodpovědného přístupu obžalovaného k možnosti zhoršení počasí a rizicích s tím spojených měl soud k dispozici část komunikace mezi obžalovanými, kdy obžalovaný ■■■■■ žádá obžalovaného ■■■■■ at’ počasí kontroluje, že on nebude mít asi čas vytáhnout v dešti telefon.

238. Pokud se pak obžalovaný bránil tím, že se domníval, že celý výlet stihnou, než se počasí zhorší, popřípadě budou z exponovaných částí trasy již pryč, pak soudu nebylo jasné z čeho obžalovaný vycházel. Na dotaz na časový harmonogram trasy obžalovaný odpověděl, že žádný neměl, že neměl žádnou představu v kolik hodin musí dosáhnout vrcholu, aby stihli horu opustit, než se počasí zhorší, a to přesto, že tento výstup již obžalovaný dříve absolvoval a trasu tak znal. Uvedené tvrzení tak soud považuje za lživé. Těžko si představit situaci, kdy lezec neví v kolik hodin by měl dosáhnout vrcholu, aby se zavčasu vrátil i dolů. Chování obžalovaného naopak svědčí o jeho naprosté nekompetentnosti a celkové laxnosti v přístupu k vedení skupiny.

239. Jak dále vyplynulo z výpovědi slyšených svědků, obžalovaný ■■■■■ přesto, že vystupoval jako vedoucí skupiny, resp. průvodce, adekvátním způsobem skupinu neinstruoval ohledně správného výstupu ani sestupu. Neurčil prvního ani koncového lezce, ani signály v případě nouze ani nezajistil adekvátní spojení mezi čelem a koncem skupiny. S ohledem na enormní množství účastníků (přes ■■■■■ a na jejich různou fyzickou kondici a zkušenosti se zajištěnými cestami došlo k rozdělení skupiny na několik menších skupin, které postupovali různě rychle. Jak vyplynulo z výpovědi svědkyně ■■■■■ nejzdatnější skupina, ve které se pohybovala, dosáhla vrcholu v okamžiku již počínající bouřkové činnosti. Následně se spojili s obžalovaným ■■■■■ a žádali ho o radu, co mají dělat, když se žene bouřka. Obžalovaný ■■■■■ je pak v rozporu se zásadami pohybu v horách při bouřce instruoval, aby zůstali

nahoře (kde se v bezprostřední blízkosti skupiny vyskytoval železný kříž) a čekali na zbytek skupiny. Toto však, pravděpodobně naštěstí, skupina následně vyhodnotila jako nebezpečné a sama sestoupila do bezpečnější části trasy.

240. Dále má soud za prokázané, že přesto, že s ohledem na mokrý terén se stal sestup extrémně nebezpečným (na což je i v případě feraty na hoře [REDAKCE] výslovně v jejím popisu upozorňováno) byl ze strany obžalovaného [REDAKCE] na skupinu vyvíjen nátlak, aby postupovala rychle dolů s ohledem na blížící se bouřku. Takto se vyjádřili svědci [REDAKCE] či [REDAKCE]. Obecně o tlaku na rychlý sestup bez uvedení konkrétních osob pak hovořila i svědkyně [REDAKCE].
241. Pro úplnost pak soud dodává, že fakt, že sám obžalovaný [REDAKCE] se cítil být vedoucím skupiny a za tuto skupiny zodpovědný je patrný i z jeho chování bezprostředně po pádu poškozené [REDAKCE]. Jako jediný z celé výpravy, a to přesto, že tam byli její blízcí přátelé a dokonce i její bývalý přítel, se jí ihned vydal na pomoc i přes riziko vlastního zranění. Toto soud samozřejmě kvituje a hodnotí pozitivně, o to více nepochopitelnější je pro soud skutečnost, že se obžalovaný [REDAKCE] přesto, že se k poškozené dostal žádným způsobem nepokusil o její záchranu a ani nezahájil jakékoli úkony první pomoci. Bez lékařského či jakéhokoli zdravotnického vzdělání sám učinil závěr, že je vše zbytečné a poškozená je mrtvá.
242. Konečně pak způsob jakým obžalovaný [REDAKCE] přistoupil ke své pozici vedoucího skupiny, dokresluje i skutečnost, že po pádu poškozené [REDAKCE] kdy celá skupina byla vystavena silnému stresu, za velmi špatného počasí, kdy byla snižena viditelnost, neuposlechl přímého pokynu záchranářů, kteří se jim vydali na pomoc, aby vyčkali na místě do jejich příchodu a nechal skupinu nadále svévolně sestupovat. Sám obžalovaný pak uvedl, že mu pokyn záchranářů nedával žádný smysl. Na základě jakých znalostí či zkušeností obžalovaný pokyny odborníků hodnotil, se můžeme jen domnívat.
243. K průběhu inkriminovaného výletu na horu [REDAKCE] pak byl slyšen i soudní znalec z oboru sportu, odvětví průvodcovská činnost horská [REDAKCE]. Tento se pak vyjádřil k celé řadě pochybení na straně obžalovaného [REDAKCE] při vedení výpravy. Především se znalec jednoznačně vyjádřil ohledně přechodu odpovědnosti na obžalovaného [REDAKCE]. Znalec připustil, že je možné uspořádat zájezd bez průvodce s tím, že v ceně zájezdu je pouze doprava a zapůjčení vybavení. Toto však musí být zcela jasně uvedeno v pokynech k takovému zájezdu. Tak tomu ovšem v případě zájezdu na horu [REDAKCE] nebylo. V okamžiku, kdy osoba kontroluje ostatním úvazky, říká kdy se vyjde, kde se skupina sejde apod., přebírá na sebe odpovědnost a stává se průvodcem. A tak tomu bylo i v případě obžalovaného [REDAKCE]. Pokud jde o pochybení při vedení této túry pak znalec seznal jako nejzávažnější dvě, a to vysoký počet účastníků a uskutečnění túry i přes nepřízeň počasí. Velká nehomogenní skupina lidí s různou fyzickou zdatností a zkušenostmi s lezením pak znamená, že tato skupina se bude pohybovat různou rychlostí, dojde k jejímu rozdělení a bude velice obtížné ji nějak kontrolovat. Pravděpodobnost, že taková skupina projde celou trasu včas, před zhoršením počasí, kdy hrozil déšť a sestup v mokrému terénu, se zásadně snížila a přijaté riziko bylo příliš vysoké. Ferata na hoře [REDAKCE] je pak v průvodcích označena jako nevhodná pro začátečníky, obsahující exponovaný hřeben na výstupu i sestupu se zvláštním upozorněním na velké nebezpečí v případě mokré skály. Dle znalce si obžalovaný [REDAKCE] v důsledku chybějící jakékoli odbornosti neuvědomoval, kde při horských výstupech hrozí největší nebezpečí. Není to při výstupu, kdy je osoba jištěná, ale naopak při sestupu, kdy již nastupuje únava a jistá ztráta koncentrace a ostražitosti ze strany účastníků. Ferata na hoře [REDAKCE] je pak všeobecně známa a je tak i prezentována jako ferata se sestupem s exponovanými pasážemi s extrémním rizikem v případě mokré skály. Jako zcela zásadní pak znalec uvedl, že v rámci informací, které mají účastníci dostat je i časová dotace, tedy jak dlouho bude výstup a sestup trvat.

244. Dále se znalec vyjádřil ke správnému postupu v případě zhoršení počasí. V daném případě nelze určit jeden jediný správný postup a je třeba vždy reagovat na konkrétní situaci. V případě bouřky není vhodné, aby lidé zůstávali na zajištěném úseku připnutí ke kovovým lanům. Naopak déšť je problém při sestupu, kde jsou exponované úseky a vysoké riziko uklouznutí v mokřém terénu. Pokud by toto hrozilo, znalec uvedl, že by skupinu obrátil a vrátil by se po zajištěné cestě. Pokud by byla větší nebezpečí bouřka snažil by se naopak zajištěnou cestu co nejrychleji opustit a se skupinou někde v bezpečí bouřku přestat i za cenu sestupu potmě. Z uvedeného je zřejmé, že odpovědné vedení skupiny v horách a správné rozhodování je velice sofistikovaná činnost, které však obžalovaný [REDAKCE] s ohledem na absenci vzdělání a zkušeností nebyl schopen a dle znalce měl za daných okolností vedení skupiny jednoznačně odmítnout.
245. Znalec pak hovořil i o nutnosti mít neustálý přehled o celé skupině. Proto je zcela zásadní malý počet členů (max. 6) na jednoho průvodce. Vždy by měl být určen první a poslední člověk, se kterými je průvodce ve spojení. Nikdo by neměl jít sám, minimálně by se osoby měly pohybovat ve dvojicích. Ani to však nebylo v případě [REDAKCE] splněno. Na základě rozpadu skupiny obžalovaný [REDAKCE] neměl žádný přehled o nejrychleji se pohybujících členech výpravy, on sám se pohyboval někde uprostřed a rovněž nic nevěděl ani o posledních účastnících. Znalec připustil, že v případě zkušených lezců si dovede představit situaci, kdy tyto při sestupu nechá jít samostatně, ale vždy minimálně ve dvojici. Tuto možnost však zcela vyloučil za špatného počasí a zhoršené viditelnosti, kdy je naopak žádoucí a pro zachování bezpečnosti všech nezbytné, aby měl průvodce celou skupinu na dohled. Znalec pak uzavřel, že za daných okolností a při informacích o možném zhoršení počasí se výstup na horu [REDAKCE] neměl uskutečnit.
246. Nevhodnost výstupu na feratu za daných podmínek je pak zřejmé i ze zprávy jednoho ze záchranářů, který se podílel na záchranné akci účastníků. Zde jednoznačně uvedl, že bouřka byla v oblasti již od 13 hodin a skupina nastoupila na feratu příliš pozdě. Na vrcholu je pak zastihla bouřka a poškozená [REDAKCE] pravděpodobně uklouzla na mokřém povrchu. S ohledem na bezpečí ostatních účastníků byli tito svedeni dolů za asistence záchranářů.
247. Ze zprávy [REDAKCE] policejního orgánů, který celou událost vyšetřoval, pak rovněž vyplynulo, že bouřka byla v oblasti již od poledne a poškozená [REDAKCE] dosáhla vrcholu právě uprostřed bouřky. Poškozená pak při zpáteční cestě uklouzla na mokřém povrchu a zřítla se. Z důvodu přetrvávající bouřky byli i ostatní účastníci doprovázeni dolů za účasti záchranné služby. Jako vedoucího skupiny byl [REDAKCE] policií zjištěn právě obžalovaný [REDAKCE].
248. Pokud obhajoba poukazovala na to, že znalec označil pád poškozené [REDAKCE] za nešťastnou náhodu, pak toto není pravda. K přímému dotazu obhájce se znalec při svém výsledku jednoznačně vyjádřil tak, že na takto položenou otázku nelze odpovědět. Konečně pak pokud obhajoba uváděla, že nelze jednoznačně dohledat příčinnou souvislost mezi jednáním obžalovaného [REDAKCE] a smrtí poškozené [REDAKCE] tak soud se s tímto názorem neztotožňuje. Naopak příčinná souvislost je zcela zřejmá. Je sice pravdou, že obžalovaný [REDAKCE] výlet neorganizoval a vystupoval v pozici podřízeného vůči obžalovanému [REDAKCE] nicméně to byl právě on, kdo byl na místě samotném, sledoval vývoj počasí, na které byl opakovaně ze strany účastníků upozorňován a byl to právě on, kdo nakonec rozhodl o konání výstupu. Tedy na základě jeho rozhodnutí se výstup uskutečnil i v nevyhovujícím počasí, kdy za mokra se sestup z hory stal extrémně nebezpečný, kdy poškozená tento sestup nezvládla a zřítla se. Při pádu pak utrpěla mnohočetná zranění, kterým na místě podlehl.
249. Po právní stránce vykazuje jednání obžalovaného [REDAKCE] [REDAKCE] znaky přečinu usmrcení z nedbalosti podle § 143 odst. 1, odst. 2 trestního zákoníku, neboť jinému z nedbalosti způsobil smrt a spáchal tento čin proto, že porušil důležitou povinnost uloženou mu podle

zákona. Jednání obžalovaného ■■■■■ pak naplnilo znaky skutkové podstaty trestného činu usmrcení z nedbalosti podle § 143 odst. 1 TZ, neboť jinému z nedbalosti způsobil smrt.

250. Vzhledem k osobám obžalovaných a s ohledem na okolnosti a závažnost řešeného činu, je třeba jednání obžalovaných označit za společensky škodlivé. Vůči obžalovaným je třeba vyvodit trestněprávní důsledky. Uplatnění odpovědnosti podle jiného právního předpisu nemůže být dostačující (§ 12 odst. 2 trestního zákoníku). Obžalovaní se přechinu dopustili ve formě nedbalosti vědomé podle § 16 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku, neboť věděli, že způsobem v zákoně popsaným může porušit nebo ohrozit chráněný zájem a bez přiměřených důvodů spoléhali, že takové porušení nebo ohrožení nezpůsobí. Forma zavinění je zřejmá z okolností a způsobu provedení trestného činu.

251. Při úvaze o druhu a výměře trestu soud vycházel z ustanovení § 37 až 39 trestního zákoníku. V té souvislosti hodnotil povahu a závažnost spáchaného činu, osobní, rodinné, majtkové a jiné poměry obžalovaných. Přihlédnuto bylo k jejich dosavadnímu životu, možnostem nápravy, jakož i chování po činu.

252. K osobě obžalovaného ■■■■■ bylo zjištěno, že ■■■■■.

■■■■■. Společnost ■■■■■ už ale dále asi pokračovat nebude, poskytování zájezdů přerušil ■■■■■.

253. Z opisu rejstříku trestů a centrální evidence stíhaných osob se zjišťuje, že obžalovaný ■■■■■ nebyl v minulosti soudně trestán. Dle opisu z evidence přestupků rovněž nebyl projednáván pro přestupek a stejně tak ■■■■■ nemá k osobě obžalovaného negativních připomínek.

254. Ze zprávy Úřadu práce ČR se podává, že obžalovaný nebyl od ■■■■■ veden v evidenci uchazečů o zaměstnání, naposledy byl takto evidován v roce ■■■■■.

255. K osobě obžalovaného ■■■■■ bylo zjištěno, že ■■■■■.

256. Z opisu rejstříku trestů a centrální evidence stíhaných osob se zjišťuje, že obžalovaný ■■■■■ nebyl v minulosti soudně trestán. Dle opisu z evidence přestupků nebyl obžalovaný v minulosti projednáván pro přestupek a ani ■■■■■ nemá k osobě obžalovaného negativních připomínek.

257. Ze zprávy Úřadu práce ČR se podává, že obžalovaný nebyl nikdy veden v evidenci uchazečů o zaměstnání. Není žadatelem o dávky státní sociální podpory, dávky pomoci v hmotné nouzi ani o příspěvek na péči.

258. Při ukládání trestu obžalovaným soud zohlednil povahu a závažnost řešeného trestného činu z hledisek uvedených v § 39 odst. 2 trestního zákoníku, dále zkoumal existenci polehčujících a přitěžujících okolností.

259. Obžalovanému ■■■■■ výrazně polehčovalo prohlášení viny, byť nelze přehlédnout, že co se týče skutku pod bodem II. výroku rozsudku – smrt ■■■■■, tak

obžalovaný prohlásil vinu až po provedení zásadní a časové nejnáročnější části dokazování, a to výsledích soudního znalce a všech svědků. Dále obžalovanému výrazně polehčila i skutečnost, že se dohodl se všemi poškozenými a uzavřel s nimi dohody o narovnání a částečně nemajetkovou újmu i nahradil. Jako polehčující pak soud hodnotil i fakt, že obžalovaný je dosud osobou zcela bezúhonnou, která nebyla dosud soudně ani správně trestána. Přítěžující okolnosti shledány nebyly.

260. V případě obžalovaného ■■■■■ soud jako jedinou polehčující okolnost hodnotil bezúhonnost obžalovaného, který nebyl dosud soudně ani správně trestán. Přítěžující okolnosti pak shledány nebyly.

261. Obžalovanému ■■■■■ byl ukládán úhrnný trest ve smyslu ustanovení § 43 odst. 1 trestního zákoníku, neboť je odsuzován za více trestných činů najednou. Podle § 143 odst. 2 trestního zákoníku byl obžalovaný ohrožen trestem odnětí svobody ve výměře 1 rok až 6 let. Po zohlednění všech shora uvedených skutečností týkajících se okolností činu, jeho následků, tak i osoby obžalovaného, s přihlédnutím k okolnostem polehčujícím a absenci okolností přítěžujících soud dospěl k závěru, že přiměřeným je trest odnětí svobody ve výměře 3 let, tedy trest vyměřený pod 1/2 zákonné trestní sazby. V případě obžalovaného ■■■■■ by za jiných okolností za smrt dvou lidí bylo zcela na místě uložit již trest nepodmíněný, nicméně v daném případě soud zohlednil především změnu postoje obžalovaného, který i když až ke konci trestního řízení uznal svou vinu a konečně se postavil k věci čelem. Dále zcela zásadním způsobem při rozhodování o trestu zapůsobila skutečnost, že obžalovaný uzavřel se všemi poškozenými dohodu o náhradě nemajetkové újmy, kterou rovněž zčásti uhradil. V neposlední řadě pak byl soud nucen přihlídnout i ke značnému časovému odstupu od událostí, když do rozhodnutí soudu uplynulo od smrti obou poškozených ■■■■■. Je pak třeba upozornit na to, že jen včasné uložený trest může řádně plnit svou funkci. S ohledem na uvedené soud uzavírá, že účelu trestu lze v případě obžalovaného dosáhnout ještě bez jeho přímého výkonu. V souladu s ustanovením § 81 odst. 1, § 84, § 85 odst. 1 trestního zákoníku byl výkon trestu obžalovanému podmíněně odložen na zkušební dobu ve výměře 5 let, tedy v maximální možné výši. Při určení délky zkušební doby soud zohledňoval podobné skutečnosti, které byly zmíněny již v souvislosti s úvahou o výměře trestu, především závažnost projednávané trestné činnosti, dále bral v potaz i výměru ukládaného trestu ale i časový odstup od spáchání projednávaného skutku. S ohledem na závažnost trestného činu, jakož i na osobu obžalovaného a jeho problematické chování v rámci podnikání má soud za to, že chování obžalovaného je třeba po určitou dobu sledovat, a proto zároveň nad obžalovaným vyslovil dohled probačního úředníka. Podmíněně odsouzení pak soud ještě zpřísnil o uložení povinnosti ve zkušební době nahradit nemajetkovou újmu, kterou obžalovaný trestným činem způsobil, neboť bylo zjištěno, že obžalovaný do dne rozhodnutí ve věci všem poškozeným nemajetkovou újmu v plné výši neuhradil.

262. S ohledem na skutečnost, že se trestné činnosti obžalovaný dopustil v souvislosti s činností horského průvodce uložil mu soud dále trest zákazu činnosti spočívající v zákazu výkonu této funkce. S ohledem na závažnost toho činu, kdy jednání obžalovaného vyústilo ve smrt ■■■■■, uložil soud tento trest v maximální možné délce 10 let.

263. Podle § 143 odst. 1 trestního zákoníku byl obžalovaný ■■■■■ ohrožen trestem odnětí svobody ve výměře až 3 roky. Po zohlednění všech shora uvedených skutečností týkajících se jak okolností činu, jeho následků, osoby obžalovaného, polehčujících okolností a absenci okolností přítěžujících soud dospěl k závěru, že přiměřeným trestem je trest odnětí svobody ve výměře 20 měsíců, tedy trest vyměřený mírně nad 1/2 zákonné trestní sazby. Lze přitom dospět k závěru, že účelu trestu bude v případě obžalovaného dosaženo ještě bez jeho přímého výkonu, a to především s ohledem na jeho dosavadní život. V souladu s ustanovením § 81 odst. 1, § 82 odst. 1 trestního zákoníku byl výkon trestu obžalovanému podmíněně odložen na zkušební dobu ve výměře 3 let, tedy přesně v 1/2 zákonného rozpětí

(zkušební doba se stanovuje od 1 roku do 5 let). Při určení délky zkušební doby soud zohledňoval podobné skutečnosti, které byly zmíněny již v souvislosti s úvahou o výměře trestu, především závažnost projednávané trestné činnosti, dále bral v potaz i výměru ukládaného trestu, jakož i časový odstup od spáchání projednávaného skutku.

264. S ohledem na skutečnost, že se trestné činnosti obžalovaný dopustil v souvislosti s činností horského průvodce uložil mu soud dále trest zákazu činnosti spočívající v zákazu výkonu této funkce. S ohledem na závažnost toho činu, kdy obžalovaný fakticky vykonával činnost horského průvodce bez patřičného vzdělání a potřebných znalostí a zkušeností a toto jeho lehkomyšlné jednání vyústilo ve smrt mladé ženy, uložil mu soud tento trest ve výměře 5 let, tedy mírně pod $\frac{1}{2}$ zákonného rozpětí, když tento trest je možné uložit v trvání 1 roku – 10 let.

265. Pokud jde o nároky poškozených uplatněné v rámci trestního řízení, tak obžalovaný se s všemi poškozenými uzavřel dohody o náhradě nemajetkové újmy a narovnání. S ohledem na to poškození vzali své návrhy zpět, a proto o nich soud v rámci adhezního řízení nerozhodoval. Ve vztahu k obžalovanému pak soud poškozené zcela odkázal na řízení ve věcech občanskoprávních, neboť bylo zjištěno, že obžalovaný se trestného činu dopustil jako zaměstnanec a za náhradu nemajetkové újmy tedy poškozeným odpovídá jeho zaměstnavatel.

266. I přes to, že obžalovaný prohlásil vinu, soud považuje za zásadní zmínit několik věcí, resp. doplnit následující. V daném případě bylo prokázáno, že k oběma nehodám došlo, neboť obžalovaný zcela zásadním způsobem zanedbal své povinnosti. Je zřejmé, že s ohledem na svou chamtivost obžalovaný upřednostnil finanční profit nad bezpečností účastníků, kteří mu plně důvěřovali. Dále bylo také zjištěno, že vedení výprav v rozporu se zásadami správného pohybu v horách tak, jak je prezentoval soudní znalec, bylo pro obžalovaného standardem, nikoli výjimkou, a lze tak hovořit pouze o štěstí, že pod jeho vedením se nezranilo či dokonce nezemřelo více osob. Na základě zjištěných skutečností je zřejmé, že u obžalovaného absentovaly jakékoli etické cítění či minimální forma sebereflexe, když bez uzardění komerčně využíval objekty určené pro návštěvníky hor v nouzi, či pokračoval v nezodpovědném vedení výprav i po smrtelné nehodě poškozené. Vše pak bylo vedeno jen a pouze touhou po zisku. Lze jen doufat, že trestní řízení završené odsouzením, byť s ohledem na vyložené důvody, toliko podmíněným, maximální trest zákazu činnosti a především finanční ztráta v podobě povinností nahradit poškozeným nemajetkovou újmu bude pro obžalovaného dostatečným ponaučením a impulsem, aby přehodnotil své životní postoje a způsob práce, aby v rámci jeho činnosti, ať už bude v budoucnu jakákoli, neumírali další lidé.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do osmi dnů od jeho doručení ke Krajskému soudu v Českých Budějovicích prostřednictvím soudu podepsaného (§ 248 odst. 1 tr. ř., § 252 tr. ř.), a to ve trojí vyhotovení.

Státní zástupce tak může učinit pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, nejde-li o výrok o vině v rozsahu, v jakém soud přijal jeho prohlášení viny, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo chybí (§ 246 odst. 1 tr. ř.).

Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout kromě obžalovaného a státního zástupce i příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel,

Shodu s prvopisem potvrzuje Jana Fulínová.

osvojenec, manžel, partner a druh. Státní zástupce tak může učinit i proti vůli obžalovaného. Je-li obžalovaný omezen ve svéprávnosti, může i proti vůli obžalovaného za něho v jeho prospěch odvolání podat též jeho opatrovník a jeho obhájce (§ 247 odst. 2 tr. ř.).

Odvolání musí být ve shora uvedené lhůtě také odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obviněného. Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy (§ 249 odst. 1, 2, 3 tr. ř.).

Odsuzuje-li soud obžalovaného k nepodmíněnému trestu odnětí svobody a přiznává-li poškozenému alespoň zčásti nárok na náhradu škody nebo nemajetkové újmy v penězích nebo na vydání bezdůvodného obohacení, může poškozený požádat o vyrozumění o konání veřejného zasedání o podmíněném propuštění z trestu odnětí svobody. Žádost poškozený podává soudu, který rozhodoval v prvním stupni (§ 228 odst. 4 tr. ř.).

České Budějovice 10. září 2024

Mgr. Kristína Neradová v.r.
předsedkyně senátu